

የሽፋን ስዕል ማስታወሻ

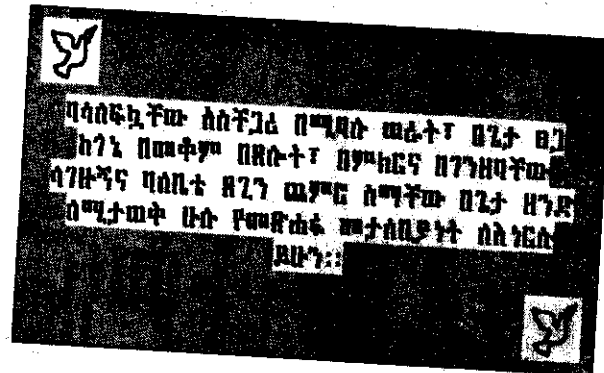
ከሚያማምሩት ህንፃዎች ጀርባ ለትክክለኛነታቸው
ማረጋገጫ የሆናቸው ቱንቢ እንዳለ ሁሉ፣ ከጥሩ ቤተ
ክርስቲያንም ሆነ የክርስትና ሕይወትና ማንነት ጀርባ
የተራራው ትምህርት አለ።

በሳቀ የሕይወት ሥርዓት ከጌታ
ዘንድ የተሰቀቀ ቱንቢ

የተገኘው ትምህርት

መርዳላቸውን ገንዟል /ጸሐፊ/

ጥቅምት 1998 ዓ.ም

ጥቅም 1998 ዓ.ም

© የሰዚህ ነው

Merawislassie Nigussie

7ኛ ቀን ቀጥር 952

ሐዲስ ሰበሳ

ስልክ 251 91 1 215882

E.mail selihom2002@yahoo.com
Selihom Renewal Ministry.

ምስጋና

ደህንን መጽሐፍ በማዘጋጀት ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ሐሳብ የነበረኝ ቢሆንም የጻፉት ያህል ስለቸገረ መስሎ ማታየውን የሕትመት ወጪ የመሸፈን ስቅሚና ስያላብኩ ችፍ ስሰው ኖርኩ፣ ስንድ ቀን ገን ከወንድም ልጄ ወፃኝ ጋር ስለዚህ ጉዳይ ካወራን በኋላ መጽሐፍን ለመፃፍ በውስጤ ብርታት ስገኘሁ፣ ስኖም ስርሱ ልዚህ ስገሰገሱት ተወቅ ሥፍራ ያሰው መስሎ ለሰማኛዉና ሳመሰገነው ስወዳለሁ። በዘሉታቸው የረዳኝን የጸሎት ጎብረቶችን ለሰጡታቸው ብቻ ሳይሆን ዘወትር «የት ሐይረሰከው?» በሚለው ጥያቄሰቸው ስንዳሰሰኝ ከገኝ ሆነው ከስንድ ዓመት በላይ ስባበረታተኝ ሁሳጊዚም ሳመሰገናቸው ስኖረሰሁ።

ከቃላት ሰቀማ ጀምሮ ስስከ መሠረታዊ የትምህርት ስርማት በማድረግ ውድ ጊዜሰቸውን ልዚህ ስገሰገሱት ሳይሰሱት የሰውነትን ሁሉ ስገዛለብሁል ያሰጥሰኝ ስባሰሁ። መጋቢ ታሪኩ ስሸት ስኖ መምህር ዘገዥ ችርነት፣ ረቂቀን ዲጋገመው በመመወድ በስርተት ሥራ ሳይ ተወቅ ድርሻ የነበረቸው ሲሆን ካለባቸው የሥራና የስገሰገሱት ውጥረት ስንገር በሰገሰና የመሆኑ ጊዜ ምን ያህል ውድ ስንደሆን ስረዳለሁ። መጋቢ በዓብህ ስበራ ደገሞ በመጽሐፍ ሳይ የተወቀሱትን ጥቅሶች ስያንዳንዳቸውን በማየት ከተወቀሱበት ሐሳብ ጋር ያሳቸውን ተስሰር በተሰደ የመረመረ በመሆኑ የተሰየ ድርሻ ነበረው፤ ወንድም ስርምዳህ ድርገ በመጽሐፍ ቀርቦ ሳይ የሰውኝ ስስተያየት ስጅግ ጠቀሞኛዉ የዲያቅን ስሸናፊ፣ ሰደታ ስዚህ ብቻ ሳይሆን ስሰላ ጊዜ ሥራዬ ጥረ ተምህርት ሆኖኛዉ። ወዲህ ሲላይ ከዛ ስቃይና መከራ በሕይወት ተርፈህ በዚህ ሥራ ሳይ በመካፈህ ደስታዬ ተወቅ ነው፤

ስንደሆም በመጽሐፍ ስርማት ሳይ በከፊሰ የወረትን መምህር ስሱሞን ጥላሁንን፣ ወንድም ከፍሎ ኃይሰማሪያምን፣ ወንድም ስዲስ ኃይሰሥሳሰን፣ ወንድም ሻውሰ ስርሰሰን፣ ወንድም ሰየው ንጉሢን ስኖ ሲሰቸንም ስምሳኪ ስንድ ባለጠገነት መሆን በማያስፈላጋቸሁ ሁሉ ደመሳሳቶቼ፣ ስባሰሁ። ከዚህም ሲላ በወፃ ምረት የተሰየ ድጋፍ ያደረጋቸሁኛ ሀዊ ስኖ ገዛቸው ስምሳኪ ያበርካቸሁ።

ከሁሉም ስብሰዉ ገን በመከራዬ ሁሉ ሰረዳኝ፣ በሂደቱበት መንገድ ሁሉ ከስኢ ጋር ሰነበረው ሰወራሰ ስገዛለብሁል ምስጋና ስበላለሁ።/ዘፍ35÷1-5/

ርዕስ

ገጽ

የዘመናዊ ማስታወሻ፣ ትንተናዊ ሽራሽራቱ፤	9
መጽሐፍ ቅዱስ ለመናፍቅ ያለው ምላሽ?	10
የማይረሳው ሰንበት ትምህርት ቤት	11
የተረፈው ትምህርት፣ መግቢያ፤	13
የተረፈውን ስብከት ማጥፋት እንደጻፈው	16
በሰ ተረፈው ትምህርት የተለያዩ ለመለካከቶች	16
የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፭	
ክፍል ፩፣ ብዙው ሕዝብ የጌታ ሊየዮስ ደቀ መዛሙርት	
ጌታ ሊየዮስና ብዙው ሕዝብ	21
ደቀ መዛሙርትና ግሪካውያን	25
ደቀ መዛሙርት በክርስቶስ የምድር አገልግሎት ዘመን	27
የፈረሳውያን ደቀ መዛሙርት	27
የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት	28
የሊየዮስ ደቀ መዛሙርት	29
ክፍል ፪፣ የደቀ መዛሙር ባህሪያትና ስምንተ ብዕሮች	37
ብዕሮና ምንድን ነው?	39
በመንፈስ ድሆች የሆኑ ብዕሮች ናቸው፤	41
የሚያገኙ ብዕሮች ናቸው፤	45
የዋሆች ብዕሮች ናቸው፤	47
ጽድቅን የሚረብሱ የሚጠሙ ብዕሮች ናቸው፤	51
የሚሞሩ ብዕሮች ናቸው፤	55
ለበ ንፁሐች ብዕሮች ናቸው፤	60
የሚያስተራርቁ ብዕሮች ናቸው፤	64
በሰ ጽድቅ የሚሰደዱ ብዕሮች ናቸው፤	67
ክፍል ፫፣ የደቀ መዛሙር፣ በገ ተዘላቂዎች ከ5:13 - 5:16	
ጨውና ብርሃን መሆን፤	75
የምድር ጨው ናቸው፤	77
የዓለም ብርሃን ናቸው፤	85
ክፍል ፬፣ የሰዊስ ኪዳን ሕግ ከ5:17 - 5:48	
ጌታ ሊየዮስና ሕግ ፤	95
ሕግና እስራኤል፤	97
ከፈረሳውያንና ከጻፎች የላቀ ጽድቅ ፤	103
የተሻሻሉት ስድስቱ የአዲስ ኪዳን ሕጎች፤	107
ጥላቻና ነፍስ መግደል ፤	108
ምኞትና ምንዝርና፤	113
ፍቺና ለትዳር ሊኖር የሚገባ ታማኝነት ፤	118

ርዕስ

ገጽ

መሐላና ታማኝነት ፤	128
በተለያዩትን ማስወገድ፤	135
ጠላትን መውደድ	146
ፍጹምና	152
የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፮	
ክፍል ፭፣ የደቀ መዛሙር፣ ሃይማኖታዊ ሥርዐትና	
የአምላክ ስረገፀም፤ ከ6:1-6:18	
መልካም ሥራ በሰው ፊት	159
ምጽዋት	162
ጸሎት	168
የግብዣ ጸሎት	169
የአሕዛብ ጸሎት	171
ጌታ ያስተማረው ጸሎት	174
ክርስቲያናዊ ጽም	197
ክፍል ፮፣ የደቀ መዛሙር፣ በዚህ ዓለም ያላቸዉ ሰሜትና	
ፍላጎት ምን መሆኑን ስንደረግበ ከ6:19 - 6:34	
ሰማያዊው መዝገብ	206
ጤናማ ዓይን	212
ለሁለት ጌቶች መገዛት አይቻልም	216
ከቶውኑ አትጨነቅ	221
አስተዳማችሁ የአገዛዝነት መንግሥትና ጽድቅን እሹ	229
በሰ ነገ አትጨነቅ	233
የማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፯	
ክፍል ፯፣ የደቀ መዛሙር፣ ከሰሎች ስምንት ጋር ሲኖራቸው	
የሚገባ ግንኙነትና ሕብረት ከ7:1 - 7:20	
ከቶውኑ በማንም አትፍረዱ	237
እንቅዳቸውን በእርሶ ፊት አትጣሉ፤	244
ለምኑ፤ ፈልጉ፤ እንኳኑ፤	247
ወርቃማው መመሪያ፤	251
ክፍል ፰፣ ሰውቀና ያለው ደቀ መዛሙርነት ከ7:21 - 7:27	
በጠባቡ በር ግብ	257
ከሐሰተኛ ነቢያትና አስተማሪዎች ተጠንቀቁ	263
ከቶውኑ አላውቅኋቸውም	269
ሁለቱ ቤተ ሠሪዎች	278
ክፍል ፱፣ የተረፈው ትምህርት ማስታወሻና የሕዝቡ ምላሽ ከ7:28 - 7:29	285
ግቢ መጸሐፍት	289

ጥቂት በለ መጽሐፉ:-

በዚህ መጽሐፍ ላይ የተዘረዘሩት እውነቶች በክርስቶስ እምና ለዳነ በው የሚሆኑ ድንቅ የሥነ ምግባር ደረጃዎች ናቸው። ጌታ ከዳነ በው ሁሉ የሚጠበቀው የዚህን ያህል የሕይወት ልክ ነው።

ይህ ትምህርት ጌታ ኢየሱስ፤ በወቅቱ የነበረውን የአይሁድ ሃይማኖትና ሃይማኖታዊ ሥርዓት አፈጻጸም መሠረት አድርጎ ያስተግረው ነው።

የዚህ መጽሐፍ ጸሐፊም ጌታ ያስተግረውን ትምህርት ቅርጽንና ይዘቱን ሳይለውጥ አሁን ካለው የኢትዮጵያውያን ክርስትና አንጻር ተግባራዊ ሊሆን የሚችልበትን አትጣጫ በመጠቀም በፊት ጌታን ለመስጠት ሞክሯል።

ምንም እንኳን በዘመናችን እየሆኑ ያሉና ከጌታ ትምህርት ጋር የማይሄዱ አንዳንድ ሊክርስቲያኖች ድርጊቶችን እንደ አብነታዊ ግብረኛ ለማቅረብ ሲባል በመጽሐፉ ላይ የተጠቀሱ ቢሆንም፤ የዚህ መጽሐፍ ዓላማ ገን ትችቶችን ግቅረብ ብቻ አይደለም። ከዚያ ባለፈ የመፍትሔ አላባቦችንም ለመጠቀም በፊት ጥረት ተደርጓል።

እንደ የተራራው ትምህርት ከሆነ ከክርስቲያኖች የሚጠበቀው ላት ያለ የሥነ ምግባር ደረጃ ነው። በሐዚህ ይህንን «የተራራው ትምህርት» የሚለውን መጽሐፍ ግንባብ የሚያስፈልገው ጌታ ኢየሱስ ከተከታታዩ የሚፈልገውን የሕይወት ደረጃ በማወቅ የኑርገና የሕይወት አተረጓጎምህን እርሱ ባለው መጠን መቃኘት እንዳለብህ ደግመህ እንድታስታውስ ጥቂት ሲረዳህ በለሚችል ነው።

የመጽሐፉ ርዕስ «የተፈፀመ ስብከት» ከመባል ይልቅ «የተፈፀመ ተምህርት» ቢባል የተሻለ እንደሆነ ቢታመንበትም በተለያዩ ሁኔታ በመጽሐፉ ውስጥ ሁለቱም በጥቅም ላይ ውለዋል፤ ይህም ያን ያህል ልዩነት ባይኖረውም የጌታ መልዕክት ገን ከሰብከት ይልቅ ወደ ትምህርት ያዘነበለ መሆኑ የሕሊው እምነት ነው።

በተራራው ትምህርት ላይ ያላቸውን አመለካከት ለአካሉ ለማንጸባረቅ እንዲችሉ ሲባል ከተለያዩ አባያት ክርስቲያኖች አያሌ በዎች በመጽሐፉ ዘንጅት ተሳትፈዋል፤ በዚህም በተቻለ መጠን ወደ እንደ ጽንፍ ያጋደሉ አላባቦችን በማስቀረት ሚናዊነቱን የጠበቀ ሥራ ለአካሉ ግለትም ለቤተ ክርስቲያን ለማቅረብ ተሞክሯል። ይህ ሲባል ገን መሠረታዊ በሆነው በጌታ ትምህርት ላይ ምንም ዓይነት ግመቻ መቶ አልተደረገም።

በመጽሐፉ ላይ የተጠቀሱት ጥቅሶች በአብዛኛው በ1954 ዓ.ም በብሮፕገና በላም ግተሚያ ቤት ከታተመው መጽሐፍ ቅዱስ በቂታ የተቀዱ ቢሆንም የተወሰኑ ክፍሎች ለትዋቅ፤ ጥቂቶቹ ደግሞ ጸሐፊው አላባቤን ይገልጻል ባለው መንገድ ቀርቦታል።

ጥቅሶችን በተመለከተ ከምንጭ ጋር አብረው በተተታ የሚገኙ ሆነው ሲገኙ፤ የግዕዙን ቀጥር በፀደቀው ደግሞም ከመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ከጥት ስፍራ እንደሚገኝ ለማመልከት የአረቢኛውን ቢጊህ ቀጥር ጥቅም ላይ እንደዋለ አንጻቢ አስቀድሞ ይረዳል። (ለምሳሌ ገጽ 24 በረደተ መሠረት)። ርዕስ ሁለተኛውን እንታይ ይመልከቱ።

የጸሐፊው ማስታወሻ

ቅንድብና ሽፋኞች

መጽሐፍ ቅዱስን ለመጀመሪያ ጊዜ የገለጥሁትበት ዓመት፤ ከብዙ በው ትንሽ ለየት ሳይል አይቀርም። በወቅቱ በኢትዮጵያ የነበረው የፖለቲካ ሁኔታ ተስፋ ያስቆረጠው በሚመስል መልክ እያንዳንዱ ሰው አንጻች መሸሸጊያና መከለያ በመፈለግ ወደ ቤተ እምነቶች ፊትን ለማዞር ተገዶ ነበር። እናም ይህንን የሕዝቡን መሻትና ፍላጎት ያዩ ብዙ ባህታውያን በየቤተ ክርስቲያኑ እየዞሩ፤ «መንግሥተ ሰግያት ቀርባለችና ንስህ ገቡ» በማለት በጥልቅ ስሜት ይሰብኩ ነበር። ከመካከላቸውም አንዳንዶች ምናልባትም ከሞላቸውና ሚዛኑን ከላተ «የሀገር ፍቅር ስሜት» የተነሳ ይመስለኛል፤ በሰሜን ኢትዮጵያ አሳት እንደሚወርድና ምድሪቱንና ያንን ሕዝብ እንደሚያጠፋ በድፍረት ሲሰብኩ፤ ሌሎቹ ደግሞ ለዚህ ትንቢት ግረጋገጫ የሚሆን ምልክት ሁሉ ሳይቀር ይሰጡ ነበር። ታዲያ ከእነዚህ አንዱ ሲሰብኩ በነበረበው ስብከታቸው መኻል «እግዚአብሔር ለዚህ ትንቢት ግረጋገጫና ምልክት ይሆን ዘንድ "ትንድቤንና ሽፋኞቼን በመጽሐፍ ቅዱስ፤ በየሐንሰ ወንጌል ውስጥ አስቀምጫለችኋለሁ" ብሏል» ብለው መናገራቸውን አልረሳውም።

እኔም መቼም እንዲያ ደፍረው የተናገሩት ይህ ነገር እንደሚሆን እርግጠኛ ቢሆኑ ነው፤ በማለት ወደ ቤት በተመለስኩ ጊዜ ከቤተሰቤ ጋር ሆነን በቤታችን ያሉትን መጽሐፍ ቅዱሶች ለብዙ ዓመታት ከተቀመጡበት ስፍራ በግውጣት አንድ በአንድ የተጠቀሰውን የየሐንሰ ወንጌልንና በውስጡ ይገኛል የተባለውን ምልክት «ትንድብና ሽፋኞች» መፈለጋችንን ተያያዝነው። እንደ አጋጣሚ ሆኖ እኔ ነፍስ ካወቅሁበት ጊዜ ጀምሮ በእኛ ቤት አንዳንድ ጊዜ ሲያቃጥን ከምንተራሰው በቀር መጽሐፍ ቅዱስ በሥርዓት ሲነበብም ሆነ ከሳጥን ወጥቶ ዓይኔ አላውቅም ነበር።

በውስጡ ያለውን ቀምነገር ለመመርመርም ሆነ ለማጥናት ጊዜ መስጠታችንን አሳስታውስም። ስለዚህም በእነዚያ ዓመታት ሁሉ ሳጥን ውስጥ ከከረው የተለያዩ መጽሐፍት ውስጥ የየሐንሰ ወንጌልን በማውጫው መሠረት አገኝቶ ከእያንዳንዱ ገጽ ቅንድብና ሽፋሽፍት መፈለግ ምን ያህል አዳጋች ሆኖብን እንደነበር አስታውሳለሁ። ይሁን እንጂ የየሐንሰ ወንጌልን ፊልገን ባገኘው ጊዜ በማይታመን መልኩ ቅንድብ ይሁን ሽፋሽፍቶች ለመለየት አስቸጋሪ የሆኑ ፀጉሮች ከእያንዳንዱ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተገኝ። ይህም ለእኔና ለቤተሰቤ የትንግርት ያህል ቢሆንብንም፤ ለመጽሐፍ ቅዱስ ከሳጥን ወደ መጽሐፍ መደርደሪያው አደባባይ መውጣት መልካም አጋጣሚ ተፈጠረለት። ለማመን አስቸጋሪ በሆነ ሁኔታ እኔና መጽሐፍ ቅዱስ መፈላለግ የጀመርነው ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ነው ለማለት እችላለሁ። እሳት ከሰማይ በወረደ ጊዜ እንዳልጠፋ መሸሸጊያ ቢጤ አገኝ እንደሆነ ብዬ መጽሐፍ ቅዱሴን ማንበብ ጀመራለሁ።

ግጽቃቂ ቀዱስ ሰጠናቁን ምሳሽ!?

በዚህ ብቻ ሳልወሰን አዘውትራ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድና በሰንበት ትምህርት ቤት ከወጣቶች ጋር መማር ጀመርሁ፤ እዚያም በአብዛኛው የተማርካቸው ትምህርቶች በአሁኑ ጊዜ «በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን» መምህራን «ለመናፍቃን ምላሽ» ይሆናሉ ተብለው የሚሰጡ ትምህርቶች ነው። እኔና ጓደኞቼም የዚህ ትምህርትና እምነት አከራሪ ተከታዮች በመሆን ብዙ ጊዜአችንንና የወጣት ጉልበታችንን ለዚህ «አገልግሎት» አዋልነው። ይሁን እንጂ በወቅቱ የነበረው የአሰራ አንድ ሰዓት ትምህርትና የሰንበት ትምህርት ቤት አገልግሎት ብቻ በዚህ አቅጣጫ የነበረንን የትምህርት ፍላጎታችንን ሊያረካልን ስላልቻለ፤ በተለያዩ የጽዋ ማገበራት በመገኘት «ለመናፍቃን ምላሽ» ሊሆኑ የሚችሉ ትምህርቶችን መስማትና ማለማታችንን ተያያዘነው። እንዲሁም ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችን ዋነኛ ማዕከል ያደረገነው ይህንኑ ፍላጎታችንን ነበር። ለዚህም «አገልግሎታችን» ምቹ እንዲሆን በወቅቱ «መናፍቃን» በማለት የምንጠራቸው ሌሎች አማኞች የሚጠቅሟቸውን አንዳንድ ጥያቄዎች አስቀድመን በመናገርና በማስደንገጥ፤ ልንል የምንፈልገውን ሁሉ መጽሐፍ ቤላውም ባይለውም ከማለት አንክለክልም ነበር። በዚህ ሁሉ መኻል ግን በተለይ ለእኔ ትልቅ ጥያቄ የሆነብኝ የአዲስ ኪዳንን መጽሐፍትን ሳጠና አብዝተው ሳይሰጡ የሚናገሩት ስለ «ኢየሱስ የመናፍቃን ነው» የመባሉ ነገር ነበር። ቢሆንም በየደግሞታችን ያለን ፍቅር ለጊዜውም ቢሆን ይህንን ነገር ችላ እንድንለውና እንድንታወቅ ታላቅ አስተዋጽኦ ነበረው ለማለት ይቻላል።

¹ በቤተ ክርስቲያናት ባሉ አብዛኞቹ መምህራን እምነት መሠረት፤ በቤተ ክርስቲያን ለማጥናት ሥርዓት ወደ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ሁሉ «መናፍቃን» በመባል ነው የሚጠሩት፤ ነገሩ ግን ለእኔም ለሌሎችም አላለፈም ነው።

የማይደሳው ሰንበት ትምህርት ቤት

ዘወትር አሁኗ ከቅዱሴ በኋላ በሚደረገው የአንድ ቤተ ክርስቲያን የሰንበት ትምህርት ቤት ጉባዔ ላይ እንድካፈል ወዳጄ የሆነ ዲያቆን ጋብዘኝ በጉባዔው ላይ ለመገኘት ቻልኩኝ፤ መቼም የሕዝቡ ብዛት ያቺን ጠባብ አዳራሽ ምን ያህል አወናንቋት አንደ ነበር አስታውሳለሁ፤ የሕዝቡ ፍላጎትና ጥማት አንድ ነገር አጥቶ እንዳገኘ ይመስላል። ታዲያ ስብከትም ሆነ ዝማሬው እኔን በተለይ እግዚአብሔር ለይቶ እስኪናገረኝ ድረስ ልቤን ሰርስሮ ነበር የገባው። እናም ከዚያ ቀን ጀምሮ ከቅዱሴ በኋላ የዚያ ሰንበት ትምህርት ቤት ቋሚ አባል ሆንኩ፤ ከሳምንት ሳምንት ዲያቆናቱ ካህናቱ አንዳንዴም ጳጳሳቱ በሚናገሩት የእግዚአብሔር ቃል መልዕክትና መዘምራት በሚያቀርቡት ጥዕመ ዜማ፤ ነፍስ እስከማይቀርልኝ ድረስ ውስጤን ሀሴት ይሞላው ጀመር። በሕይወቴም ለመጀመሪያ ጊዜ የተለየ ሰላም ከውስጤ ሲፈስ ተሰማኝ።

ሁልጊዜ በጉባዔው ማብቂያ ላይ «በሰንበት ትምህርት ቤቱ ዘወትር ቅዳሜ ከሰዓት ተከታታይ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ይሰጣል»፤ የሚል ማስታወቂያ ፤ እሰማ ስለነበር አንድ ቀን ይህንኑ ፕሮግራም ለመካፈል ሄድሁ። ይሁን እንጂ እንደ አሁኗ ከቅዱሴ በኋላ ጉባዔ ብዙ ሕዝብ አልነበረም፤ ያለው ሕዝብ እጅግ ጥቂት ከመሆኑ የተነሳ በጣት ሊቆጠር ይችላል፤ ጸሎትና ዝማሬውም እንደዚያው ሞቅ ያለ አልነበረም። ወደ ጉባዔው ለመግባት ግፊያ መሸቀዳደምም የለም፤ ብቻ የዚያን ቀን ያስተምር የነበረው መምህር ዲያቆን እንደ ነበር አስታውሳለሁ። ክፍሉም የማቴዎስ ወንጌል ሲሆን፤ ዲያቆኑ፤ ከምዕራፍ ፭ አንስቶ እስከ ምዕራፍ ፯ ድረስ ያለውን የተራራውን ስብከት እያጠኑ እንደ ነበር በማስታወስ፤ የዚያን ቀን የትምህርት ክፍሉን ከምዕራፍ ሰባት ቀጥሮ ስድስት ያለውን በማንበብ ማስተማሩን ቀጠለ። እኔም በትምህርቱ እጅግ ከመመስጤ የተነሳ እያንዳንዱን ንግግሩን በጥናት ተከታተልኩኝ። ለመጀመሪያ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስን በሥርዓት እንዴት ማጥናት እንደሚገባኝ ስለ ተንዘብኩ፤ ወደ ቤቴ በተመለስኩ ጊዜ ደብተር አዘጋጅቼ በማቴዎስ ወንጌል ከምዕራፍ ፭ እስከ ምዕራፍ ፯ ያሉትን ክፍሎች ለማጥናት ሞክርኩ። በእርግጥም ያን ጊዜ እንደ ዛሬ ግልጥ ብሎ ብዙ ነገር ባይገባኝም ሕይወቴን በዚያ ትምህርት አንፃር መቅረጽ እንዳለብኝ ግን ወስንሁ። ብዙ አስቸጋሪና ፈታኝ የነበሩ ነገሮች ሁሉ ከዚህ ትምህርት በኋላ ፍጹም ተፈታልኝ፤ «ለውጥ» የሚባለውን ነገር በሕይወቴ በጥቂት በጥቂት መለማመድ ጀመርኩ። እናም ለውጥ ሁሉ ሳኝ ደግሞም በሆነ አጋጣሚ ተነስቶ ስለ ለውጥ ከተነጋገርን፤ ስብከቴ ሁሉ «የተራራውን ትምህርት ብታነሱ ትለወጣላችሁ» የሚል ሆነ!

² በወቅቱ የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ይህንን የሕዝብን የዘመናት የታመቀ መንፈሳዊ ፍላጎትና ጥማት በቅንነት ተረድታው ቢሆን ኖሮ በኋላ ላይ ያ ሁሉ ወጣት እንደ ዉወ ዘር በምድር ሲበተን በቸልታ ባልተመለከቸው ዘር የሚል አሳብ እስከ ዛሬ ድረስ አለኝ። ይሁን እንጂ ዛሬንም በዚያው ስህተት መተማራ የበለጠ ያላቸደኝልኝ።
³ ቅድስት ሥላሴ ሰንበት ትምህርት ቤት

ዛሬም ከብዙ ዓመታት በኋላ ይህንን መጽሐፍ ሳጠና እነዚያን አስደናቂ ወራት በማሰብ ልቤ በደስታ ይጥላል። እንደ እኔ እንደ እኔ፤ መቼም ቢሆን የዚህ መጽሐፍ እውነት በየትም ስፍራ ላሉ ክርስቲያኖች የሕይወትና የኑሮ ጥራት ደረጃ መለኪያ ነው፤ የሚል የጽና እምነት አለኝ። ለምሳሌ በኢትዮጵያ ውስጥ በገበያ ላይ የሞሰ ዕቃ ወደ ገበያ ከመውጣት በፊት የጥራት ደረጃው በኢትዮጵያ የጥራት ደረጃዎች ባለሥልጣን የሕውቀትና ማረጋገጫ ስርተፍክት ማግኘት ወቅታዊ ስለሆነ። ስለበሰቢያ በገበያ ላይ ሲወሰድ ስለሚታዩት። በገበያ ላይ ውሎ ስንኳን ቢገኝ ባለቤት ዕቅዳት፤ ዕቃውንም ስለላት ሲወደጉ የማይቀር ነው። ዕክ ስንዳዚህ ስንዚህሰሐር ስክርስቲያን ለማዞሩ ከወሰነው ጥራትና ደረጃ ዝቅ ብሎ መገኘት በስንዚህሰሐር ዘንድ ፍጹም ተቀባይነት የሰጠም። በዚህ በማቴዎስ ወንጌል ከምዕራፍ ፭ እስከ ምዕራፍ ፯ ድረስ የተዘረዘሩት ትምህርቶች የአንድን ክርስቲያን ትክክለኛ የሕይወት ጥራትና ደረጃን የሚጠቀሙ እውነቶች ጥቅል ናቸው ለማለት ይቻላል።

ደንቅ ታሪክ

እንደ ጊዜ አንድ የአደንዛዥ ዕዕ ሱሰኛ የሆነው ሰው፤ በአንድ የካቶሊክ ሆስፒታል ለዚህ የዕዕ ሱሰኝነቱ መፍትሔ ፍለጋ ተኝቶ ይታከም ነበር። ነገር ግን ሐኪሞቹ በውስጡ ስር ሰዶ የነበረውን የዕዕ ፍላጎቱን ሊያስወግድለት የሚችል ምንም ዓይነት መድሃኒት ሊያገኙለት አልቻሉም። በዚህም ተስፋ ቆርጦ ሳለ፤ አንድ ቀን ከራሱ ላይ የተሰቀለውን የጌታን መስቀል ትኩር ብሎ ዓይቱ «ኢየሱስ» ለፊቱ ገድገጽ ላይ የተሰቀለውን የጌታን መስቀል ትኩር ብሎ ዓይቱ «ኢየሱስ» በማለት ሦስት ጊዜ ሙሽና ከማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፭ እስከ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፯ ያለውን ክፍል አነበበ። በዚህን ጊዜ እጅግ አስደናቂ በሆነ ሁኔታ በውስጡ የነበረው የአደንዛዥ ዕዕ ሱሰ ሙሉ ለሙሉ በዚያች ቅጽበት ተወገደለት። ይህም እጅግ ሰላሰደነቀው፤ ሊጠይቀው መጥቶ ለነበረውንና ልክ እንደርሱ በዚህ የአደንዛዥ ዕዕ ሱሰ ለአያሌ ዓመታት ተጠምዶ ለነበረ ዓይኛው ነገረው። ዓይኛውም በሁኔታው እጅግ ተገርጦ ልክ እርሱ አደረሱት እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስን ከማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፩ እስከ ማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፯ በማንበብና መስቀሉን ትኩር ብሎ በማየት፤ ሦስት ጊዜ «ኢየሱስ...ኢ.የ.ሱ.ስ፤ ኢ...የ...ሱ...» ብሎ በመሙሽ ከነበረበት ስቃይ ጨርሶ ተገላገለ። እነዚያም ሰዎች ከዚያ በኋላ ለወንጌል አገልግሎት በመውጣት ወደ ስምንት መቶ የሚጠጉ የአካላት ዓይነት ችግር የነበረባቸውን ሰዎች በጌታ የወንጌል ቃል አንድ ደረሱ አንድ ወዳጁ እንኳ ይህ ተዐምር ልዩና እግዚአብሔር በአንድ ወቅት የሠራበት ቢሆንም፤ በጥናታችን መጀመሪያ ታሪኩን ለማንሳት የወደድኩት በተመሳሳይ ሁኔታ ለኛም እንዲህ ማድረግ እንችላለን፤ ለማለት ፈልጌ ሳይሆን፤ ዛሬም ቢሆን የዚህን ቃል ሕያውነትና ጉልበት አጽንኦት ለመሰጠት በመውደድና የመጽሐፍ እውነት በውስጣችን ለዘላለም ተተክሎ ይኖር ዘንድ በመሻቴ ብቻ ነው።

መግቢያ፤ የተራራው ትምህርት

የተራራው ትምህርት ስለሚሰጠው

መጽሐፉን ተመልክቶ የአርትዮቲን ሥራ እንዲረዳኝ የጠየኩት አንድ የነገረ መለኮት ትምህርት ቤት መምህር «በትድሚያ ይህንን መጽሐፍ አንገቢ እንዲያነበው የፈለከው ለምንድን ነው?» ቢል ጠይቆኛል። ሌላው ወዳጄ ደግሞ የተራራው ትምህርት ለዚህ ዘመን ሰው ያለው ፋይዳ ምን ያህል እንደሆነ እንዳብራራለት እንደሚፈልግ ፍላጎቱን ገልጿል። እኔም ከእነዚህ ጥያቄዎች በፊትም ሆነ በኋላ ስለ መጽሐፉ አስፈላጊነት ደጋግሜ አስቤበታለሁ። ለዚህም ይመስለኛል፤ ጽፈ ለማጠናቀቅ ይወስድብኛል ብዬ ካሰብኩት ጊዜ በላይ የፈጀብኝ።

ስለ የተራራው ትምህርት አስፈላጊነት በየክፍሉ መኻል ብዙ ለማለት ጥክሬአለሁ። በማስታወሻዬ ላይ ለመጥቀስ እንደጥክርኩት፤ ይህ መጽሐፍ ከእኔ ሕይወትና ለውጥ ጋር ጥብቅ ቀርኝት ነበረው። ከዚያም በኋላም ቢሆን ራሴን የምመዝነውና የምመረምረው ከዚህ ትምህርት አንፃር ነው። እናም ባለችኝ ትንሽ የሥነ ጽሑፍ ችሎታ ከእኔ ቀጥሎ ላለው ክርስቲያን ወንድሜ የገባኝን ባካፍል በጌታ ዘንድ ያለውን ደስታ በማሰብ ተበረታትቻለሁ።

ማንም ሰው በዚህ ምድር ላይ የሚኖርበትን ምክንያት መጠየቁ አግባብነት ያለው ነው ብዬ አስባለሁ። ሕይወት፤ መወለድ ማደግ፤ መብላት መጠጣት፤ መተኛት መነሳት፤ ማግባትና መውለድ፤ በመሳሰሉት ተደጋጋሚ ድርጊቶች ብቻ የተሞላችና ፍጻሜዋም የማይታወቅ ከሆነ ቀስ በቀስ መሰልቸፊና ማንነገሻ አይቀርም። ለእኛም ሆነ ለምንኖርበት ዓለም፤ ፈጣሪና ባለቤት አለው ብለን የምናምን ከሆነ ደግሞ ያለጥርጥር ባለቤቱ የሚፈልገው የተለየ ነገር ይኖራል ብለን ማሰባችን አይቀርም። በእርግጥ እግዚአብሔር፤ ምድራችንን ካለመኖር ወደ መኖር ሲያመጣት ከዚህ ፍጹም በተለየ ሁኔታ ለኑሮ የምትመች እንድትሆን ነበር። ሰውንም ባለቀውና በተጨረሰው ሥራው ላይ የሾመው ምድርን እንዲያበጃትና

እንዲጠብቃት ነበር። ሰው ግን ኃላፊነቱን ለመወጣት ሳይችል በቀረ ጊዜ ምድር ለመኖሪያ የማትመች፤ የወዝና የሳብ፤ የጥረትና የግረት እንዲሁም እሾህና አጫካሳ የምታበቅል ስፍራ እንድትሆን አድርጓታል።

ኃጢአት የሚዋደዱትን ባልና ሚስት እርስ በእርስ እንዲካሰሱ አድርጓቸዋል። ወንድማማቾችን አጋድሏል። የዐመጽ ብዛት እግዚአብሔር፤ ሰውን በመፍጠሩ እስኪጸዕት አድርሶታል፤ በዚህም ምክንያት አንድን ቤተሰብ ብቻ አስቀርቶ መላውን የሰው ልጅንና ፍጡራንን ሁሉ እስኪያጠፋ ድረስ ቁጣው በፈጠረው ሰው ላይ ነጻል። ሰው ግን በምድር ለመኖር ዕድል በተሰጠው መጠን ኃጢአትን ከልቡ እያፈለቀ ወደ እግዚአብሔር የሚደርስ ግንብን እስከ መገንባት ቢያቅድ የትዕቢቱን ልክ ያሳያልና እግዚአብሔር ወርዶ ቋንቋውንና አሳቡን ከፋፈለው።

ቆይቶም ከሰው ዘር መኻል አንድን ሰው መርጦ ለሰሙ መጠሪያ የሚሆን ሕዝብን በእርሱ በኩል ወደ ምድር ሊያመጣ ወደ ነበር፤ ነገር ግን ያ ሕዝብ፤ ከእግዚአብሔር የሆነለትን ምህረትና ቸርነት ቶሎ ረስቶ በባሪያው በሙሴ የተሰጠውን ሕግና ሥርዓት አሸቀንጥሮ ጥሉ፤ ልቅ ሆኖ መኖር ቢያምረው ጊዜ ጌታ እግዚአብሔር ለልቡ መሻትና ፍላጎት አሳልፎ ሰጥቶት እንደ ወደደ ቢኖር ብዙ ዘመን ተቆጠረ።

ያም ቢሆን ገና ከፍጥረቱ ጀምሮ በእርሱ ላይ የተለየ ዓላማ የነበረው አምላካዊ ሰውን ለዘላለም ሊተው አልወደደምና ተቀዳሚና ተከታይ የሌለውን አንድያ ልጁን በአዋር ቁመት በጠባብ ደረት ተወስኖ ከአንዲት ደንግል እንዲወለድና እንደ ሰው እንዲመላለስ ፈቀደ። እርሱም በምድር ሲመላለስ እግዚአብሔር በሰው በኩል ከዘመናት በፊት ሊያይ የወደደውን መልክ በፍጽምና ገልጦ አሳየ። እርሱ የእግዚአብሔር የባህርይ ልጅ ነው። በትምህርቱ ዓለምን ያስደነቀ፤ በሕይወቱ ሁሉን ያስደመመ፤ በፍቅሩ ፍጥረትን የማረከ፤ እንደ ጌታ ኢየሱስ ግንም የለም።

ጌታ ኢየሱስ፤ የተራራው ትምህርት የትምህርቱ ሁሉ የመጀመሪያ እንዲሆን የወደደበት ምክንያት፤ የአዲሱ ኪዳን ሰውን የሕይወት ሥርዓት በዚህ ሁኔታ ተገልጦ ፍጡራን ሁሉ እንዲመለከቱት ስለፈቀደ ነው፤ ብዬ አስባለሁ። ይህም በምድር የሚኖርበትን ምክንያት በቅጡ ባልተረዳው ዓለም መካከል፤ በእርሱ የሚያምኑ ሰዎች በላቀ የሕይወትና የሥነ ምግባር ደረጃ በመመላለስ የተፈጠሩበትን እስከ ዛሬ በሕይወት የቆዩበትን ምክንያት መተረክ እንደሚገባቸው የሚያስረዳ መመሪያ ነው ለማለት ይቻላል።

ልብ በል! አንተ በዚህ ምድር ላይ እስከ አሁን የኖርከው የጌታን መልክ ካንተ ቀጥሎ ላለው ሰው እንድትተርክ ወይም እንድታሳይ ነው፤ ያ ባይሆን ኖሮ ገና ጌታን የተቀበለህ ጊዜ ያኔውኑ ወደ እርሱ ሊሰበሰቡህ ይችላል ነበር። የተራራው ትምህርት በጌታ በማመን ብቻ የዳነውን ሰው ሕይወት፤ ከሌላው ሰው ምን ያህል

የተለየ እንደሆነ የሚያሳዩ እውነታዎች ጥቅል ነው። ምንም እንኳን በትምህርቱ የተካተቱትን እውነታዎች በራሱ አቅምና ችሎታ የምትፈጽማቸው ባይሆኑም፤ ቸል ብለህ የምታልፋቸው ግን አይደሉም። ስለዚህ በራስ ኃይልና ጥረት ላይ ሳይሆን በጌታ ችሎት ላይ ብቻ የተመሠረተ ሕይወት ይኖርህ ዘንድ አስቀድመህ ራሱን በፀጋው ዙፋን ስር በትህትና ማቅረብ ይገባሃል።

የተራራው ትምህርት

የተራራው ስብከት ወይም ትምህርት በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፭ ቁጥር ፩ እስከ ምዕራፍ ፯ ቁጥር ፳፱ ድርስ የሚገኝ ሰፊ ትምህርት ነው። ይህ ትምህርት በማቴዎስ ወንጌል ውስጥ ከሚገኙ ፭ ትልልቅ ትምህርቶች የመጀመሪያው ነው። ትምህርቱ ጥልቅ የሆኑ የሥነ ምግባር ልኮችን፤ እውነተኛ በረከትንና የበረከት ምሥጢርን፤ እንዲሁም ከቆየው የአይሁድ ሃይማኖት ጋር የአዲሱ ኪዳን ትምህርት ያለውን ልዩነትና አንድነት በንጽጽር የቀረበበት ነው። ከዚህም ሌላ አማኞች እርስ በርሳቸው ሊኖራቸው ስለሚገባ ፍቅርና አንዱ ለአንዱ ሊሰጠው ስለሚገባ ግምት በትምህርቱ ውስጥ ተካቶ ይገኛል።

ጌታ ኢየሱስ በዚህ ትምህርቱ በተለያዩ ምክንያቶች የተበረዘውን የአይሁድ የሃይማኖት ትምህርት ከሥር ከመሠረቱ ገለባብጦታል። ትምህርቶቹ የጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርትን፤ ከሌላ ሃይማኖት ተከታዮች፤ ከክርስቶስ ትምህርት ተቃዋሚዎች፤ እንዲሁም ምንም ዓይነት እምነት ከሌላቸው ሰዎች የሚለዩ ብቻ ሳይሆኑ አንድ የጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙር እንደ ሆነ ለሚታመን ሰው ላለው ሥነ ምግባርና ግብረገባዊ ሕይወት ደረጃ መለኪያ ይሆኑ ዘንድ ከጌታ ዘንድ የተለቀቁ ቱንቢዎች ናቸው ማለትም ይቻላል። ስለዚህም የተራራው ትምህርቶች ዛሬም ቢሆን በማንም ሰው ሕይወት ውስጥ ተጽዕኖ የመፍጠር አቅም አላቸው።

የተራራው ትምህርት እውነቶች ለጌታ ደቀ መዛሙርት የእምነት መሠረቶች ናቸው። በእነዚህ ትምህርቶች ላይ ያልተገነባ የማንኛውም ሰው ሕይወት በቀላሉ የሚፈርስና የሚናድ፤ ለእውነተኛ የጌታ ደቀ መዛሙር ሕይወት የማይገባ ማንነት ያለው መሆኑ አያጠራጥርም። በዚህ ቃል መርህ ላይ ያልተመሠረተ ሕይወት፤ እከተለዋለሁ በሚለው ጌታ ተቀባይነት የሌለው ነው። ማንም በራሱ አንድምታ እንደፈለገ ቢተረጉመውም እንኳ የመልዕክቶቹን ዘላለማዊ ቅርፅ ይዘት ለመለወጥ የሚችልበት አቅም ግን አይኖረውም።

1 ሌሎቹ አራት ትምህርቶች በምዕራፍ ፲፤ ፲፫፤ ፲፭፤ እና ፳፩-፳፭ የሚገኙ ናቸው።

የተፈራው ስብከት ማግኘቱ ስንደረግ

ይህ ክፍል ማግኘቱ የጻፈው ጌታ ኢየሱስ በአንድ ቀን ካስተማረው ትምህርት ተነስቶ ይሁን ወይም በየጊዜው ያስተማራቸውን ትምህርቶችን በአንድ ላይ አቀናብሮ፣ እርግጠኛ የሆነና ሁሉንም የነገረ መለኮት ተማሪዎች የሚያስማማ አሳብ እስካሁን አልተገኘም። በአንዳንዶች ዘንድ ማግኘቱ ምናልባትም ጌታ ትምህርቶችን በዚህ ክፍል ሳያካትት እንዳልቀረ ይታመናል። ይሁን እንጂ ማግኘቱ በየትኛውም ሁኔታና መንገድ ትምህርቱን በዚህ ክፍል ያቀረበው ቢሆን እንኳ በትምህርቱ ጥራት ላይ የሚጨምረውም ሆነ የሚቀንሰው አንዳች ነገር የለም በሚለው ከሞላ ጎደል ሁሉንም የሚያስማማ ሆኖ ተገኝቷል።

ይህንን ትምህርት ከሌሎች ወንጌሎች አንፃር የተመለከትነው አንደ ሆነ፣ በሉቃስ ወንጌል ውስጥ ከዚህ ከተራራው ስብከት ጋር ተመሳሳይነት ያላቸውን አንዳንድ ክፍሎች በምዕራፍ ስድስትና በምዕራፍ አስራ አንድ ለማግኘት ይቻላል። ነገር ግን የሉቃስ ወንጌል ላይ በተጠቀሰው ክፍል የሚገኘውን ትምህርት ማግኘቱ ከጻፈው ጋር ስናነፃፅረው አንዳንድ ልዩነቶችን እናገኛለን። ከእነዚህም መካከል የሉቃስ ወንጌል ትምህርት፣ ሠላሳ ቁጥሮች ብቻ ሲኖሩት፣ የማግኘቱ ግን አንድ ሰፊ አንደሆነ ለመገመት እንችላለን። ይሁን እንጂ አንዳንድ በሉቃስ ወንጌል የሚገኙ አሳቦችን በማግኘቱ ውስጥ ማግኘት አይቻልም፤ ከማግኘቱ ትምህርት ስፋት የተነሳ በሉቃስ ወንጌል ውስጥ የማይገኙ ብዙ አሳቦች መኖራቸውንም እንረዳለን። ከዚህ ውጪ ሁለቱም ወንጌላት በብዕዕናዎች ጀምረው፣ ስለ ሁለቱ ቤተሠራዎች ጌታ በተናገራቸው ምሳሌዎች ትምህርታቸውን መጨረሻቸው አስደናቂ ምስላቸው ነው።

ስለ ተፈራው ስብከት የተለያዩ ስመወከላት

በተራራው ስብከት ወይም ትምህርት፣ መሠረት ጌታ ከደቀ መዛሙርቱ፣ ላት ያለ የሕይወትና የሥነ ምግባር ደረጃ ከሰው እንደመፈለጉ መጠን በአማኞች ላይ ያለውን ተግባራዊነት በተመለከተ የሚነሱ ብዙ ዓይነት ጥያቄዎችና አመለካከቶች መኖራቸው አልቀረም። አንዳንዶቹ እንደውም እጅግ ጽንፈኛነት የሚያጠቃቸው ሆነው ልናገኘቸው እንችላለን፤ ከነዚህ መካከል አንድ ያልታተመ የተራራው ስብከት ጥናት፣ ሰባት የተለያዩ አመለካከቶችን ከነድክመቶቻቸው በዝርዝር በማትረብ ትንታኔ ሰጥቶበታል። እኔም የአንባቢን ግንዛቤ ለማስፋት ይረዳል በማለት ከዚህ በታች እንዳለ አቅርቤዋለሁ።

² በመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን የትምህርት ክፍል የተዘጋጀ

1፤ የጭን ካትሲክ

ሀ. አመለካከት፡ በክህናትና በተራው ምዕመን መካከል ፍጹም ልዩነት አለ። በመሆኑም ሁለት የሥነ ምግባር ደረጃዎች አሉ። የተራው ምዕመን የሥነ ምግባር መርሕ የተቻለህን አድርግ የሚል ቢሆን፣ የክህናት የሥነ ምግባር መርሕ ግን ከዚህ ከበድ ያለ በመሆኑ የተራራው ስብከት ለእነርሱ የተጻፈ ነው ይላል።

ለ. ድክመቱ፡ ኢየሱስ በትምህርቱ ውስጥ ዋናና ዝቅተኛ የሚባል ሁለት ዓይነት ደቀ መዛሙርነት እንዳሉ አልተናገረም። ኢየሱስ ትምህርቱን የማይቀበልና የማይከተል ሁሉ ወደ መንግሥቱ እንደማይገባና የእርሱም እውነተኛ ተከታይ እንዳልሆነ አስተምሮአል (5:19;128:19/)

2፤ ስፍላግነቱ

ሀ. አመለካከት፡ ኢየሱስ በትምህርቱ የሰጣቸውን እነዚህን ትዕዛዞች በቁመ ወይም ቃል በቃል መፈጸም አለብን ብለው ያምናሉ። ሁሉም ክርስቲያኖች ተግባራዊ እንዲያደርጉት ይጠበቃሉ። ነገር ግን ይህንንም ለማድረግ እንዲያመቻቸው ራሳቸውን ከዓለም በማግለል በጠባቢነትና/ ይኖራሉ።

ለ. ድክመቱ፡ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ /ተከታዮቹ/ ከዓለም ውስጥ ሆነው መልካም ሥራን በማድረግ ብርሃናቸው እንዲታይ ይፈልጋል እንጂ ከዓለም እንዲወጡ አይደለም። ደግሞም አመለካከቱ የኢየሱስን የማስተማር ዘይቤ የሚያናገን ቢሆን ትዕዛዛቱንም የሚገነዘቡት በአድርገና በለታድርግ መልኩ ነው።

3፤ በተፈራው

ሀ. አመለካከት፡ የተራራውን ስብከት የሚያዩት በተቃራኒ መልኩ ሕገና ፀጋ በሚገኝበት መንገድ ነው። በተራራውያን እምነት በተራራው ስብከት ውስጥ የተሰጡት ትዕዛዛት አንድ ሰው ጽድቅን በራሱ ጥረት እንደማያገኝ በመገንዘብ በእምነት አማካኝነት በፀጋ ላይ ይደገፍ ዘንድ በውስጡ የተሰፋ ቢሰነት ስሜት ለመፍጠር ብቻ ነው።

ለ. ድክመቱ፡ ኢየሱስ ሕገ ፍጹም አግባብነት የሌለው ነው አላለም፤ ለደቀ መዛሙርቱም የእርሱን ትዕዛዞች እንዲጠብቁም አስተምሯል። እርሱ ያስተማረው በእምነት ስለምናገኘው ጽድቅ ሳይሆን ስለ ሥነ ምግባራዊ ጽድቅ ነው።

4፤ ስብከተኞች 3

ሀ. አመለካከት: የተራራው ስብከት የመመሪያዎች ዝርዝር ወይም ክምችት አይደለም። ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር እንዴት ማሰብ እንዳለብን የሚያስገነዝብን ነው። ለእግዚአብሔርና ለሰዎች ግልጽ መሆን አለብን፤ የተራራው ስብከት ዋና አሳብ ፍቅር ነው።

ለ. ድክመቱ: የኢየሱስ ትምህርት ስለ ፍቅር ብቻ የሚያወሳ አይደለም፤ ነገር ግን በእጽንሉት የሚናገረው ስለ ጽድቅ ባሕርይ ነው።

5፤ ጊዜያዊ ሥነ ምግባር

ሀ. አመለካከት: ኢየሱስ በተራራው ስብከት ውስጥ የሰጠው የሥነ ምግባር መመሪያ ሕዝቡን /ተከታዮቹን/ ተሱ ሊመጣ ላለው መንግሥቱ ለማዘጋጀት ነው። በሚገለጠው መንግሥቱ ውስጥ ሥነ ምግባር አያስፈልግም። በዚህ መካከል ግን ሕዝቡን ወደ ላቀ ባሕርይ ጠርቷል። ይህ ፍጹም የሥነ ምግባር ለውጥ ጊዜያዊ ነው፤ ዛሬ እኛ ልንፈጽመው የማንችለውና ጠቀሚታም የሌለው ነው።

ለ. ድክመቱ: ኢየሱስ ያስተማረው ስለእግዚአብሔር መንግሥት መቅረብ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር መንግሥት ገና የምትመጣና የምንጠባበቃት መሆኗንም ነው። ስለ ሥነ ምግባር ያስተማረው ትምህርት ከመጨረሻው ዘመን ፍርድ ይልቅ ከእግዚአብሔር ባሕርይ ጋር የተቆራኘ ነው። «እርሱ» በዚህ ምድር ሳለን ትምህርቱን እንድንታዘዝና እንድንጠብቅ አስተምርላል ማቴ28:19,20/

6፤ የመጀመሪያዎቹ ዲስፕንሲዎች

ሀ. አመለካከት: የተራራው ስብከት በሚመጣው ሺህ ዓመት መንግሥት ውስጥ ስለሚኖረን ሕይወት የሚያመለክት ነው። ኢየሱስ ያስተማረው ሥነ ምግባር ደረጃ በሚመጣው መንግሥት ውስጥ የሚሆን ነው። በተራራው ስብከት ውስጥ ስለ ፀጋ የተባለ ነገር የለም፤ ስለ ደህንነትም እንዲሁ።

³ Liberals

⁴ Dispensationalists /«እግዚአብሔር ከሰው ልጆች ጋር ያደረገውንና የሚያደርገውን ግናቸውንም ግንኙነታዊ ታሪኮች በየዘመኑ እየተከፈሉ መታየት አለባቸው» የሚል ዘመን ላይ አተኳሪ፤ እስራኤልንና ቤተ ክርስቲያንን ለየብቻ የሚያይ፤ ለሺ ዓመቱ መንግሥት እጽንሉክ ከፍ ያለ .../

ለ. ድክመቱ: የእግዚአብሔር መንግሥት የምትመጣ ብቻ አይደለችም። ማር12:28/ በታላቁ ተልዕኮ ውስጥ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ያዘዛቸውን ሁሉ እንዲጠብቁና እንዲያስተምሩ ለሐዋርያቱ አዟቸዋል፤ ማቴ28:20/ የኢየሱስ ትምህርት ሙሉ ለሙሉ በመጨረሻው የመጨረሻ ዘመን የሚፈፀም ብቻ አድርገን ካሰብን ከኢየሱስና ከመንጌሉ ራሳችንን ፍጹም መለየት ይሆናል።

7፤ የመጣችና የምትመጣ መንግሥት

ሀ. አመለካከት: የተራራው ስብከት የሚያስተምረው በኢየሱስ መምጣት መሥራት ስለ ጀመረችው የእግዚአብሔር መንግሥት ሥነ ምግባር ነው። ሆኖም የእግዚአብሔር መንግሥት ገና በሙላት አልተገለጠችም። ይህም ሥነ ምግባር ሁሉ ነገር ወደ ሙላት ሲመጣ የኢየሱስ ተከታዮች ሕይወት ምን እንደሚመስል የሚያሳይ ነው። ስለሆነም የጌታ ተከታዮች ወደዚህ ግብ ለመድረስ መጣር አለባቸው። በወደቀው ዓለም ውስጥ ከሚታየው እውነታ የተነሳ ኢየሱስ ስለ ሥነ ምግባር ያስተማረው ትምህርት እንደሚጠበቀው እውን አይሆንም። ኢየሱስ ለተከታዮቹ ስለ ፍጹምነት አስተምርላል። ሆኖም ከተከታዮቹ ይህንን ዓይነት ሕይወት አይጠብቅም።

ለ. ድክመቱ: ይህንን እጅም ኢየሱስ ያስተማራቸውን ፍጹም ትዕዛዛት እንዳንታዘዝ ወይም ለመፈጸም እንዳንነሳ የሚያደርግ ነው። በመጣችና ገና በምትመጣ መንግሥት ላይ የተመሠረተን የሥነ ምግባር መመሪያን ለመጠበቅ መጣር ግለት በክርስቲያናዊ ሕይወት ውስጥ ሁል ጊዜ ውጥረት አለ ግለት ነው።

ከዚህ በላይ በመጠኑ ለመመልከት እንደሞከርነው ስለ ተራራው ስብከት በተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት መካከል ሳይቀር የተለያዩና እርስ በእርሳቸው የሚቃረኑ አመለካከቶች እንዳሉ ነው። ይህም ትምህርቶቹን ስናጠና ምን ያህል ጠንቃቆች መሆን እንደሚገባን ያስገነዝበናል።⁵

⁵ ለአጥኚው እንዲያመች አመለካከቶቹ የተገለበጡት ምንም ተጨማሪ አስተያየት ሳይሰጥባቸው ነው።

የጥዋና ጊዜ ጥያቄዎች

1. በአንተ አተያይ የተራራው ትምህርት ለዚህ ዘመን ሰው ያለው አስፈላጊነት ምን ያህል ነው?
2. በቤተ ክርስቲያንና በአማኝ ዓደኞችህ መካከል ይህንን ትምህርት ተግባራዊ ለማድረግ ያለው ፍላጎትንና ተነሳሽነት ምን ያህል ነው?
3. ከዚህ በፊት የተራራውን ትምህርት ጊዜ ሰጥተህ አጥንተኸው ከሆነ ከላይ ከተመለከትናቸው የተለያዩ አመለካከቶች አንፃር የአንተ አመለካከትን የሚመስል እግኝተህ ከሆነ ለምን እንደሆነ በጥሞና አሰላስል::

ክፍል ፩፣ ብዙው ሕዝብና የጌታ ሲዮሴስ ደቀ መዛሙርት 5:1.2

«ሕዝቡንም ሁሉ አይቶ ወደ ተራራ ወጣ በተቀመጠም ጊዜ ደቀ መዛሙርተም ወደ አርሱ ቀረቡ አፋንም ክፍቶ አስተማራቸው እንዲሁም አሉ»¹

ጌታ ሲዮሴስና ብዙው ሕዝብ

ጌታ ይህን አስደናቂ ትምህርት በየትኛው ተራራ እንዳስተማረ በእርግጠኛነት ለመናገር አይቻልም፤ ይሁን እንጂ ከቅፍርናሆም ብዙም ሳይርት ከገሊላ ባህር ሰሜን ምዕራብ ጫፍ በኩል ካለው ተጻፋትነት በሌለው ተረተር ላይ ሊሆን እንደሚችል ግምቶች አሉ። «በተቀመጠ ጊዜ» የሚለው ቃል የአይሁድ አስተማሪዎች በምክራቦቻቸው ተቀምጠው የማስተማር ልማድ እንደነበራቸውና ጌታም በዚያው ዓይነት የማስተማር ዘዴ ይጠቀም እንደነበር ያስታውሰናል።

¹ በእነዚህ ሁለት ቁጥሮች ላይ ሰፊ የመንገደሪያ ገለጻ መስጠት ያስፈልገው በላቲን ምዕራፍ ውስጥ ጌታ ሲዮሴስ ያስተማረው ትምህርት፤ ለግን እንደሆነና በዘመኑ የነበረው የተለያየ ተጽዕኖ ምን ይመስል እንደነበር ማስረጃት አስፈላጊ መሆኑ ስለታየ ነው።
² ከዚህ ክፍል ተመሳሳይ በሆነው በሉቃስ ወንጌል፤ ላይ ከደተ መሳሙርቱም ወገን ብዙ ሕዝብ እንደነበረና ለሰሙትና ከደቂላቸው ሊፈውሱ የወደዱ ሌሎች ብዙ ሰዎች እንደነበሩ እናሳያለን። ሉቃ 6:17
³ አ.መ.ት ከግብራሪያው ገጽ 1441

በዓለማችን በተለያዩ ጊዜ ተነስተው የነበሩም ሆኑ አሁንም ያሉት መሪዎች የሁሉ ጊዜ ተስፋቸውና ዓላማቸው ከፍተኛ የሕዝብ ፍቅርና ድጋፍ ግንኙ እንደሆነ ከታሪክ ለመረዳት እንችላለን። በዚህም ጥቂቶች ለሕዝብ ባላቸው መልካምና ቅን አሳቢነት የተነሳ ብዙ ሕዝብን ግሰከተላ ሲችሉ ብዙዎቹ ግ በኖሩበት ዘመን ያገኙትን ሕዝብ በኃይልና በጉልበት በገድ እንዲከተላቸው እንዳደረጉት የታሪክ እውነት ነው። «ለመሆኑ ጌታ ኢየሱስ በዚህ ምድር ሲመጣለሉ ለሕዝቡ የነበረው አመለካከት ምን ይመስል ነበር?» የሚለውን ቀጥለን ዕናያለን።

ጌታ ኢየሱስ ወደ ምድር በመጣበት ወራት የሕዝቡ መንፈሳዊ ጥግት ልክ ያልነበረው ቢሆንም የአይሁድ የሃይማኖት መምህራን ግን ይህንን የሕዝቡን ጥግት ፍላጎት ሊረዱለት አልቻሉም ነበር። እርሱ በምድር የአገልግሎቱ ዘመን በእርሱ ፊት ይበበሰብ የነበረውን ሕዝብ ይመለከተው የነበረው በተለየ ሁኔታ እንደነበር ወንጌላትን ሰናጠና የምንገነዘበው ነው።

ጌታ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው በማዳን ዘለዓለማዊ የደንገነት ጥበቃና ዋስትና ሰጥቷቸዋል። /ግቴ1:21/ መቸም እያንዳንዱ ኮሽታ የሰጋት ምንጭ በሆነበት በዚህ ዓለም በው ሁሉ ዋስትና ያለው ጥበቃ ለማግኘት ያለው ፍላጎት ከፍተኛ መሆኑ ይታወቃል። /ግቴ2:5-6/ ጌታ ኢየሱስ ከመምጣቱ በፊት ሕዝቡ ሁሉ በጨለማና በሞት ጥላ ይጓዝ ነበር። በእርሱ መምጣት ግን ዘለዓለማዊ «ብርሃን» በሕዝቡ ላይ በርቷል። /ግቴ4-16/ በዚህም የገባውን ቃል ሙሉ ለሙሉ በፍጹምነት የተገባረ መሪ ነው ለማለት እንችላለን። እስቀድሞ ስለ እርሱ እንደተባለ /እንደተተነበየ/ ሕዝቡን አገልግሏል፤ በምድር በኖረባቸው ዓመታት ሁሉ ታማኝ አገልጋይ ሆኗል። /ግቴ9:35/ ሕዝቡን ሲመለከት፤ ከእርሱና ከእርሱ አገልጋዮች የሚፈልጉት እጅግ አሳስቦት ሐዘኑን በተለያዩ መንገድ ገልጠላቸዋል።

ጌታ ኢየሱስ፤ ከእግዚአብሔር የተላከ እውነተኛ መሪ በመሆኑ የሕዝቡን ልብ ወደ አምላኩ ለመመለስ ችሏል፤ በምድር በተመላለሰባቸው ዘመናት እንድም ቀን ለራሱ ክብር አልኖረም፤ ያንንም አልበበከም፤ ይሁን እንጂ ብዙ ዐመፀኛና የማይታዘዙ ሰዎች በእርሱ እግካችነት ወደ ጌታ አምላካቸው ቀርበዋል። /ሉቃ1:16-17/ ለድህ ይሁን ለሀብታም፤ ለተማሪ፤ ላልተማረ፤ ለዝነኛ ይሁን፤ ግንም ለማያውቀው፤ እውነተኛ የሆነና ለሁሉ የሚሆን የምሥራች በእርሱ ዘንድ አለ። /ሉቃ2:10/

በትምህርቱ፤ በሚኖረው ኑሮና በሚያደርጋቸው ተዐምራት ሕዝቡን ከኋላው ግሰከተላ ችሏል። ሕዝቡ ባገኙት ጊዜ ሁሉ ከእነርሱ ጋር እንዲቆይና እንዲሰነብት አጥብቀው ለምነውታል። የሚኖረው ከሚኖረው፤ የሚኖረው ከሚኖረው፤ የተሰማማ ስለነበር በሁሉ ዘንድ ሞገስ ነበረው፤ በሕዝቡ ብቻ ሳይሆን በሃይማኖትና በፖለቲካ መሪዎች እንኳ ሳይቀር ተፈርቷል ተከብሯል። /ግር11:17,18፤ ሉቃ19:21/

በየትኛውም ሁኔታ ውስጥ የሚከተለውን ሕዝብ፤ እርሱን እንዲከተል ሲያባብልም ሆነ በማስፈራራት ሲያስገድድ ታይቶ አይታወቅም፤ በብዙዎች ዘንድ እንደሚታየው አስፈሪ የጦር ኃይልና አስገዳጅ የሆነ ሠራዊትም አልነበረውም፤ ይሁን እንጂ ዛሬም ድረስ እንኳ ብዙዎች በጥልቅ ትምህርቱና በፍቅሩ ብቻ ከእግሩ ስር ተንበርክከው ይሰገዳሉታል፤ ወደውና ፈቅደው ሕይወታቸውን ለእርሱ በመስጠት ይከተሉታል። ነገር ግን በእነዚያ ዘመናት እንኳ “የሚከተለኝ ሕዝብ ያኮርፋል” ወይም “ይቀየረኛል” ብሎ እውነትን ከማከተማር ወደ ኋላ ሲል አልታየም። በዚህ ምክንያት ይመስላል ጥቂቶች ብቻ «አንተ የዘለዓለም ሕይወት ቃል አለህ፤ ከአንተ ወደ ግን እንዲያለጉ» በማለት እስከ መጨረሻው ሲከተሉት የታዩት። ሉቃ 6:68/

በወቅቱ በእስራኤል ምድር በውጫዊ ሥርዓቶቻቸው ያሸበረቀ፤ ከንግግራቸው ጀምሮ መላው ማንነታቸው የተጠና የሚመስሉ፤ የሃይማኖት መሪዎች በመቅደሱና በየምክራቱ ቢመላለሱም፤ ለእርሱ ግን ሕዝቡ እረኛ እንደሌለው በግ ተጨንቀውና ተገለጹ ነበር የታዩት፤ ስለዚህም ይራራላቸው ነበር። /ሉቃ9:13,14/ ግር6:34/

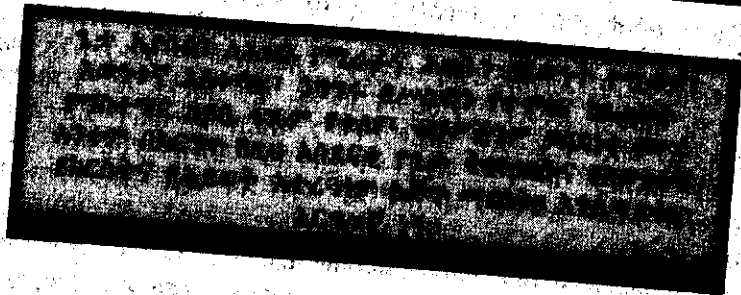
እነዚህ ጸሐፍት ፈሪሳውያንም በክርስቶስ የምድር አገልግሎት ዘመን ብዙ ሕዝብ ይከተላቸው የነበሩ ቢሆንም፤ ለዚያ ሕዝብ ግን አክብሮትና ፍቅር አልነበራቸውም። ለምሳሌ በዮሐ 3:9-10 ላይ «ሕጉን የማያውቅ ይህ ሕዝብ የተረገመ ነው።» በማለት ሕዝቡን ሲኮንኑ ይታያል፤ ነገር ግን ያ ሕዝብ ከእነርሱ በተሻለ ሁኔታ ሕጉን ተግባራዊ ይመረምር ዘንድ ፊልኝ እንደነበር ቀጥሮ 9ጁ ላይ መመልከት ይቻላል።

ዛሬም ቢሆን እግዚአብሔር ከሕዝቡ መካከል መርጦ ለሥራው የሚለያቸውና ዓላማውን የሚያስፈጽሟቸው መሪዎች አሉት፤ ዳሩ ግን ከእነዚህ ሰዎች ብዙዎቹ የእርሱ የሆነውን ሕዝብ እንደ እርሱ ሆነው ከማገልገል ይልቅ በላዩ ላይ ፈጥነው ሲሰለጥኑና ራሳቸውን ሲጠቅሙ ነው የሚታየው። በዚህም ምክንያት በየሰፍራው እረኛ የሌለው የሚመስል ሕዝብ ማየት የተለመደ ሆኗል።

አብዛኛውን ጊዜ በመንግሥት አስተዳደር ላይ የተቀመጡ መሪዎችም ቢሆኑ ከሕዝብ እንደተገኙና ለሕዝብ እንደሚሠሩ የማሉትን መንገድ ራስተው ሕዝቡን ወደ ታች ቀልቀል የሚያዩበት ሁኔታ ነው ጎልቶ የሚታየው። ዳሩ ግን አሁንም ድረስ በዓለማችን ያሉ ብዙ መሪዎች ለሕዝብ ሰላላቸው ጥልቅ ፍቅር ሲደሰኩ ለመስግት የተለመደ ነው። ነገር ግን በአብዛኛው ማለት ይቻላል፤ ሲኖሩ የሚታዩት የዚህን ተቃራኒ ነው። ከላፋቸው የሚሰማው ቃል ገና ጠፊፍ ሳይል እንወድሃለን፤ እናገለገልሃለን ብለው በማሉት ሕዝብ ላይ የሚያደርሱትን ወደር የሌለው ጭቆና፤ በደልና ግፍ፤ ለዚህ እንደ አብነታዊ ማስረጃ ሆኖ መጠቀስ ይቻላል።

ጌታ ኢየሱስ በሕዝቡ መካከል የነበረው ስገዳንቡት ስህን ካሉትም ሆነ ከዚህ በፊት ከነበሩት መሪዎች ፍጹም የተሰዩ ነበር። ይህ ደግሞ በመንፈሳዊ መሪዎች ብቻ ሳይሆን በዚህ ዓለም መሪዎችም ጭምር እንደ ሞላላ ሲታዩ የሚችሉ ነው። ከዚህ በኋላ ባለን ጥናት ሕዝቡን የሚመለከትበትንና ለሕዝቡም የሚያስተላልፈውን መልዕክት ከዚህ አንፃር መመልከት ተገቢነት አለው ብዬ አምናለሁ።

ደቀ መዝሙር ነት

«ደቀመዝሙርትም ወደ ሕርሱ ቀረቡ፤ ስፋንም ከፍቶ አስተማራቸው» 5:2

የኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማገበር ባሳተመው የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት «ደቀ መዝሙር» የሚለውን ቃል ሲተረጉሙ፤ የሃይማኖት ትምህርት ተከታይ ተማሪ ይለዋል። በተጨማሪም ደቀ መዝሙር ብዙውን ጊዜ ከመምህራኖቻቸው ጋር እንደሚኖሩና እንደሚዘዋወሩ ያስረዳል። በሌላም በኩል በዲያቆን አሸናፊ የተጻፈው መዝገበ ቃላት ዘንገረ መለኮት፤ ደቀ መዝሙር /ተከታይ/ መሳይ፤ አገልጋይ ተማሪ ረድአ/ግዕዝ/ የአንድ መምህር ተከታይ ወይም ተማሪ በማለት ይፈታል።

በጌታ አገልግሎት፤ አንዳንድ በጠቅላላ ትምህርቱን የተከታተሉትን ሕዝብ ሁሉ፤ እንዲሁም ሌላ ጊዜ ደግሞ ፪ቱን ሐዋርያት ብቻ፤ ለመግለጽ «ደቀ መዝሙርት» የሚለው ቃል ጥቅም ላይ ውሎ ይገኛል። ሉቃ 6:66። ጥ፩ 10:11/ በተጨማሪም አማኞች ክርስቲያን ተብለው ከመጠራታቸው በፊት በዚህ ስም ይጠሩ እንደነበር በሐዋርያት ሥራ ፪፩፡፩፯ ላይ ተጽፎ እናገኛለን።

«ደቀ መዝሙርትም በሕንጻዬ ከርስተያን ተባለ»

ደቀ መዝሙር ተማሪና የመምህሩን ትምህርትና ኑሮ የሚከተል፤ የሚል ትርጉም እንዳለው ከላይ አይተናል። ነገር ግን ይህ ቃል በብሉይ ኪዳን መጽሐፍት እምብዛም የሚገኝ ቃል አለመሆኑ እጅግ ይደንቃል። (ኢሳ. 8:16/ በአዲስ ኪዳን ግን በተደጋጋሚ ከተጠቀሱ ቃላት መካከል የሚፈረጅ ነው። ይሁን እንጂ «ደቀ መዝሙርት» የሚለው ቃል ከአዲስ ኪዳንም ከብሉይ ኪዳን መጽሐፍት ውጪ ባለው የሰው ልጅ ታሪክ ውስጥ ትልቅ ሥፍራ ይዞ እናገኛለን። በተለይም በግሪክ ስርወ መንግሥት ውስጥ ቃሉና የቃሉ ተግባር ሁነኛ ሥፍራ እንደነበራቸው ለመረዳት አያዳግትም።

* የሃይማኖት ትምህርት ተከታይ ተማሪ። ደቀ መዝሙር የሚለውን አፈጻጸም ይከተላል። ደቀ መዝሙር ብዙ ጊዜ ከመምህራኖቻቸው ጋር ይኖራሉ። ይዘዋወራሉም። የኢ.መ.ት.ግ በ1972 ዓ.ም.

ጥራዊ ምዕከት

ደቀ መዝሙር ነትና ገፈካውያን፤

«ማቴተስ» /ደቀ መዝሙር ግለት ነው/ በግሪክውያን በጣም የተለመደና የታወቀ ቃልና ተግባር ነበር። ለምሳሌ ከክርስቶስ ልደት በፊት ከ470-399 ዓ.ዓ ድረስ የረወ ጥንታዊው የግሪክ ፈላስፋ ሶቅራጥስ፤ ስዲያሊቲክስ መስራች አንዱ እንደሆነ ጽሑፍ ለፍልስፍናው ቀጣይነት ሲል ካፈራቸው ደቀ መዝሙርቶቹ መካከል በተለይ አፍላጦን የተባለው ግሪካዊ ፈላስፋ በዋነኝነት ይጠቀሳል። ከ428-348 ዓ.ዓ እንደኖረ የሚገመተው ይህ ግሪካዊ ፈላስፋና የሶቅራጥስ ደቀ መዝሙር፤ በግሪክውያን እምነት ስለ ህልውና ወይም ንብረ መሠረታዊ ደረጃዎች ያጠናቀረው ትምህርት የነባራዊ ሐሳባዊነት የመጀመሪያው የብሉይ ቅርጽ ሊሆን ችሏል። በዚህም ሶቅራጥስ የጀመረውን ሥራ ከፍፃሜው ማድረስ ብቻ ሳይሆን በተሻለ ሁኔታ መተንተን ችሏል።

አፍላጦንም ቢሆን የራሱ ደቀ መዝሙርት ነበሩት፤ በተለይ ግን ከ384-322 ዓ.ዓ የኖረው አርስጣጣሊስ፤ የታላቁ እስክንድር ሞግዚት እንደነበር በአንዳንድ የታሪክ መጽሐፍት ላይ ለማግኘት ይቻላል። ከዚህ አንፃር ያየው እንደሆነ ታላቁ እስክንድር በዚህ የግሪክውያን ታላቅ ፈላስፋ እግር ስር ተቀምጦ የተማራቸውና ለጳለኛው የሄለኒዝም አመለካከት መሠረት ሊሆኑ የሚችሉ ዕውቀትና መረዳቶችን ከአፍላጦን አላገኙም ለማለት ይከብዳል።

ታላቁ እስክንድር በ330 ዓ.ዓ /ከክርስቶስ ልደት በፊት/ የፋርስና የሜዶን ጥምር መንግሥት ካሸነፈ በኋላ፤ ልዕላ ጋያል የሆነ አገርን ለመመስረት ችሎ ነበር። ምንም እንኳ እስክንድር በወቅቱ ጠንካራ የጦር ኃይል የነበረውና እርሱም ታላቅ የጦር አዋቂ ቢሆንም፤ ፃሪክ በዓለም ላይ ለሚኖራት ጋያልነት ቀጣይነት ግን ከጦር ኃይል ጉልበት ይልቅ የሚሻል ነገር መቀየስ እንዳለበት ተረድቶ ነበር። ይህም አሳቡ፤ ግሪክ ከእርሱ ዘመን በኋላም ቢሆን፤ ቋንቋዋ፤ ሃይማኖቷ፤ ባህሏና ፍልስፍናዋ፤ ዓለምን አንድ በማድረግ የግሪክ ህልውና መገለጫዎች ሊሆኑ እንደሚችሉ አመነ፤ በዚህም መሠረት እምነቱን ተግባራዊ የሚያደርግበት ዘዴ ቀየሰ፤ ይህም የታላቁ እስክንድር አስተሳሰብ «ሄለኒዝም» በማለት ይጠራል።

የታላቁ እስክንድር የሄለኒዝም ፍልስፍና ሌላው ቀርቶ በባቢሎናውያንና በፋርስ ሜዶናዊያን ተጽዕኖ እንኳ አይበገገፈንቱን ያሳየውን የአይሁድ ወግና ባህል እንዲሁም ቋንቋና ሃይማኖት፤ በሰውርና በግልጽ ከፋቸው ተፈታትኖታል ለማለት ይቻላል። ምንም እንኳ እስክንድር የሥልጣን ዘመን ብቻ ሳይሆን፤ የግሪክ ስርወ መንግሥት

* ህልውና ገሊጽን ይመስላል፤ የኖሰቲክ አገልግሎት ማተሚያ ቤት ጥሰት። 1987 ዓ.ም ገጽ13፤፻14
* Hellenism / ሄለኒዝም: የግሪክን ባህል ቋንቋ አስተሳሰብን መቅሰም፤ የግሪክ ግንባራ/ብ/ ጥንታዊ ግሪክነት/ Hellenism: የግሪክ/ዘር/ ታሪክ ጥበብ ከታላቁ እስክንድር በኋላ DICTIONARY OF THEOLOGY and RELATED TERMS/ ASHENAFI MINASSE /DEACON/ page53 1998ያ.

የአንድነት ጉዞ ከሌሎች ጋር ስለሚገናኝ አንፃር አጭር የነበረ ቢሆንም እነዚህ ፍልስፍናዎች ግን ከዚያ ባለፉት ዘመናትና መንግሥታት ሁሉ እስከ ሃራም ድርሰ ተጽዕኖ ሲፈጥሩ የመኖራቸው ምስጢር አስደናቂ ነው። ይህም ሊሆን የቻለው ሂሳብና የእምነታቸውን ፍልስፍናቸውን ባህላቸውንና ቋንቋቸው በቀረው ዓለም ውስጥ እንቅ ለንዲኖር ለማስቻል የተጠቀሙበት ዘዴ ከእነርሱ በኋላ በተነሱት ሌሎች ተከታዮች ውስጥ በማስረገጥ ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዲተላለፍ በማድረጋቸው እንደሆነ ይታመናል።

የግሪክ ታላቅነት ከታላቁ እስከገንድር ሞት በኋላ ለመቀጠል እንዳይችል የአራት ታላቅ ጀነራሎች መከፋፈል እንቅፋት በሆነ ነበር፤ ነገር ግን በሁሉ ውስጥ በመላት ስር፤ የገባው የሂሳብ ፍልስፍና ይህ እንዳይሆን የግሪክን ስር መንግሥትን ታድናታል። ጦሩ ቢከፋፈልና ግሪክ ልዕላ ጋያልነቷን በጀነራሎች አለማስተዋል ብታጣም፤ ቋንቋዋ፤ ባህሏና ሃይማኖቷ በመላው ዓለም እንዳይለፋ ለማድረግ ከዚያ በኋላ የተነሱት ልዕላ ጋያላዊ ርማውያንም ሆኑ የቀረው ዓለም አልተቻለውም።

ያም ሆነ ይህ የግሪክውያን የደቀ መዛሙር ባህል ወይም ሥርዓት በታላቁ እስከገንድር ከተጀመረውና በኋላም ዓለምን ካጥለቀለቀው የሂሳብ ርማውያን አመለካከት በፊትም ሆነ በኋላ እጅግ ስር የሰደደ እንደሆነ ለመገንዘብ ቀላል ነው።

በአዲስ ኪዳን መጽሐፍቶች ውስጥ የዚህ ታሪክ አሻራ በግልጽ ይታያል። ለአብነት ያህል፤ ሃይማኖቱም የአዲስ ኪዳን መጽሐፍት የተጻፉት በዕብራይስጥ ወይም በሌላ የጥንት ታላቅ ቋንቋ ሳይሆን በግሪክ መሆኑ ለዚህ እንደ አንድ ማስረጃ መጥቀስ ይቻላል። በተጨማሪም በእያንዳንዱ የጥንት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበረው ችግር መንስኤ፤ ከግሪክ ባህልና ሃይማኖት እንዲሁም ፍልስፍና ጋር በቀጥታም ሆኑ በተዘዋዋሪ የተያያዘ መሆኑን ለመመልከት ያን ያህል ከገደ አይደለም። (60 2 እና 3) ለዚህ ሁሉ ዋነኛው ምክንያት በግሪክ የነበሩ የዚህ የሂሳብ ጽንሰ አሳብ አቀንቃኞች፤ ብዙ ጊዜያቸውን ይሰው የነበረው እምነታቸውንና ፍልስፍናቸውን ለተከታዩ ትውልድ በማስተላለፍ እንዲሁም ተተኪ ሰዎችን በማስተማርና በማሰልጠን ስለነበር ነው። ስለዚህም «ማቴተስ»/ደቀ መዛሙር/ በግሪክውያን እጅግ የተለመደና የታወቀ ቃል ነበር።

ከግሪክውያን የምንግረው ትልቅ ቁም ነገር፤ ፍልስፍናቸውን ከትውልድ ወደ ትውልድ እንዲተላለፍ ለማድረግ የተጠቀሙበት የደቀ መዛሙር አገልግሎት እምነታቸው፤ ቋንቋቸው፤ ባህላቸውና ፍልስፍናቸው በቀረው ዓለም ላይ ሁነኛ ተጽዕኖ ለመፍጠር ማስቻሉን ነው።

ደቀ መዛሙርነት በክርስቶስ

የምድር ስገዳግቡት ዘመን

ጌታ፤ በምድር በተመላለሰበት ዘመን፤ ደቀ መዛሙርት /ተከታዮች/ የነበሯቸው የተወሰኑ አንጃዎች ነበሩ። ይህም ከላይ እንደ ተመለከተው የግሪክውያን ተጽዕኖ ሊሆን እንደሚችል ይታመናል። ከነዚህም መካከል ጎላ ጎላ ብለው የተጠቀሱት የፈሪሳውያንና የሮሐንስ ደቀ መዛሙርት ዋና ዋናዎቹ ናቸው።

የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት

ፈሪሳውያን አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን በእስራኤል ምድር ከነበሩ አራት ትላልቅ አንጃዎች /ቡድኖች/ ውስጥ በዋነኛነት የሚጠቀሱ ናቸው። እነርሱም ከአይሁድ ሃይማኖት ወገኖች አንዱ ናቸው። እነዚህ ሰዎች በክርስቶስ ዘመን በዛታቸው ጸሊህ ያህል ነበር። ከተራው ሕዝብ አንፃር ሀብታሞች ነበሩ ለማለት ይቻላል። በሕጉ ላይ ብዙ ማብራሪያ ጨመሩበት፤ ይህም ለተራው ሕዝብ ሽኩም ሆነበት፤ አብዛኛው ታሪካቸው የሚጀምረው ከባቢሎን ምርኮ በኋላ ነው።

ከክርስቶስ ልደት ያላደገ ዓመት በፊት የአይሁድ መምሕራን፤ የሕዝቡን የዕለት ተዕለት እንቅስቃሴ ለመቆጣጠር እጅግ የከረሩ ሕግና ደንቦችን አዘጋጁ፤ እነዚህ ደንቦች «የአባቶች ወግ» በመባል የሚታወቁ ሲሆኑ አጠቃላይ የሙሴ መጻሕፍት እንዲት በሥራ ላይ እንደሚውሉ የሚያስረዱ ዝርዝር መመሪያዎችን የያዙና ከትውልድ ወደ ትውልድ ሲተላለፉ የኖሩ ናቸው። ከክርስቶስ ልደት በኋላ በጁ፤ ዓ.ም የአይሁድ የሕግ ምሁራን «ምሽናህ» ተብለው በጽሑፍ እንዲሰፍሩ አድርገዋቸዋል፤ ፈሪሳዊያኑ ራሳቸውን የሙሴ ደቀ መዛሙርትና የአብርሃም ልጆች እንደሆኑ ይቆጥሩ ነበር። ፈሪሳውያን፤ ለራሳቸው የነበራቸው ግምት ልክ አልነበረውም፤ (18:9-12) ባንፃሩ የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርትም የሁል ጊዜ ጥረትና ትጋት ፈሪሳዊያኑን መምሰል ነበር። ጌታ ኢየሱስ ግን ከእነዚህ ሰዎች ጋር በተደጋጋሚ በአሳብ ተጋጭቷል፤ ለደቀ መዛሙርቱም እነርሱን እንዳይመስሏቸው አስጠንቅቋል፤ (16:6) ትምህርታቸውንም በእርሹ በመመሰል እንዲጠነቀቁና እንዲጠበቁ አስተምሯል፤ በዚህም ምክንያት የሐሰት ክስና ምስክር አዘጋጅተው ጌታን ያስቀሩትና ያስገደሉ ሰዎች ናቸው። ምንም እንኳን የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት የተዘጋጁት ለእግዚአብሔር ቢመስልም የእግዚአብሔር ግን አልነበሩም ለማለት ያስደፍራል።

፤ የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት፤ በኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር በ1972 ዓ.ም ታተመ
 ፤ «ከክርስቶስ ፈሪሳዊያን የላቀ ጽድቅ» በሚለው ትምሕርት የእነዚህን ሰዎች ሕይወትና በጌታ
 ዘንድ የነበራቸውን ስፍራ በስፋት እናየዋለን።

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት

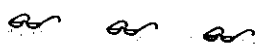
ልክ እንደ ፈረሳውያን ሁሉ በጌታ የምድር አገልግሎት ዘመን የሐንስ የሚባል አንድ ሰው ደቀ መዛሙርት አስከትሎ በእስራኤል ምድር ይዞር ነበር። ደቀ መዛሙርቱን አስከትሎ በሚገዛበት አንድ ግለሰብ ሊዩሉ በአጠገባቸው ሲያልፍ ተመልክቶ የሐንስ ለደቀ መዛሙርቱ «የሐንዘላብሐር በገ ይኸውባኝ» አላቸው፤ ሁሉ ደቀ መዛሙርትም የሐንስ የተናገረውን ከሰው በኋላ ሲያስተንተኑ ሃዲ፤ (ዮሐ 135-142)

የሐንስ፤ ለደቀ መዛሙርቱ አብዝቶ የነገራቸው ስለ ሊዩሉ እንደነበር ደቀ መዛሙርቱ ጌታ ሊዩሉን ባገኙት ጊዜ የወሰዱት ፈጣን እርምጃ አንዱ ምስክር ነው። በየሐንስ አውደ ምህረት፤ በየሐንስ አትሮፍስ፤ ሁሉም የሚሰበከው ስለ ጌታ ሊዩሉና ስለ እግዚአብሔር የዘለዓለም ተስፋ ብቻ ነበር፤ ስለዚህም አንድ ቀን ደቀ መዛሙርቱ የሐንስን «ይህና ሰንብት» ብለው ጥለውት ለመሄድ ይሉኝታ አልደባቸውም። «መሆኑን አግኝተናል» ግለታቸውና ይህንንም ለትርብ ሰዎቻቸው «የምሥራች» ብለው መናገራቸው፤ የሐንስ ሰብከት የፈጠረባቸው ናፍቆትና ተጽዕኖ እንደሆነ ጥርጥር የለውም። (ዮሐ 141) ግን ስንደ ቀን ጌታ ስንደገዩ ሲጠግ ስኞ የሰበካቸው ሰዎች፤ ሊዩሉን ስንደዚህ ያውቁት ይሆን? ወይንስ ከስርዓ ዳቅ ስጦታ ቤተ ክርስቲያናችንና ስኞን በወሰዳቸው ስንደገዩን ስለገባቸው ስለቸገራቸው ይሆን?

በፈረሳውያን ደቀ መዛሙትና በየሐንስ ደቀ መዛሙርት መካከል ያለው ጉልህ ልዩነት እዚህ ላይ ይጀምራል። የፈረሳውያን ደቀ መዛሙርት፤ ያዩት ፈረሳውያንን ስለነበር ጌታ ሊዩሉን ለማየት ተቸግረዋል፤ በመጨረሻም ጌታጌ አስቅለው አስገድለዋል። የሐንስ ደቀ መዛሙርት ግን የተሰበካቸው ጌታ ስለ ነበር፤ እርሱን ባገኙት ጊዜ የሐንስን ተሰናብተው ጌታን ተከትለው ስለ እርሱ መከራና ስቃይን ተቀብለዋል።

የሐንስ፤ ስለ ሰብአዊ መብትና ስለ ጽድቅ በእውነት የተገኘው ሰው ነበር። በዚህም ምክንያት ሄሮድስ እንዳሳሰረው ይታወቃል፤ ምንም እንኳን ሄሮድስ ንጉሥ ቢሆንም «የገዛ ወንድምህን ሚስት በገፍ ቀምተህ ማግባት አይገባህም» በማለት የሐንስ በአደባባይ ተቃውሞታል። ይህም ምክንያት ሆኖ የሐንስ ከወገኑ ሳይወጣ ቢሞትም፤ ምሳሌነቱ ግን ዘለዓለማዊ ነው። (ማቴ 14:1-11)

ዛሬም ቢሆን በበለብት የማይጮኹ በጉቦ በመግለጃ የማይፈርዱ ለዓለም ሥልጣን የማያገቡና እናም ነፍሳቸውን በእውነትና ለእውነት ተወራርደውባት ለዚያ የሚሰውና ራሳቸውን ሳይሆን እግዚአብሔርን ብቻ የሚያገለግሉ እነዚህ ከእግዚአብሔር ናቸው።

የሊዩሉ ደቀ መዛሙርት

ሊዩሉን አገልግሎት በጀመረባቸው ቀናት ደቀ መዛሙርትን ወደ እርሱ ጠራ፤ ከዚያም ውጪ በትምህርቱና በተወሰነ የተገረመ ብዙ ሰዎች በፈቃዳቸው ይከተሉት ነበር። ለደቀ መዛሙርቱ ሁሉ፤ እርሱን መከተል ስለሚያስከፍለው ዋጋ እንዲሁም ስለሚያስፈልገው የሕይወትና የሥነ ምግባር ልክ ደጋግሞ አስተማረ። ከዚህ በታች እነዚህን አሳቦች በዝርዝር እናያለን።

ጌታ የመጀመሪያዎቹን ደቀ መዛሙርት የጠራቸው በጌንሳፊጥ ባሕር ዳርቻ በኢፕሮስ ጀልባ ላይ ሆኖ ከአስተማረው ትምህርት በኋላ ነው። (ሉቃ 5:1-11) ለዎቹ ሌሊቱን ዓላ ለማጥመድ እጅግ ቢተንም አንድም ዓላ አልያዙም ነበር። ጌታም ፈቃዳቸውን ጠይቆ በጀልባቸው ውስጥ በመሆን ሕዝቡን ካስተማረ በኋላ መረባቸውን በባህሩ ውስጥ እንዲጥሉ ባላቸው መሠረት ብዙ ዓላ ለማጥመድ ቢችሉም፤ ወዲያው «ከዚህ በኋላ ዓላ ሳይሆን ሰዎችን የምታጠምዱ አይርጋችኋለሁ» አላቸው። የትምህርቱ ጉልበት ካዩት ተወራሪነት ጋር ተዳምር ሁሉን ትተው እንዲከተሉት አደረጋቸው።

እነዚህ ሰዎች ዓላ አጥማጆች እንደመሆናቸው መጠን፤ የተገኙትም ከዝቅተኛው የገብረተሰብ ክፍል ነው፤ በትምህርታቸውም ቢሆን ምንም አያውቁም ከሚባሉት ወገን ሊመደቡ የሚችሉ ናቸው። ነገር ግን በቁጥር ጅጅ ላይ ደግሞ ጌታ ሌላ ሰው ሲጠራ እናያለን። ይህም ሰው ቀረጥ ሰብሳቢ የነበረው ሌዊ ሲሆን በኋላ «ማቴዎስ» ተብሏል። ከፈተኞቹ ሰዎች ይልቅ ይህኛው በሀብትም ሆነ በኑሮ ደረጃ የተሻለና አጠራሩም ቢሆን የተለየ ነው። ከጥሪው በኋላ ለጌታና ለተከታዮቹ ደቀ መዛሙርት በቤቱ ያዘጋጀው ትልቅ ግብዣ የሀብቱን ብዛትና ልክ ይጠቀማል።⁹

በዚሁ በሉቃስ ወንጌል፤ ምዕራፍ ፩ ከቁጥር ፩ ጀምሮ ሌሎች የጌታ ደቀ መዛሙርት እናገኛለን፤ በዚህ ክፍል የተጠቀሱት ሰዎች በሙሉ ሴቶች ሲሆኑ፤ ጌታን ከመከተላቸው በፊት፤ በእርሱስ መንፈስና በደዌ ይሰቃዩ እንደነበር ተጠቅሷል። ጌታን ከተከተሉ በኋላም ዋነኛ አገልግሎታቸው በገንዘባቸውና በገብረታቸው እርሱንና ደቀ መዛሙርቱን ማገልገል ነበር።

በየሐጂ ላይ ደግሞ ጌታ ከዚያ በፊት ያደረገውን ተወራሪነት በመመልከት ንጉሥ ሊያደርጉት ሽተው ይከተሉት የነበሩ ደቀ መዛሙርት እንደነበሩ እናነባለን፤ ነገር ግን ጌታ በዕለቱ ያስተማረው ትምህርት ለብዙዎች አስጠናቂ ስለሆነባቸው እርሱን ከመከተል ወደ ኋላ ተመልሰዋል።

«ከደቀ መዛሙርት ብዙዎች ይህን ሲሰው፤ ይህ የሚያስጠነቅቅ ንግግር ነው፤ ማንስ ቢቀበለው ይቸሳል አሱ፤ (ዮሐ 6:60) ... ከዚህም የተነሳ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ፤ ወደ ፊትም ከእርሱ ጋር አወላዳሆኑ።» (ዮሐ 6:66)

⁹ የሊዩሉ ሀብት የተገኘው በጽድቅና በእውነት ሊሆን እንደግባቸው እንረዳለን፤ (ሉቃ 5:27-32)

ከዚህ አንፃር በጌታ ዘመን «ደቀ መዛሙርት» ተብሎ የተጠቀሱትን በሦስት ክፍላን ለፍታቸው እንችላለን። የመጀመሪያዎቹ ሥራቸውን ሙሉ ለሙሉ ትተው ጌታን እንዲያገለግሉ የተጠሩ አገልጋዮች/ሐዋርያት/ ሲሆኑ ሌሎች ደግሞ ሙሉ ሥራቸውን ሳይተው እንደውም በገንዘባቸውና በንብረታቸው የወንጌሉን አገልግሎት ማንኛውንም ወጪ በመሸፈን የሚያገለግሉት ናቸው። ከዚህም በተለየ ሙሉ ለሙሉ ሳይወሰኑ ባዩት ተዐምራትና ድንቅ የተነሳ ብቻ ዕለት ዕለት እየተከተሉት ከአፋ ቃል የሚሰጡ ሰዎችም በዚህ ስም ተጠርተዋል።¹⁰ ነገር ግን ጌታ ኢየሱስ በሰማቸው ተደጋጋሚ ትምህርቶች ደቀ መዛሙርቱን አጥርቷል። ከነዚህም መካከል ከላይ የጠቀስነው የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ፩ አገልግሎቱ አንዱ ሲሆን በተጨማሪም በሉቃ፡፱ እና ፲፬ ላይ ሰፊ ትምህርት ሰጥቷል።

«በሁሉም አንዲህ አሳቸው በጎሳዩ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተሉን።/ሉቃ፡23/

«በዚህ ሕዝብ ከእነርሱ ጋር ይሄድ ነበር ዘወር ብሎም አንዲህ አሳቸው ማንም ወደ አ የሚመጣ ቢኖር አባቱን አናቱን ሚስቱንም ልጆቹንም ወንድሞቹንም አህተኛንም፤ የራሱን ሕይወት አንኳን ባይጠሳ ደቀ መዝሙሩ ሲሆን አይቸዕም። ማንም መስቀሉን ተሸክሞ በጎሳዩ የሚይዝ ደቀ መዝሙሩ ሲሆን አይቸዕም።... አንዲሁም ከአናንተ ማንም ያሰውን ሁሉ የሚይዝ ደቀ መዝሙሩ ሲሆን አይቸዕም።/ሉቃ፡14:25-32/

ጌታ ለተከታዮቹ ስለደቀ መዛሙርት ያስተማረው ትምህርት አራት መሠረታዊ ክፍሎች ያሉት ሆኖ እያንዳንዳቸው ግን ፍጹም መተግበር የሚገባቸው ናቸው። በእርግጥም ማንም በዚህ መስመር ካልሄደ በቀር የእርሱ ደቀ መዛሙርት የሚያሰኘውን ዋነኛ ነገር ያጣል።

፩፡መተው

ማንም ሰው የጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙር ለመሆን ከፈለገ የቅርቢና የእኔ የሚላቸው ቤተሰቦቹንና የራሱን ሕይወት እንኳ ሳይቀር መተው ለደቀ መዛሙርነቱ መሠረታዊ የሆነ ጉዳይ ነው። በእርግጥ አንዳንድ ሰዎች ይህንን ለመረዳት ተቸግረው «እግዚአብሔር ለራሳችንና ለቤተሰቦቻችን መልካም ነገር እንጸናለን ይረዳል ማለት ነው» ብለው ሊጠይቁ ይችላሉ። የቃሉ መንፈሱ ግን ከዚህ ፍጹም የተለየ ነው። ምክንያቱም ጌታ ራሱ «አናትና አባትህን አክብር በምድር ላይ ዕድሜህ እንዲረዝም» ብሏልና፤ /ዘፀ20:12/ ደግሞም በሌላ ስፍራ፡ «... ስክሮሱ ስብሆኑት ይዕቅዝም ስብሆት ሰዎቹ የሚያስገቡ ቢኖር፤ ሃይማኖቱን ከካደ፤ ከማምመን ሰው ይዕቅ የከፈ ነው።» ብሏል። /1ጢ፱5:8/ ይሁን እንጂ ደቀ መዛሙርነት ለራሱና ለቅርብ ቤተሰቦቻችን ያለንን አስተሳሰብ የሚቀይር ነው።

በጥላታ ወይም በተው የሚሰጠው ልብ በማናቸውም መስክ ስብሰታዎቻችንም ሆነ የቀርብ ዘመዶቻችን ትስተኛ ገደ የሰጥን ስንደገሁን የሚያስቀር ልዩነት ነው። ነገር ግን ለእነርሱ ያለን ፍቅር ለጌታ ካለን ፍቅር ጋር ሲነጻጸር ብልጫ ያለው ሆኖ ከተገኘ ያለውን አደገኛ ሁኔታ ለማሳሰብ የቀረበ ጽኑ አገላለጥ ነው እንጂ።

¹⁰ ከዚህ በኋላ በዚህ ትምህርት እነዚህን ሰዎች ደቀ መዛሙርት ብለን ሳንጠቅሳቸው እንችላለን።

ስለሆነም አንድ የጌታ ደቀ መዛሙር የሆነ ሰው የቅርብ ቤተሰቦቹን ውድ ንብረቶቹንና የራሱን ሕይወት በምንም መልኩ ቢሆን ከጌታ ጋር ካለው ፍቅር ጋር ሊያስተካክለው አይገባም። ጌታን በሕይወቱ ብቻውን ሊያስተልቀውና ሊያገነው ይገባል። አንዳንድ ጊዜ ዋጋ የሚያስከፍል ሆኖ ቢያገኘው እንኳ ስለ ጌታ እነዚህን ነገሮች መተው በሚያስፈልግበት ጊዜ መተው መቻል አለበት። አለበለዚያ በሰይጣን ፈተና በተላላ ሊወድቅ እንዲሁም ጌታን በመከተሉ ካገኘው ቅን መንገድ ሊያስተጓጎለውና ሊያደናጅው ይችላል። ያም ቢሆን እንኳ እርሱን በመከተሉና አብልጦ በመውደዱ ምክንያት የሚተወው ማናቸውም ነገር በምንም ዓይነት ኪሳራ ሊሆን አይችልም። ጌታ ካስፈለገ በዚህ ምድር አለያም በምትመጣዋ፤ በብዙ አጥፍ ከከብር ጋር የሚሰጠንን ማሰብ በራሱ ያስደስታል።

፪፡መዝከም

ጌታን ለመከተል የሚወስን ማንኛውም ሰው የራሱ የሆነ መስቀል እንዳለው ሊያውቅ ይገባዋል። ይህ መስቀል ግን በአንዳንዶች ዘንድ እንደሚታሰበው ከእንጨት ወይም ከብረት አልያም ከከበረ ድንጋይ የተሠራ ቅርፅ ተሸክመን እንዘር ማለት ግን አይደለም። በእርግጥ በአሁኑ ጊዜ መስቀል የክርስቲያኖች ዓርማና መለያ መሆኑን መካድ አይቻልም። በዚህ ዐውድ መሠረት ግን የመስቀል ትርጉም በዓርማነት ብቻ የተወሰነ አይደለም። ጌታ የገለጸው መስቀል እርሱም ሆነ ደቀ መዛሙርቱ ሊያልፉበት የተገባውን የሕይወት ዘይቤ የሚመለከት ነው።

በክርስቶስ ዘመን ርግውያን በአደገኛ ወንጀለኞች ላይ የሞት ፍርድ ሲፈርዱ ቅጣቱን የሚፈጽሙት በመስቀል ላይ እንዲሰቀሉ በማድረግ ነበር። ይህም ቅጣት ወንጀለኛው በሁለት በተመሳቀለና ቀጥ ብለው በቆሙ እንጨቶች ላይ እግሩንና እጁን በምስግር በመጠረቅ ወይም በገመድ በማሠር፤ ቀስ በቀስ በከፍተኛ ስቃይና ጣር ወደ ሞቱ እንዲያዘገም የሚያደርጉበት አስቃቂ መንገድ ነው። ታዲያ ወንጀለኞቹ የቱንም ያህል አስከፊ ሞት ከፈታቸው እንደሚጠበቃቸው ቢያውቁም ወደ መስቀያቸው የሚጓዙት የራሳቸው ስቃይ መፈጸሚያ የሆነውን መስቀላቸውን በመሸከም ነበር። ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ መስቀልን ስለመሸከም ሲናገር ደቀ መዛሙርቱ የሚገባቸው አንድ ግልጽ እውነት አለ፤ ይኸውም ጌታ ኢየሱስን በማመናቸው ምክንያት በዚህ ዓለም ብዙ መከራ ሊቀበሉና ሊሞቱ ሁሉ እንደሚችሉ ነው። ይህም የተወሰኑ ሰዎች ብቻ የሚቀበሉት ሳይሆን፤ በእርሱ ያመኑት ሁሉ በጊዜ ዑደት ሊያጋጥማቸው የሚችል የተረጋገጠ እውነት ሆኗል። ራሱ ጌታ ኢየሱስ በዚህ የመስቀል ትኩሳት ስር አልፏል። በዚያ ስቃይ ውስጥ ላለ ማንም ወዳጅ ነኝ የሚል ሰው የዚያ መከራና ስቃይ ተካፋይ ለመሆን አልደፈረም። ከጌታ ኢየሱስ ታሪክ እንደምንረዳው፤ የመስቀልን መንገድ ስንጓዝ በብቸኝነት ያለ ማንም ረዳት ሊሆን እንደሚችል ነው። ነገር ግን ሁሉ ጊዜ በዚህ ስቃይና መከራ ውስጥ የሚያልፉትን ሰዎች የእግዚአብሔር ፀጋና መንፈስ ሊረዳቸው የታመነ ነው። ጌታ ኢየሱስ ሊቀበለው ያለውን መከራ በሰውነቱ ፈርቶ ይጣጣር በነበረበት ወቅት የሚያበረታውን መልአክ ዓይቶ ተጽናንቷል።

«ከሰማይ ሀገር የሚወጣው መሰረታዊ መሰረት ታዩ። በፍርድቤት ሲጣጠር አድንገት ይደሰድ።
ነበር። ወዘተ በምድር ላይ አንደኛው አንድ ደም ነበረው። 22:43-44/

«በዘመናችን «ጌታን እንወዳለን እርሱንም ብቻ እናመልካለን» እንላለን ነገር ግን መስቀላችንን ለመሸከም ፈቃደኞች አይደሉም። በዚህም በክርስቲያን ውስጥ የሚረዳ የተዋበ የበባ ምንጣፍን የምንፈልግ እንመስላለን። ከራሳችን የምትችቱ ቀጠና መውጣትም ሆነ ምችታችንን ማስከት አንፈልግም። መስቀላችን ከመሸከም ይልቅ ሌላ አቋራጭ መንገድ ለራሳችን እናዘጋጃለን። ጌታ ግን መስቀሉን ለመሸከም ፈቃደኛ ያልሆነ የእኔ ደቀ መዝሙር ሊሆን አይችልም ብሏል። ለመሆኑ ይህ መስቀል ምንድነው?

ብዙ ጊዜ አያሱብን በመከተላችን ምክንያት በዚህ ዓለም ያሉ ሰዎች ደስተው አይሆኑም። አንዳንድ ጊዜ እነዚያ ሰዎች በጣም የምንወዳቸውና የምንጠነቅቃቸው የቅርብ ሰዎችን ሊሆኑ ይችላሉ። ምንም እንኳን ሰዎችን ማሳዘን ወይም ማስከፋት ባንፈልግም እነርሱ ግን በዚህ የሕይወት ምርጫችን ሊበላጩ ሊያዝኑና ሊቀጡ ይችላሉ። ይህ ደግሞ ያልተጠበቀ ጥላቻ ውስጥ ሊከታቸው ይችላል። ከዚህ የተነሳ ሊያሳድዱን ግብረታችንን ሊወስዱብንና ለገደድ ሊነሳሱብን ሁሉ ይችላሉ።

ብዙ ሰዎች በዚህ ጊዜ ስለውሳኔአቸው በአከር ማሰብ ይጀምራሉ። አንዳንዶችም ምንክልባትም ትክክለኛቸውን ጭምር ይጠራጠሩ ይሆናል። ነገር ግን ይህ ሁኔታ ጌታ አስቀድሞ በወንጌሉ መስቀላችንን ስለ መሸከም ያስተማረንን ትምህርት የሚያስታውስ ከመሆኑ በቀር አዲስ ነገር እንደመጣብን ሁሉ መደነት የለብንም። ሕጥርስም ስለዚህ ጉዳይ በብርቱ ስደትና መከራ ውስጥ ለነበሩ የጥንት ክርስቲያኖች በዳፊው መልዕክቱ፤

«ነገር ግን ወዳጆቹ ሆይ በእኛን መካከል አንድ ሕሳስ ሲፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ደንቅ ነገር አንደመጣችሁ አትደነቁ፤ ነገር ግን ከብረ ሲገባዎ ደግሞ ሐሣት አይደረጋችሁ ደስ አንዳሰችሁ፤ በክርስቶስ መከራ በምትካፈሉበት ዕክ ደስ ይበላችሁ» በማለት አጽናንቶቻቸዋል። /1ኛኢጥ4:12-13/

እንግዲህ ይህ ብቸኝነት ስደትና መከራ ነው የክርስቲያን መስቀሉ።

የመከራ

የክርስቶስ ትምህርት ከዚህ ዓለም አሳብና አመለካከት ጋር በተቃርኖ የቆመ ነው። ይህን ዓለም የሚወድ ሰው የክርስቶስን ትምህርት ለመኖር ይቻላል። ብዙ ጊዜ የራሳችን ክብርና እኔነታችን ከክርስቶስ መሠረታዊ ትምህርት ጋር ፊት ለፊት እየተጋጫ ያስቸግረናል። ጌታ ለዚህ መፍትሄውን ሰጥቶናል። መፍትሄው ራሱን መካድ ነው። ይህም እኛ ሞተን ክርስቶስን በእኛ ሕያው የሚያደርግ መለኮታዊ ጥበብ ነው።

«በጊዛ ሲመጣ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸከሞ ይከተሰን። ነፍሱን ሲያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታል፤ ስለ እኔ ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን እርሱ ያገኛታል።» /ሉቃ9:23-24/

ራሱን መካድ የራሱን መስቀል ለመሸከም ቀልፍ ነገር ነው። መስቀላችን እንዳይቆረቆረን ከወደድን ራሱን መካድ ከስር መገንዘብ የገድ ነው። ጌታ መስቀሉ ያልቆረቆረው ከዚህ የተነሳ ነው። ምንም እንኳን ፍጹም አምላክ ቢሆንም እግዚአብሔርነትን እንደ መቆማት አልቀጠረውም፤ በሰው ምሳሌ ሆኖ የባሪያን መልክ ሲይዝ፤ ራሱን ባል አድርጎ ነው፤ በምስሉ እንደ ሰው በመገኘቱ ብቻ ራሱን የማጥራዱ አንዱ ምልክት ነው። እርሱ የእግዚአብሔርን ዘላለማዊ አሳብ ለመፈጸም ለመስቀል ሞት እንኳ የታዘዘ ሆነ፤ በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው ከስምም ሁሉ በላይ የሆነውን ስም ሰጠው። /ፌል2:6-10/ ክርስቶስ ፍለጋውን እንድንከተል ይፈልጋል፤ እርሱ ባለፈበት ነጻና ማለፋችን የክርስትና አንዱ ገጽታ ነው፤ ይሁን እንጂ የመስቀል ጉዞ ለኑፍላችን ሳይጥማት እንደሚችል እሙን ነው። አሜን ትል ዘንድ እርሷ መጥፋት ወይም ለጌታ መሞት አለባት። /ሉቃ 9:24/

ሻገር

ጌታ የእርሱ ደቀ መዛሙርት እንዲከተሉት የሚወደው ዕለት ዕለት ነው፤ ይህም መላው እኛነታችንም ሆነ ያለን ነገር ሁሉ ሳይቀር የእርሱ እንደሆነ ያስገነዝበናል። አንዳንድ ጊዜ እጅግ ፈታኝ የሆነ መከራና ስቃይ እርሱን በመከተላችን ምክንያት ቢደርስብን እንኳ እስከ ፍፃሜው ድረስ መጽናት እንጂ ወደ ጓላ እንድናፈገፍግ አይወድም። «ዳዊት ግን በእምነት ይኖራል ወደ ጎሳም ቢደፈገፍግ፤ ነፍሱ በእርሱ ደስ አይሳትም።» /ዕብ10:38/

ብዙ ጊዜ ስለ ዘላለማዊ ክብርና አክሊል እናወራለን እንናፍቀውማለን፤ ወደእዚያ የሚያደርሰው መንገድ ግን ራሱን በመካድ መተው የሚገባንን በመተው እንዲሁም መስቀልን በመሸከም ካልሆነ በስተቀር አይታለፍም። ስለዚህም የደቀ መዝሙርነትን መንገድ የሚጀምር ሁሉ ቆም ብሎ ማሰብና ጊዜ ሰጠቱ ማሳለል እንዳለበት ጌታ ሁለት ምሳሌዎችን በማቅረብ አስተምሯል። ምሳሌዎቹ በዕለት ተዕለት የሰው የሕይወት እንቅስቃሴዎች ውስጥ ጉልህ ስፍራ ያላቸው ከመሆናቸው አንፃር ለመረዳት ያን ያህል አስቸጋሪ አይደለም።

የመጀመሪያው ምሳሌ፡ «ከእኛን ግንብ ሲሠራ የሚወድ ስመደምደም የሚበቃ ያሰው አንደሆነ አስቀድሞ ተቀምጦ ኪሳራውን የሚደቀጥር ማን ነው? ያስዚያ መሠረቱን ቢመሠረት፤ ሲወመደመው ቢደቀተው ያዋት ሁሉ፤ ይህ ሰው ሲሠራ ጃምቺ ሲወመደመው አቃተው ብለው፤ ይዘገቡበታል።» /ሉቃ14:28-30/

ተመልከቱ፤ ቤተ ሠራው አስቀድሞ ቤቱን ስለመፈጸሙ ማሰብ አለበት። አለበለዚያ መንገድ ላይ ወገቤን ቢል ማንም የሚያዝንለት የለም፤ ከዚያ ይልቅ «ግን ያለ አቅሙ ጀምሮ አለው?» በማለት በእርሱ የሚዘነቅቅና የሚያሸግጥጠው ነው የሚበዛው። ጌታን የመከተሉ ሂደትም ልክ እንደዚሁ አስቀድሞ ሊታሰብበት የሚገባ ነገር ነው፤ አለበለዚያ ጀምረን መጨረስ ባቃተን ጊዜ በቤተ ሠራው የሆነው ሁሉ በእኛ የማይሆንበት ምክንያት የለም። ሰዎች ሁሉ «የማያዘለቅ ጸሎት ለቅሰፈት» ብለው ከመተረት አይከለክሉም።

ዘሰተኛው ምዕረ፤ «ወይም ሲሳውን ንጉሥ በጦርነት ሲጋጠም የሚሄድ፤ ከሁለት አዕፍ ጋር የሚመጣበትን በአንድ አዕፍ ሲገናኝ የሚችል አንደሆነ ተቀምጦ የሚደብስ ንጉሥ ማን ነው? ባይሆንከ ሲሳው ገና ራቅ ሳለ መሰዕከተኛችን ዕኩ ዕርቅ ይሰምናል። እንዲሁ ከአናንተ ያለውን የማይተው ደቀ መዛሙራ ሲሆን አይቻልም።»/ቃ14+31-33/

በምሳሌው የተጠቀሰው ንጉስ ሺ ወታደሮች ብቻ ሰላሉት ጽሺውን ወታደሮች ለመመከት እንደማይችሉ ባወቀ ጊዜ፤ ለእርቅና ለድርድር ራሱን ክፍት ማድረግ እንዳለበት ማንም ሰው ሊገነዘበው የሚችለው እውነት ነው። እንዲሁም ማንም ጌታን እከተላለሁ የሚል ሁሉ ስለ መስቀሉ ክብደትና ከእርሱ አቅም በላይ መሆኑን አስቀድሞ ባወቀ ጊዜ የራሱ የሆኑትን ነገሮች ሁሉ ትቶ ለጌታ ፀጋ ራሱን አሳልፎ መስጠት አለበት። ምክንያቱም ከመስቀል መንገድ ውጪ ያለው መንገድ ሁሉ ወደ ዘለዓለማዊ ጥፋት የሚወስድ ነውና። በተጨማሪም በዚህ ዓለም የክርስቲያን ጠላቶች ጋር ለመፋለም፤ በጌታ ጉልበት ላይ በመታመን እንድንመሠረት ያስተምረናል። መስቀል ተሸክሞ ለመንገድ የኛ አቅም ደካማ ነው። ጌታ ራሱ የሚያበረታው መልአክ ካሰራለገው እኛም እንዴት የበለጠ እያሰራለን?

ስለዚህ ጌታን መከተል የሚያስከፍለውን ዋጋ ማወቅ ብቻ በቂ አይደለም። መስዋትነቱንም ለመክፈል ፈቃደኛ መሆን አለብን። ሀብት፤ ምችት፤ የቅርብ ዘመድ ሌላ ቀርቶ የትዳር ዓደኛ ወይም ልጅ እንኳ ቢሆን ካሰራለገ ስለ ጌታ ብለን በሕገተው መዘጋጀት አለብን። ደግሞም ስለ እርሱ ፍቅር እንድንሸከም የወደደውን መስቀላችንን መክከም ይገባናል። በተጨማሪም ለዚህ ሁሉ መሠረት የሚሆነውን ክርስትናን ቀላላና የማይቆረቁር የሚያደርገውን ራሱን መካድ ዕለት ዕለት መለማመድ ይኖርብናል። እንግዲህ ጌታን መከተል ማለት ይኼ ነው።

ደቀ መዛሙርት ማሰት፤ በጌታ ሲያስከ ትምህርትና ሕይወት ተዘጋጅ ስር መውደቅ ማለት ነው። ስለዚህ ማንም ሰው «የጌታ ትምህርትና የጌታ ሕይወት ምን ያህል ሕይወት ሳይ ተዘጋጅ ደግሞ?» ብሎ መጠየቅ ይኖርበታል።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎችም ብንሆን በየዕሁዱ አዳራሽ ሞልቶ ዝማሬውን ከሚያቀልጠው ሕዝብ ባሻገር በአጥቢያችን ውስጥ በእውነት የጌታ የሆነ ደቀ መዝሙር እንዳለን ሁልጊዜ ማረጋገጥ አለብን። ለምሳሌ በቅርቡ አንድ ወዳጆ የሆነ መጋቢ፤ በአንድ ትልቅ ዓመታዊ ገብ፤ ላይ «ጌታ፤ «መንግሥት ሰማያት የሚለውን አሳቤን ትቸዋለሁ፤ ቢሆንም አሁንም የሚከተለኝ አፈጋገለሁ» ቢል በንቶቻችሁ ትከተሉታላችሁ?» ብሎ ጠይቆ ነበር። ነገር ግን በዚያ ከተሰበሰበው ሕዝብ መካከል አንዱም እጁን ለማውጣት አለመድፈሩ እጅግ አስገራሚና አስደንጋጭ ነው። በሕውነት የብዙዎቻችን ስምዕክና መስጠት ቁሳዊና ተጨባጭ ከሆነ ተስፋ ጋር የተቆራኘ ይመስላል፤ ጌታ ግን ስንደንከተለው የሚፈገገው ስርዓት ወደኋላ ፍቅሪም ገብትን እንዲሆን ይሻል።

ሌላው አሳሳቢ ነገር በብዙ ቦታዎች በግልጽ እንደሚታየው ሰዎች ለቤተ ክርስቲያን ራሳቸውን ማስገዛት አለመፈለጋቸው ነው። እንዳንዴ ተጠያቂነትና ኃላፊነት በሌለበት ሥርዓት መኖር ስንመርጥ ነው የምንታየው፤ ከዚህ ድርጊታችን

እንግድ ደግሞ «ማንም ሰው ስለ ሕይወታችን አያገባውም» ብለን የምናምን ይመስላል። ስለዚህም የአካሉ ብልቶች ደለ ተቆጣጣሪ ወይም መሪ በዘፈቀደ የሚንከላው ሆኖል። ምናልባት እንዳንዶቻችን ለዚህ እንደ ምክንያት አድርገን የሆናቀርበው «ራሳችንን በሙላት የምናስገዛለት ሰው የለንም» የሚል ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ይህ በምንም ዓይነት አሳማኝ የሚሆን ምክንያት አይደለም። ደግሞም ጌታ «የመከራ ጌታ ወደ መከራ ሠራተኞችን እንዲሰክ ለምት» ማለቱን ለአፍታ እንኳ ቸል ልንለው አይገባም። ይህንንም ጸሎት ባንጸልይ በደላኛ ነን።

በእርግጥ የአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባል መሆንና የጌታ ደቀ መዝሙር በመሆን መካከል ትልቅ ልዩነት ያለ ቢሆንም ለሚታየው አካል ራሳችንን ማስገዛት መቻላችን በዓይን ሳይኖረን የጌታ መንግሥት ያለንን መገዛት ያመለክታል።

ከዚህ በተጨማሪ ከሰዎች አብዝተን የፈለግነውን ፍጽሞና ለማግኘት ካለመቻላችን የተነሳ ተስፋ ከመቆረጣችን ወይም ከመሰላቸታችን የተነሳ ገለልተኛ ሆነን ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ጌታ ያስተማረንን ትምህርት እንድንተገብረውና እንድንለማመደው የሚፈልገው እርሱ እንዲሆን በፈቀደው አብርካቢ ወይም አካል ውስጥ ነው፤ እነዚህ ትምህርቶች ደግሞ በአካሉ መካከል ላለ የሕይወት ደረጃ እንደ ቱንቢ የሚያገለግሉ ናቸው። እናም ጌታ ይህንን መልካም ሕይወት የምታከፍላቸውን ሰዎች ሰጥቶላል፤ ያለጥርጥር እነዚያን ሰዎች በቅድሚያ የምታገኛቸው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነው፤ ከዚያ ቀጥሎ በቀረው ዓለም።

ማጠቃለያ

የተራራው ትምህርት የጌታ ደቀ መዝሙር የሆነ ሰው መስቀሉን ተሸክሞ ሲጓዝ ሊኖረው ስለሚገባ የሕይወትና የኑሮ ሁኔታ የሚያስረዳ ነው። ከጌታ ከአየሱስ ትምህርቶች መካከል ይህኛው በተለይ በብዙ ጥቃቅን ነገሮች ላይ ሳይቀር የሚያተኩር ነው። የጌታ ደቀ መዝሙር ከእግዚአብሔር ጋር፤ የጌታ ደቀ መዝሙር በእምነቱ ካገኛቸው ወንድም እንቶቹ ጋር፤ የጌታ ደቀ መዝሙር ከዚህ ዓለም ሰዎችና ሥርዓት ጋር፤ እንዴት መኖር እንዳለበት የሚስተምርና ዝርዝር መመሪያ የሚሰጥ ነው። ትምህርቱ በተለይ በወቅቱ ለነበሩት ለአይሁድ ማንበረሰብ የተለየ ትርጉም የነበረው ቢሆንም፤ ለእኛም በዚህ ዘመን ለምንኖር አማኞች የጌታ እየሱስ ደቀ መዝሙር፤ ከሰም ባለፈ ሊኖረን ስለሚገባ ሕይወት ያስተጋባል።

ያም ሆኖ እነዚህ የጌታ ትምህርቶችና ከእርሱ ደቀ መዝሙር የሚጠበቁት የሕይወት ልኮች አንተ በገዛ አቅምህ የምትፈጽማቸው አይደለም። በራሴ ልፈጽማቸው ብለህ ብትነሳም ስለማትችላቸው ቶሎ ተስፋ መቆረጥህ እይቀርም፤ ምናልባትም የክርስትናን ትምህርት እውነት ወደመጠራጠር ልትደርስ ሁሉ ትችላለህ። ስለዚህ ማድረግ ያለብህ አንድ ነገር ብቻ ነው፤ ይኸውም በትምህርቱ ባለቤትና ምንጭ በሆነው በጌታ እየሱስ መመካት ወይም መደገፍ።

በእርግጥ ጌታ አንተ በራስህ ምንም ማድረግ እንደማትችል ያውቃል፤ አንተም በራስህ ተስፋ በቆረጥህ ጊዜ እንዳች የምትታመንበት ወይም የምትደገፍበት ነገር መፈለግህ አይቀርም፤ ያ ደግሞ የክርስቶስ ፀጋ ነው።

ታወቀለህ! ስንተ ሕክ በክርስቲስ ደም የዳገኸው ሰዓሰም ሲሳ ተወማሪ ሃይማኖተኛ ስንደተሆን ስደደበም። ስንተ የስግዚሐብሔር የጥንት የፍጥረት ሃሳማ መገሰሚያ የመስታወት ነህ። ሰዎችም በስንተ ዳህንን ስግዚሐብሔር ማየት ስበባቸው።

የሕንተ የሕይወት መርሆዎች ከዚህ ትምህርት አንፃር መገለጥ ያለባቸው አላለም የእግዚአብሔርን ሀላፊ በዚህ የሥነ ምግባርና የሕይወት ልክ መሰላለብህ ነው። ይህንን ደግሞ የምትሆነው እንጂ ለማድረግ የምትሞክሩ አይደለም። ከክርስቶስ ጋር ከሞትክ ለዚህ ዓለም ሥርዓት በፍጹም ሕያው ለመሆን አትችልም። ስለዚህም በእያንዳንዱ ትምህርት ውስጥ የተዘረዘሩትን እውነተኛ ወደዳቸው እንጂ እንደ አስቸጋሪ ሽክም አትቆጠራቸው። በአካባቢህ ያሉ ሌሎች «ክርስቲያኖችን» ወይም ያለፈው የሕይወት ተሞክሮህን በመመልከት ቶሎ ሌላ አይላል። በእርግጥ በእግዚአብሔር ፀጋ ብቻ ከተማመንህ ወደእዚህ የላቀ የሕይወት ከፍታ መድረስህ አይቀርም፤ እናም በክርስቶስ ያለህን የሕይወት ልኬት እያሰበደሰታ እንድታነበው አበረታታኻለሁ።

የጥሞና ጊዜ ጥያቄዎች

1. በዓለም ላይ በተለያዩ ጊዜ ተነስተው ከነበሩ መሪዎች አንፃር ጌታ ኢየሱስ ለሕዝቡ ያለውን ልብ እንዴት ትረዳዋለህ?
2. ደቀ መዝሙር ማለት ምን ማለት ነው?
3. ከደቀ መዝሙር አንፃር የግሪካውያኑንን የቆየ ልማድ እንዴት ትገነዘበዋለህ?
4. ደቀ መዝሙርነትን በተመለከተ በዮሐንስ እና በፈሪሳውያን መካከል ያለውን ልዩነት እንዴት ትገልጻለህ?
5. የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ለመሆን ጌታ ያስቀመጣቸው ቅድመ ሁኔታዎች ምን ምን ናቸው?

ክፍል ፪፡ የደቀ መዝሙር ባህርያትና ስምንተ ብዙሃኖች

በወርትና በከበሩ ድንጋዮች በተንቆጠቁጡ ውድ ዕቃዎች በተሞላው ውብ ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ተቀምጦ ያሳለፋቸውን ዘመናት የሚመረምር በሚመስል ሁኔታ «መጽሐፈ መክብብን» የጻፈው ንጉሥ ሰሎሞን «ሳቅ ሞኝነት ነው፤ ተደሳ ደስታስ ምን ይጠቅማል?» በማለት ይጠይቃል።

በእርግጥ ሰሎሞን፤ ለራሱ ታላላቅ ነገሮችን አከናውኖ ነበር፤ ወይን ተክለ፤ የመዝናኛ ሥፍራዎችን አዘጋጀ፤ ብዙ ወንድና ቤት ባሪያዎች እንዲሁም አያሌ የበግና የፍየል መንጋዎች ነበሩት። ሰሎሞን በሰው ዘንድ ምንም የሚጎድለው ነገር ያለ አይምስልም፤

«ሰራሲ፤ ብርና ወርቅን የነገሥታትና የአውራጃዎችን ሀብት አካበትኩ፤ ወንድና ሴት አዝማራዎች፤ የሰው መደሰቻ የሆኑ ቅምጦች ነበሩኝ። ከእኔ በፊት በኢየሱሳስም ከነበሩት ሁሉ እጅግ ታላቅ ሆኑ። ዓይኔ የፈሰገውን ሁሉ አስከስከልኩትም፤ ለሰቢም ምድራዊ ደስታን አልነፈኩትም፤ ለቤ በሠራሁት ሁሉ ደስ አሰው፤ ይህም የድካሜ ሁሉ ዋጋ ነበረ።» በማለት ስለራሱ የሚተርከው ንጉሥ ሰሎሞን፤ ነገር ግን በመደምደሟቸው፤

«ሆኖም እጆቼ የሠራትን ሁሉ፤ ለማግኘት የደከምኩትን ሁሉ ሳስብ፤ ሁሉም ከንቱ ነፋሱንም አንደመከተል ነበር፤ ከፀሐይም በታች ምንም ትርፍ አልነበረም።» ማለቱ በእነዚህ ነገሮች ውስጥ ደስታን ፈልጎ፤ ነገር ግን እንዳጣ የሚያስገነዝብ ይመስላል። (መዝ21፡1-11)

እንደ ያልታወቀ ደራሲ ደግሞ ይህ ዘመን እንዴት እርስ በርሳቸው በሚጋፈፁ ድርጊቶችና ሁኔታዎች እንደተሞላ የታዘበውን እንዲህ ገልጾታል።¹

¹ ለዚህ ጽሑፍ እንዲያመች በጽሑፈው አንፃንድ አላቦች ተጨምረዋል፤ እሳያም ተትተዋል፤

ረጅም ሕንፃዎች አሉን፤ ንዴታችን ግን አፍንጫችን ስር ነው። ሰፊ ጎዳናዎች አሉን፤ አስተያየታችን ግን እጅግ ጠባብ ነው። ብዙ እናወጣለን ይሁን እንጂ ያነሰ ነው ያለን። ብዙ እንገዛለን፤ ደስታችን ግን ትንሽ ናት ትላልቅ ቤቶች ቢኖሩንም፤ ያሉን ቤተሰቦች ግን ትንሽ ናቸው። የበለጠ ምቹት አለን፤ ግና ያነሰ ጊዜ፤ የበለጠ ዲግሪ፤ ያነሰ የተፈጥሮ እውቀት አስደናቂ ሕግና ብዙ ፍርድ ቤት፤ ነገር ግን የተሳባ ፍርድ፤ ብዙ ጠበብት ግ ብዙ ችግሮች፤ ብዙ መድሃኒት፤ ግን ትንሽ ጤንነት፤

ለማንበብ ጊዜ የለንም፤ ከሰንት ጊዜ አንዴ እንጸልያለን፤ ከቴሌቪዥን ስር ግን ቢጠርጉን አንጠፋም። ሀብታችንን አበዛን፤ ሞጋችንን ግን ቀነሰን። ብዙ እናወራለን፤ የምናዳምጠው ግን ጥቂት ነው። አንዳንዴ እናፈቅራለን፤ ይሁን እንጂ ብዙ ጊዜ እንዋሻለን። በግዴለሽነት እንመነዝራለን፤ ሳቃችን ግን ጥቂት ስንነጻ ፍጥነታችን፤ ስንቆጣ መገንፈላችን አይጣል፤ ስንተኛ ዘግይተን፤ ስንነታ ቀድመን፤ ስንነሳ ደቀን ነው።

ሩቅ ወደ ጨረቃ ደርሰን ተመልሰናል፤ አጠገባችን ያለ ጎረቤታችንን ለመጎብኘት ግን ጭንቅ ነው። የውጪውን ጠፈር አሸንፈናል፤ የውስጣችን ባዶ ስፍራ ግን እንዳለ አለ። ሕይወትን ሳይሆን፤ ኑሮን እንዴት እንደምናበጅ ተምረናል፤ በሕይወታችን ላይ ዓመታት ጨምረናል፤ በዓመቶቻችን ላይ ግን ሕይወትን አልጨመርንም። በመጠን ገዝፈን በጥራት ግን ታች ነን።

ግዙፍና ረቂቅ ነገሮችን ሠርተናል፤ የተሻሉ ግን አይደሉም። አየርን አጽድተናል፤ ነፍሳችንን ግን በከለናል። የአቶምን ቁስ ስንፈነካከት፤ አግባብ የሌለው ጥላቻችንን ግን ንክችም አላደረገንውም።

ብዙ እንጽፋለን፤ የምንማረው ግን ትንሽ ነው። እቅዳችን ብዙ ነው፤ የምንፈጽመው ግን ትንሽ። ጥድፈያን ስናውቅ፤ መቆየትን ግን አልተማርንም። ከፍተኛ ገቢ፤ ግና ዝቅተኛ ሞራል፤ ብዙ ምግብ፤ ግና ትንሽ እርካታ፤ ከብዙ ሰዎች ጋር እንተዋወቃለን፤ ወዳጆቻችን ግን ጥቂቶች ናቸው፤ ብዙ ጥረት ትንሽ ስኬት።

የዓለም ሰላም እንግልን፤ ቤታችን ግን ጦርነት ተሞልቷል። ብዙ የመዝናኛ ጊዜ፤ ትንሽ ደስታ፤ ምግብ የተትረፈረፈበት ረሀብ የሞላበት፤ የሁለት ገቢ፤ የብዙ ፍቺ ዘመን። ውድ ቤቶች፤ ግና የፈረሱ። ሲበሰሱ ፈጥነው፤ ሲፈጨ ግን የሚያዘገው ምግቦች የሞሉበት፤ ቁመተ መለሱ ሰዎች ግና በባህርይ ድንክዬዎች፤ የትርፍ ንረት፤ የካንገት በላይ ሕብረት ዘመን።

ይህ ዘመን፤ የፈጣን ጉዞ ዘመን ነው። ከጥቅም በኋላ የሚጣል የሽንት ጨርቅ የሞላበት፤ ቅድስና የተሸቃቀጠበት፤ በአንድ አፍታ ትውውቅ ብቻ የአንድ አዳር ደስታ የሚፈለግበት፤ አላስፈላጊ የሰውነት ክብደት የሞላበት ዘመን። ከማስደሰት አንስቶ፤ ፀጥ እስከ ማድረግና መግደል ድረስ፤ ለሁሉም ነገር አብነት የሆኑ መድሃኒቶች የሞሉበት ዘመን፤ የሸቀጥ መጋዘናች ባዶ እስኪሆኑ ድረስ፤ ሸቀጦች በመስታዎት ለዕይታ የሚደረደሩበት።

ስለ ደስታና ደስ ስለሚያሰኙ ነገሮች ብዙ የሚወራበት ነገር ግን ደስታ ከሰው እጅግ የራቀቅበት፤ ሰውም ከደስታ የተጠፋፋበት። ለብዙዎች ይህ ዘመን እርስ በርሳቸው በሚጋጨፍ በሚምታቱ ድርጊቶች የተሞላና ግራ የሚያጋባ ነው።²

መፍትሄው ምንድነው? የጌታ የብጽዕና ትምህርቶች ለዚህ ዛሬም መልስ ይዘዋል!

ብልህና ምንድን ነው?

ብዙዎች የብልህናን ትርጉም፤ ለአንድ ለተለየ መንፈሳዊ ብቃት ላይ ለደረሰ ሰው የሚሆን መገለጫ አድርገው ይመለከቱታል። ከዚህም በመነሳት ብልህና መታመንን፤ የልብ ንፅህናን፤ ጽድቅነትን፤ ቅዱስነትንና ቡናክትን የሚገልጽ ቃል አድርገው ይጠቀሙበታል። በእርግጥም የአማርኛውም መዝገበ ቃላት ለዚህ ቃል የሰጠው ትርጉም ከዚህ አስተሳሰብ ጋር የሚስማማ ነው፤ ነገር ግን በዚህ ዐውድ መሠረት የብልህና ትርጉም ከዚህ ላቅ ያለ ነው። ብልህና በውጫዊ ነገሮች ባዶ ያስተመሠረተ፤ መስኮታዊ ባርነት የሚያመጣው ጥቅም ደስታ ነው።

የብልህና ትርጉም ለዚህ ዓለም ግራ የሚያጋባና፤ በመንፈስ ካልሆነ በቀር ለመረዳት አስቸጋሪ የሆነ መለኮታዊ ሚስጥር ነው። ይህ ማለት አንድ ሰው ጌታን በእምነት ቢቀበልና እርሱንም በእውነትና በመንፈስ ሲያመልክ የሚገባው መለኮታዊ መረዳት ነው፤ ማለት ይቻላል። ብልህና ሰው ከአምላኩ ጋር በሚኖረው የቀረበ ገብረት አምላኩ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ወደ ሕይወቱ አድርጎ በሚፈጽማቸው መንፈሳዊ እውነቶች የተነሳ የሚበዛለት ፍጹም የሆነ ደስታና እርካታ ነው። በሌላ ስገላበድ ብልህና፤ በማግኘት ወይም በማወቅ ከፍ ወይም ዝቅ ሲሰ የማይቸሰ ለማያዊ የሆነ ባርነት የሚያስገኘው ጥቅም ደስታ ነው።

ዳሩ ግን በዚህ ዘመን ብዙ ክርስቲያኖች የባርነትን ትርጉም የተረዳነው ከዚህ በተለየ ሁኔታ ይመስላል። ለዚህም ዋነኛ ማስረጃ የሚሆነው የቀንና የሌሊት ሀልማችን በምድር ላይ በቀላላዊ ነገር በልጽገን ለመታየት ብቻ መሆኑ ነው። እንዲያ ከሆነ ደግሞ፤ ከዚህ ዓለም ሰዎች የክርስቲያን ልዩነት ምንድን ነው? በአካባቢያችን የሚገኝ አንድን ሰው ወይም ጎረቤታችን ስለመባረክና በረከት የሚሰበው እኮ ከዚህ የተለየ ሊሆን እንደማይችል እናውቃለን። በእርግጥ ብዙ ሰዎች ሊታይና ሊዳሰስ የሚችል የገዘፈ ቁስ ለመባረካቸው እንደ ምልክት መያዝ ይፈልጋሉ። ይህ ግን ብልህና ወይም ባርነት ሊሆን አይችልም።

አንድ ጊዜ አንድ ሰባኪ «ሁሉ ጊዜ ደስ ይበላችሁ ይግማ እሳቡ ደስ ይበላችሁ» /ፊልፋ/ የሚለውን ቃል ለማስረዳት ደስታችሁን ቅርብ ቦታ አታስቀምጡት በማለት ይናገር ነበር። ይህንንም ሲገልፅ «ደስታችሁ በትዳራችሁ ከሆነ፤ ትዳራችሁን ባጣችሁ ወይም በተበላሽ ጊዜ ደስታችሁንም ታጡታላችሁ፤ ደስታችሁ በልጆቻችሁ ወይም በገንዘባችሁ ወይም በሥራና በአገልግሎታችሁ ላይ ከሆነም

² ከእነተርኔት ላይ የተገኘ፤ ወንድም ጋይሉ ተርጉሞት፤ በጸሐፊው ታርሞ ስለሆነ ጋዜጣ ቀጥር 12 ላይ የታተመ፤

ተመሳሳይ ነገር መስላት አይቀርም። ስለዚህ ልክ አደገኛ የሆኑ መድሃኒቶች "ሀዋናት በማይደርሱበት ቦታ ይቀመጥ" የሚል ጽሑፍ እንደሰፈረባቸው ሁሉ እኔም ደስታችሁን ስይጣንና ዓለም ሊያገኙት በማይችሉበት ቦታ አኑሩ አላችኋለሁ፤ ይህም ጌታ ኢየሱስ ነው። አለ፤ እንዴት ድንቅ አባባል ነው!

የብዕሩ ትምህርት፤ ይህ ዓለም ካስቀመጠው የደስታ ምንጭና መለኪያ ፍጹም ይቃረናል። ስለዚህም ይህ ዓለም ሊቀበለው እጅግ ይከብደዋል። ይህ እንጂ የብዕሩ ኑሮ የጌታ ደቀ መዛሙርት አንዱ መግለጫ ነው። የጌታ ትምህርቶች በኑሮ በተለማመዱት ሰው ብቻ ነው፤ ጣዕምና ለዛቸው ነል የሚወጣው። እኛም እነዚህን ትምህርቶች በእውነት ስንኖራቸው የእኛነታችን አካላት የሆነው የክርስቲና ሕይወት መግዛትን ለሌላው መሸተትና ማወድ ይጀምራል። ይሁን እንጂ ልክ ወዳደነታችን ከተሰበሰበ በቀር መሳሪያም መካከ ያለው ሽታ ከሸኛ ውስጥ በማውጣት ጌታ ስደፈቀደም። በእርግጥ የብዕሩ እውነቶች እኔነታችንን ለወዳድነታችን/የሚሠብሩ ናቸው። የብዙ ቅዱሳን ሕይወት ዘመን እያለፈ መግዛት ያወደን ይህንን ማድረግ ስለቻሉ ነው። የእኛነታችንን ፍላጎት በመፈለግ መለኪታ ደስታን ወይም ባርኮትን ለመለማመድ ጩራ ለንችልም። የሕይወትን ተርጉም የመጥፋት ፍቺ በማግኘት ከፈለገን የብዕሩን ስውነት በሕይወታችን ሰንሰማጠጥታችን ስነነታችን ሲሸጠር ገደብ ይሰጣል።

ብዙ ነገሮችን በቀላላ ነገሮች በልጽገው ብናያቸውም ስንቀርባቸው ግን ሁሉ ሀብትና ገንዘብ የሚፈልጉትን ደስታ እንዳላመጣቸው መታዘብ ችለናል። በገንዘባቸው አልጋ ገዙ እንጂ እንቅልፍን መግዛት ወይም ምችትን ማግኘት ግን አልቻሉም፤ ገንዘባቸው መድሃኒት ግዛቸው እንጂ ጤነት አልሆናቸውም። ሕይወትን አየና እንደሆነ የግንብ አጥራቸውን፤ የሚነዱትን መኪናና ያላቸው ገንዘብ የተመለከተ አወራረባቸው እንጂ፤ እነርሱ ገና የሕይወትን ፍቺ ለማግኘት ፍለጋ ላይ ናቸው፤ ሳቃቸው በውስጣቸው እንደ ወና ቤት እያስተጋባባቸው ውስጣቸው ሲያለቅስ በውጪ የተመለከሉታቸው «ለመሆኑ እንደነርሱ ማግኘት ደስተኛ አለ» ብሎ ይቀናባቸዋል፤ ይህም ለእነርሱ ሰላቅ ሆኖ ገርጾቸውን ያንቃቸዋል። እንደው በአጭሩ ደስታና እነርሱ አባሮሽ ገጥመው ያላቸውን ሁሉ ከስክለውም ሆነ ከሀብታቸው ከፍለው ሊያገኙት ያልቻሉት ሆኖባቸዋል። ሰማበት የፈለኩት በዚህ ዓለም ሰዎች ዘንድ የደስታ መገኛ ተደርገው በሚታሰቡት ቁጥጥ ስለቸች ውስጥ ደስታ ስንዳስተገኘ የታዘብኩትን ስንጂ ደስታ በደህነት ውስጥ የሚገኝ የደስታ ስንገጥሜ ሀብት ነው፤ ስያህን ስደደስም!!! መቼም ቢሆን ከክርስቲስ ተከታይነት /ደቀ መዝሙርነት/ የተሰደ ሀብትም ሆነ ንብረት ስውነተኛ ደስታ የመጣሰሰሰ ብሎ ማለብ የዋህነት ነው።

የቀራራውን ትምህርት በቀጥታ የተሰበኩት እነዚያ ሰዎች ስለ ደስታ ከማወቅ ባለፈ ደስታን ያውቁት ነበር ብሎ ለመናገር አያስደፍርም። ምክንያቱም እነርሱ በሮም አስቃቂ የቅኝ ግዛት በትር ስር የሚገኙት ምስኪን ሕዝቦች ናቸውና በዚያ ውስጥ ደስታን ለማጣጣም እንደሚችሉ እውን ነው። ጌታም ለእንደዚህ ዓይነት ሰዎች ነው፤ ደስታንና የደስታ ሚስጥርን የገለጠው።

በመንፈስ ደህንነት የሆነ ብዙዓን ናቸው፤ በማግኘት ስማዎች የስነጥበብ ናቸው። 5:3

«የጌታ የአግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ስደህኝ የምስራችን ሕሰብክ ዘንድ አግዚአብሔር ቀብተኛልና፤ ልባቸው የተሰበረውን ሕጠገን ዘንድ.../ሉላ 61:1/

በግናቸውም ዘመን እንደሚታወቀው፤ ደህ ማለት፤ ያጣ የነጣ ምንም ነገር የለው፤ ከዚያም ሲያልፍ ለዕለት ኑሮው የሚያስፈልገውን ሁሉ ለማግኘት ከሰው እጅ የሚጠብቅ፤ የሚለውን ትርጉም ሊሰጥ ይችላል። በሌላ በኩል ድህነት አንፃራዊ በሆነ ሁኔታም ሲተረጎም ይታያል። ለምሳሌ የተባበሩት መንግሥታ ድርጅትም ሆነ ሌሎች ዓለም አቀፍ ተቋማት ከዓለም ምጣኔ ሀብት ደረጃ አንፃር ተመልክተው፤ እከሌ ሀብታም፤ ነው እከሌ ደህ ነው፤ እከሌ ደግሞ ከድህነት ወለል በቃች ነው፤ ብለው ይመድባሉ። ከዚህ አንፃራዊ ግምት አኳያ ለምሳሌ የእኛ አገር ብዙ ጊዜ ስትመደብ የምናየው ከድህነት ወለል በቃች ነው። እንደውም በቅርቡ አንድ የምጣኔ ሀብት /የኢኮኖሚክስ/ ባለሞያ ስለዚህ ጉዳይ ሲናገሩ «ድህ» እንኳ ለመባል ብዙ ዓመት እንደሚሰፈልገን ተንብዋል።

በጥንት ዘመን ይህ ቃል በዚህ ወጥ ትርጉሙ ይታወቅ የነበረ ቢሆንም፤ እየዋለ እያደር ግን በተወሰነ መልኩ ቅርጹን የለወጠበትን ሁኔታ እናያለን። በዚህም መሠረት በአንድ ወቅት፤ በአግዚአብሔር የሚታመንና እርሱን ብቻ የሚደገፍ፤ ማለትም፤ ቢሰበር የሚጠገነው፤ ቢወድቅ የሚያነሳው፤ ቢያጣ የሚሰጠው አግዚአብሔር ብቻ እንደ ሆነ የሚያምን ሁሉ በዚህ «ድህ» በሚለው ስም ይጠራ እንደ ነበር አንዳንድ የታሪክ ጽሑፎች ላይ ይገኛል። ይህም «ድህ» ለሚለው ቃል በተለምዶ ከነበረው አንድ ትርጉም ወደ አንድምታዊ ትርጉም እንዳሸጋገረው ይታመናል። ለምሳሌ መዝሙር ፴፬ ላይ «ይህ ትግረኛ ጦክ አግዚአብሔርም ሰማው፤ ከመከራውም ሁሉ አዳነው።/ቀጂ/ ካለ በኋላ በቀጥር ፰ ላይ፤ «እርሱን መጠጊያ የሚያደርግ ምንኛ ቡረክ ነው።» ሲል፤ ደግሞም በሌላ ስፍራ «እርሱን መጠጊያ የሚያደርግ ሁሉ የተባረከ ናቸው።» ይላል። /መዝ2:12/

ታዲያ ከብዕሩ ትምህርቶች አንፃር በመንፈስ ደህ መሆን ማለት በሥጋዊ ሕይወት ጥልቅ በሆነ ድህነት ውስጥ መዘፈቅ ወይም ዓይን አፋርነትና ቅልሕነት የሆነ ባህርይ ባለቤት መሆን ማለት አይደለም።

በመንፈስ ደህ መሆን ማለት በአግዚአብሔር ፊት ትሁት ሆኖ መቅረብ ማለት ነው። ነገር ግን የሰው ተፈጥሮአዊ ባህርይ ከዚህ የተለየ ነው፤ ማንም ሰው በተቻለ መጠን በራሱ ወይም አለኝ በሚለው ነገር መመካት ይፈልጋል። በመንፈስ ደህ የሆነ ሰው ግን አለኝ የሚለውን ነገር እንደሌለው በመቁጠር በአግዚአብሔር ላይ ይደገፋል። ስለ ራሱ የተሞላውን ትምክህትና ኩራት አስወግዶ፤ ራሱን ባዶ ያደርጋል። መሠረቱ ብዙ ሰው ያሰው ደመወዝላኝ ስንጂ ምንም ነገር ፍቺ ስያውቁም፤ ለላው ቀርቶ እስተንፋሱና መንገዱ ሁሉ ስንኳ ሳይቀር በአግዚአብሔር ስጅ ነው። እንግዲህ ሰው፤ ይህንን የአግዚአብሔርን ድንቅ ችሮታ መረዳቱ ነው ብዕሩ የሚያሰኘው።

በጌታ ኢየሱስ እና በፈላጊው መካከል ለነበረው ጠብ አንዱ ምክንያት ፈላጊውን ለራሳቸው የነበራቸው የተጋነነ ግምትና ለራሳቸው የሰጡት ዋጋ ነፃ እነርሱ ራሳቸውን አንቱ ብለውና በሌሎችም አስተውሎ ሲያበቁ፤ በጌታ ፊት ሲታዩ ትሁታንና መንፈሳዊያን በመስለም ውስጣቸው ግን በብዙ እኔነትና ከተማላ እንደነበር ጌታ ያውቃል። ሌላው ቀርቶ ወደ ጸሎት ስፍራ ሲሄድ በእግዚአብሔር ፊት ሲቀረቡ እንኳ በጸሎታቸው የሚያካትቷቸው አሳሳቢ ለራሳቸው የሰጡትን ግምት ይገልጻሉ፤ ከዚህም በመነሳት እነርሱ «ኃጢአተኛ ከሚሏቸው ሰዎች ይልቅ የዘቀጠ ማንነት እንደነበራቸው መመልከት ይቻላል።

«ዳድቃን አንደሆነ በራሳቸው ለሚታወቁ ሌሎችን ሁሉ በጣም ለሚገባ ይህንን ምሳሌ ነገራቸው አንደህ ሲሰጥ ሁለት ሰዎች ሲጸዱ ወደ መቅደስ ወጡ አንዱ ፈላጊዋ ሁለተኛው ቀሪጥ፤ ፈላጊዋው ቆሞ በባቡ፤ ይህንን ሲጸድቅ አግዚአብሔር ሆይ አንደሰላሰው ሰው ሁሉ፤ ቀሚኛችና አመፅኛች፤ አመንዝርችም፤ ወይም አንደዚህ ቀሪጥ ሰላሰሆነኩ አመፅንንሳለሁ፤ በየሳምንቱ ሁለት ጊዜ አመፅሳለሁ፤ ከማግኘትም ሁሉ ዕሥራ አመፅሳለሁ አለ። ቀሪጡ ግን በረቀ ቆሞ፤ ዓይኖቹን ሰንኳ ወደ ሰማይ ሲያዘ አወደደም፤ ነገር ግን አምላክ ሆይ፤ እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ፤ አያለ ደረተኝ ይደኝ ነበር፤ አሳቸኝሁ፤ ከዚያ ይልቅ ይሄ ዳድቅ ሆኖ ወደ ቤተ ተመሳሳሪ ራሱን ከሚያደርግ ሁሉ ይዋረዳልና ራሱን ግን የሚያዋርድ ክፍ ይሳል» (ሉቃ 18:9-14)

ከዚህ ኩሩ ፈላጊዋና ከምስኪኑ ቀሪጥ ተነስተን የመንፈስ ድህነት ምንነት በግልጽ ለማየት እንችላለን የሚል እምነት አለን። በመጀመሪያ ጌታ ኢየሱስ ይህንን ምሳሌ የተናገረበት ምክንያት፤ ዳድቃን እንደሆኑ በራሳቸው ለሚታመኑ በዚህም ሌሎችን ለሚገባ ሰዎች፤ ትክክል አለመሆን ለደቀ መዛሙርቱ ግን ለማስጨበጥ ነው። በመንፈስ ትሁት መሆን በእግዚአብሔር ፊት ትሁት መሆን ማለት እንደሆነ ከላይ ተመልክተናል። ነገር ግን ራሳቸውን በእግዚአብሔር ፊት ያደቁና ቀዳሽ ስድስት ወይም የሚያዩና ድድቃቸውንም በራሳቸው ጥረትና ትንቢት የሚቆጥሩ ሰዎች ብዙዎች ሲሆኑ ስድስትም። ለዚህም ደግሞ በምሳሌ ላይ የተጠቀሰው ፈላጊዋ የራሱን ጽድቅ በራሱ ሊያቆመው ፈልጎ በእግዚአብሔር ፊት ያቀረበውን ሪፖርት መሰል ጸሎት በምሳሌነት መጠቀሱ ብቻ በቂ ይሆናል።

በተጨማሪም ፈላጊዋው የራሱን የጽድቅ ደረጃ የተመለከተውና ያሳደረገ አጠገቡ በነበረው ቀሪጥ መለኪያነት ነበር። በመንፈሳቸው በእግዚአብሔር ፊት ተዞረዱ ሰዎች ብዙ ጊዜ ድድቃቸው የሚመዘከረው ሲሆን በመካከላቸው ወይም በሰላሳው ሁኔታ ሲሆኑ ነው። ይህም በእግዚአብሔር ፊት ትሁትና የነደለው አቀራረብ ነው። «እንደዚህ ቀሪጥ» ብሎ አጠገቡ ቆሞ በሚጸልየው ሰው ላይ ጣቱን መቀሰ ጸሎቱ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት እንዳያገኝ አድርጎታል። ቀሪጥ የተባለው ሰው ምንም እንኳ የሠራው ኃጢአት ብዙ ቢሆንም ወደ እግዚአብሔር የቀረበው

³ ፈላጊዋው በሳምንት ሁለት ጊዜ እንደሚጸና ዕሥራትን በታግኝት እንደሚጠጥ መተላለፍ ላብ ይላል።

ልቡና መንፈሱ ግን የሚደነቅ ነው። ቀድሞውኑ እግዚአብሔር ይኖርበታል ብሎ ወደሚያስበው አትጣጫ ለማየት እንኳ አልደፈረም። ጽድቁንም ከማንም ጋር ሊያነፃጽር ቀርቶ፤ እርሱ ራሱ እንኳ በዚያ ቦታ መቆም የሚገባው አድርጎ አልቆጠረም፤ ራሱንም ተመልክቶ በመረረ ሐዘን «እባክህን እኔን ኃጢአተኛውን ማረኝ» እያለ ነበር የጸለየው። ጌታ ኢየሱስ፤ «ከፈላጊዋው ይልቅ ቀሪጡ ዳድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ ተመለሰ» ማለቱ፤ የቀሪጡ ጸሎት ከፈላጊዋው ይልቅ በእግዚአብሔር ዘንድ ምን ያህል ተደማጭነት እንዳገኘ ያሳያል። በእርግጥ ሕይወቱ ጥሩ አይደለም፤ ነገር ግን ለጸሎት የቀረበበት ልብ ትሁትና በተሰበረ መንፈስ ነበር። ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ተወዳለታል። ምክንያቱም ሰውየው ስለራሱ የነበረው እውቀት ትክክለኛና እግዚአብሔርም የሚፈልገውን ዓይነት ነበረና ነው።

አንዳንዶቻችን በውጫዊ ሕይወታችን ጥሩ ልንሆን እንችላለን። ነገር ግን በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ስንቀርብ በልባችን ራሳችንን ከሌላው ጋር በማነፃጸርና እንዲሁም በእግዚአብሔር አደረገውን የምንለውን አንድ በአንድ በመቆጠር ስለሆነ ያን ሁሉ «ትጋታችንን» አፈር እናለብሰዋለን። በመሠረቱ፤ ስለ ዳኅነትችንም ሆነ ስለ ድድቅና ቅድስኛችን፤ የምንመዘከረው ከስኛ የሆነ ሰንደቅም ነገር ሲኖረን ስድስትም መጽሐፍ እንደሚል፤ ጽድቅም፤ ቅድስናም ቢዛነትም የተደረገልን በክርስቶስ በኩል ነውና በእግዚአብሔር ብቻ መመካት ይገባናል። (1ቀሮ 3:1) ብዙ ሰዎች የደኅንነትን ቀላል መንገድ ለመቀበል የተቸገሩበት ዋናው ምክንያት፤ በራሳቸው ጥረትና ትጋት በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት ለማግኘት ስለሚሹ ነው።

አንዳንድ ጊዜ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ስንቀርብ ደግሞ በንግግራችን ብቻ እጅግ ትሁታን ስንሆን እንታያለን፤ ለምሳሌ፤ «እኔ፤ ምንም የማልጠቅም ሽክላ ነገሳና እንሰራ ግለት ነኝ... ወ.ዘ.ተ» እያልን ቃላት ስናሳምር እንቆይና በኋላ ደግሞ ከሌላ ሰው፤ ከዚያ እጅግ ቀላል የሆነ አንዳች ነገር ከተባልን፤ ተደፈርኩ ብለን ስንናደድና ስንበላጭ እንሻለን፤ ወይም ቶሎ ኩርፍ እንላለን። ታዲያ በእውነት ይህ በእግዚአብሔር ፊት የነበረንን ትሁትና ይገልጻል ትላላችሁ?

በመንፈስ ደህኛ የሆኑ ሰዎች ግን በእግዚአብሔር ፊት ትሁትና ኖረው፤ ዳኅነትቸው በስርዐት ብቻ ስንደተሠራ ያምናሉ ስንጂ፤ እኔ ተነስቼ ዕሥራቴ ስደሱም። ቅድስናቸውንም በእርሱ እንደሚሠራላቸው አምነው ሌት ተቀን በፊቱ በመቅረብ በእርሱ ላይ ያላቸውን መደገፍ ይገልጻሉ፤ ይመስክራሉ። በሰለታዊ የሕይወት ጉዞአቸው የሚገጥማቸውን ውጭ ውረድ ሰበብ አድርገው፤ በአምላካቸው ላይ በልባቸውና በአፋቸው አያገራሙም። በእነዚህ ሰዎች ስምነት እግዚአብሔር ትክክለኛ የማይሳሳት ነው። ስለዚህም ጌታ፤ መንግሥተ ሰማያት የእግዚአብሔር መንግሥት፤ ለእንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ናት አለ።

መንግሥተ ሰማያት ወይም የእግዚአብሔር መንግሥት የሚለው አሳብ በሌሎች የጌታ ትምህርቶች ትኩረት ተሰጥቶአቸው በተደጋጋሚ ከተጠቀሱ ቃላት መካከል አንዱና ዋናው ነው ማለት ይቻላል፤ በእርግጥ ማቴዎስ በጻፈው ወንጌል፤ ቃሉ «መንግሥተ ሰማያት» ተብሎ በተደጋጋሚ የመጠቀሱ ሚስጥር ሌላ ሳይሆን፤ ማቴዎስ ወንጌሉን በተለይ የጻፈው ለአይሁዳውያን በመሆኑና አይሁዳዊያን

ደግሞ እግዚአብሔርን «ያህዌ» በሚለው ስሙ ደፍረው ስለማይጠፋት ነው። ለምን ቢሉ፤ «እርሱ ቅዱስና የተፈራ ነው ስለዚህ እኛ ስሙን መጥራት አይገባንም።» ብለው ያምኑ ስለ ነበር ነው።

ነገር ግን መንግሥተ ሰማያት ወይም የእግዚአብሔር መንግሥት የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ በተደጋጋሚ በጥቅም ላይ ውሎ ይገኛል። ማቴዎስን ጨምሮ ሌሎች የወንጌል ጸሐፊዎች ያህል እንደጠቀሱት እንኳ ብናጠና ቃሉ በአዲስ ኪዳን ሁኖ ስፍራ እንዳለው እንረዳለን። ለምሳሌ፤ ሃያ ስምንት ምዕራፎች ባሉት የማቴዎስ ወንጌል ከአምሳ ሦስት ጊዜ በላይ፤ አስራ ስድስት ምዕራፎች ባሉት የማርቆስ ወንጌል ከአስራ ዘጠኝ ጊዜ በላይ፤ ሃያ አራት ምዕራፎች ባሉት የሉቃስ ወንጌል ከአርባ ሁለት ጊዜ በላይ ተጠቅሷል። ይህንንም በሌላ ዓይነት መንገድ በቁጥሮች ማስረዳት ካስፈለገ ማቴዎስ በአንድ ምዕራፍ 1.9 ጊዜ ማርቆስ በአንድ ምዕራፍ 1.2 ጊዜ ሉቃስ ደግሞ ከ 1.8 ጊዜ በላይ ስለዚህ ጉዳይ አንስተዋል ማለት እንችላለን። በአጠቃላይ የጽሕፈት ወንጌል፤ የሐዋርያት ሥራ፤ መልዕክታትንና የራዕይን መጽሐፍ ጨምረን በንመረምር ከአንድ መቶ አምሳ አራት ጊዜ በላይ ስለዚህ ጉዳይ ተጽፏል። ይህም የሚያስረዳን፤ እግዚአብሔር ስለዚህ ነገር በተለይ በአዲስ ኪዳን ምን ያህል ልዩ ትኩረት እንደሰጠውና፤ አማኞችም ወደእዚህ ዘለዓለማዊ ወደ ሆነው መኖሪያ ስፍራቸው ለመግባት ምን ያህል መኖራት እንዳለባቸው የሚጠቁም ነው።

መንግሥተ ሰማያት በጌታ ፊት ዝቅ የሚያደርጉ የሚገቡበት እንጂ ስለ ራሳቸው ባላቸው ግምት ጣራ የነሱ ሰዎች መኖሪያ አይደለችም፤ መንግሥተ ሰማያት የትሁታን አገር ነች። ራሳቸውን ያለ እግዚአብሔር ምንም እንደሆኑ የሚቆጥሩ፤ በእግዚአብሔር ላይ የሚደገፉና በእርሱ ብቻ የሚታሙ ሰዎች የዚያ መንግሥት ዜጎች አንደሆኑ ጥርጥር የለውም። በመንፈስ ደህ መሆን ማለት፤ ለገሰ ተህትና መደም ዓደን ስፋርነት ስዕያም ራስን ከሁሉ የበታች ስድር፤ በመመስከት ተሸማቅ መኖር ማለት ስደደደም። ይህም በእግዚአብሔር ላይ ባለ ትምክህተና ሁሉ ቀና ብሎ መመስላቱ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ፤ «በላቲናዎች ይደከማሉ ይታከተማሉ፤ ገበዛዛቱም ፈጽመው ይወድቃሉ» ይላል፤ እኛም ብንሆን በማናቸውም ሁኔታ ያለንን አቅም ብቻ ከተመለከትነው አድካሚ ይሆንብናል፤ ደግሞም ያታከተናል። በጉብዝናችንና በብርታታችን ብንተማመንና እንወጣ ብንልም ፈጽመን መውደቃችን አይቀርም። እግዚአብሔርን ብቻ ስንተማመን ግን ኃይላችን ይታደሳል፤ ብንወድቅም አንታከትም፤ ብንሄድ አንደክምም ይህም የታላቁ የብፅዕና ትምህርት አንዱ ክፍል ነው። (ዘላ440:30-31) ምክንያቱም በመንፈስ ድህ መሆን ማለት በእግዚአብሔር ላይ ሙሉ ለሙሉ በመደገፍ ወይም በመታመን የራስን ማንነት መካድ ነውና።

በመንፈሳቸው ድህ የሆኑ ወይም በእግዚአብሔር ፊት ትሁታን የሆኑ ሰዎች ይህንን ለመቀበልም ሆነ ለማድረግ አይከብዳቸውም፤ እንደውም ለእነርሱ ከሁሉ የሚቀለው ይህ ነው።

አንተስ ምን ያህል በጌታ ትደገፋለህ? ወይንስ በራስህና አለኝ ብለህ በምታስበው ነው የምትታመነው? በመንፈስህ ድህ ካልሆንክ መንግሥተ ሰማያት ለአንተ ተስማሚ ቦታ ስለማትሆን ዛሬውን ልብህን መርምርህ ብታቀናው ይበጅሃል።

መንግሥተ ሰማያት የመጣችና የምትመጣ፤ የሕዚንንና የወደፊት ናት። ሰዎች የዘሰዩሰማዊውን መንግሥተ ሕይወት የሚሰማመዱት ከዚህ ነው። በዚህም ምክንያት በመንፈሳቸው ድሆች የሆኑ /በእግዚአብሔር ፊት ስለ ሁሉ ነገር በትህትና የሚቀርቡ ሰዎች/ መንግሥተ ሰማያት ገብተዋል፤ ይገባሉም ማለት እንችላለን። ጌታም «እነሆ የእግዚአብሔር መንግሥት በመካከላቸው ናት።» ብሎናል። (ኦቃ11:20/ኦቃ17:21/

የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤

መዘናኛትን ያገኛሉና። 5:4

«የሚደባሉትንም ሁሉ ጽጽና ዘንድ፤ እግዚአብሔር ለከብራ የተከሰተው የጽድቅ ዘፍኑ እንዲባሉ በጽዮን ስዕቃች አደርገላቸው ዘንድ፤ በስመድ ፊንታ ክስሊርን፤ በሰቀሰም ፊንታ የደስታ ዘይት፤ በሐዘንም መንፈስ ፊንታ የምሥጋናን መገናጸፊያን አስጣቸው ዘንድ ስከኛል»/ሉሳ 61:3/

ይህኛ ዓለም ልብን በሚያሳዝኑ ነገሮች የተሞላች ናት። የምንኖርባትም ሰዎች፤ የቱንም ያህል ለማዘን ባንፈልጋም በየዕለቱ ልባችንን የሚያሳዝኑ አያሌ ነገሮች በአካባቢያችን መከሰታቸው አይቀርም። ለምሳሌ፤ በጣም የምንወዳቸውን የቅርብ ዘመዶቻችንን ማጣት፤ ከሥራ ገበታ መፈናቀል፤ የትምህርት ውጤት መበላሸት፤ በጦርነት ወይም በስፖርታዊ ውድድሮች ተሸናፊ መሆን...ወ.ዘ.ተ ለሐዘናችን ምክንያት ከሚሆኑት ነገሮች ጥቂቶቹ ናቸው። እንዳንዶቻችን ከእነዚህ ልምምዶቻችን የተነሳ ጌታ፤ ምክንያት እየፈለግን ዘወትር ሐዘንተኛ እንድንሆን ይፈልጋል? ወይስ ሌላ የሚያሳዝን ነገር ፈጥረን ማዘን ይገባናል? ብለን እንጠይቅ ይሆናል። በእርግጥ ጌታ እንድናዝንባቸው የሚፈልጋቸው ነገሮች በእርሱ ዘንድ ላለና ላላቀ ደስታ የሚሆኑ መንፈሳዊ አስተሳሰቦች ናቸው። ክርስቲያንም እንደ ማንኛውም ሰው በዚህ ምድር ሲኖር በአንድ ወይም በሌላ ምክንያት ሊያዝን ወይም ሊደሰት ይችላል።

ጌታ የብጹዓን እንደሆነ የገለጸው ሐዘን ከዚህ ዓለም የሐዘን ምክንያቶች ፍጹም የተለየ ነው። በእርግጥ ማንም ሰው እንደ ሰብአዊ ፍጡር ከላይ ከተዘረዘሩት የሐዘን ምክንያቶች ባንዱ ወይም በሌላው ሊያዝን ወይም ሊቆዝም ይችላል። ጽፋ ግን ጌታ «የብፁዓን» ያለው እንደዚህ ዓይነቱን ሐዘን አይደለም።

በሌላም በኩል ሰው፤ በዚህ ዓለም ሲኖር ለማዘንም ሆነ ለመደሰት ምክንያት መፈለጉ የግድ ነው፤ ምክንያት ከሌለ ማዘንም ሆነ መደሰት አይቻልም። ይሁን እንጂ ሰዎች ብዙ ጊዜ የሚደሰቱበትም ሆነ የሚያዝኑበት ምክንያት በቁሳዊ ሕይወታቸው ስለተሳካላቸው ወይም ስላልተሳካላቸው ነገር ነው። ከዚህም የተነሳ

* ሰዎች በዚህ ምድር ላሉ በገሰህ ይቀበላታል፤ አንድ ቀን ደግሞ ወደ ተቀባላት መንግሥተ ተጠናቀው ይገባታል፤

ብዙ ጊዜ ማዘን በሚገባቸው ሰዓት፤ ሲጨፍሩና ሲዘፍኑ ይታያሉ። መጽሐፉ እንደሚል የዚህ ዓለም ሰዎች ከብራቸው በነውራቸው ስለሆነ በሚሠሩትና ሊሠሩት ባቀዱት ኃጢአት ምንም ሐዘን አይሰማቸውም። ለምሳሌ በየህ ዘመን ሌሎች ሲበሉ፤ ሲጠጡ፤ ሲያገቡና ሲጋቡ፤ ከዚያ ሁሉ ሐዘብ መኻል ተነጥሎ ሐዘንተኛ ሆኖ መገኘቱ፤ ኖህን ዕብድ አሰኝቶታል ብዬ አስባለሁ። ነገር ግን የኖህ ፍጻሜ ያዘነባቸውን ወራት ሁሉ የሚክስ ሆኖለታል። በዚህ ዘመንም ቢሆን የብፁዓንን ሐዘን የሚያገኙ ሰዎች መጨረሻ ከዚያ የተለየ ሊሆን አይችልም። /ማቴ24:37-39/

ስለ ኃጢአታችን ማዘን ይገባል። ከሁሉ በፊት ጌታ እንድናዝን የሚፈልገው ስለራሳችን ኃጢአት ነው። የውስጥ ዓይኖቻችን በርተው የእኛን ኃጢአተኝነትና የእግዚአብሔርን ጽድቅነት ስንመለከት ልባችን ከቶኛ ያዝናል። ይህ ዓይነት ሐዘን ደግሞ ጸፀት ወደ ሌለበት ንስሃ ያደርሰናል።/2ኛኛፍ7:10/ እውነተኛ ንስሃ፤ ወደ ሕይወታችን ሐዘንን ይጋብዛል። ይህም ሐዘን ተስፋ የሚያስቆርጥና በዚህ ዓለም በመኖራችን ከንቱነት እንዲሰማን የሚያደርግ ሳይሆን ወደ ጌታ የበለጠ እንድንጠጋ የሚያደርግ ነው። ስለ ራሳችን ኃጢአት ማዘን ካልጀመርን ወደ ጌታ ኢየሱስ መስቀል መመልከት አንችልም። መንፈስ ቅዱስም ቢሆን ወደ ሕይወታችን ሲመጣ ከሚያደርጋቸው ድንቅ ነገሮች አንዱ በውስጣችን ስለራሳችን ኃጢአትና ማንነት ሐዘን መፍጠር ነው። ነቢዩ ኢሳይያስም፤ በዚያ የእግዚአብሔርን ክብር ባየበት ወራት ራሱንና ሕዝቡን ሲመለከት ታላቅ ሐዘን ተሰምቶት ነበር።/ላላፍ5:6/ ጻፋ ግን ጌታ መጽናናትን ሰጥቶታል። እኛም ኃጢአተኛ የሆነውን ማንነታችንንና ጌታ ኢየሱስ ስለ እኛ በመስቀል የሠራውን ሥራ ባስብንና ባዘንን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ መጥቶ ያጽናናል።

በምድር ስለምናየውና ስለምንሰማው ኃጢአት ማዘን ስብብን። ብዙ ሰዎች ዛሬም ድረስ በኃጢአታቸው እንደጸኑ ናቸው። እስከ አሁኗ ሰዓት ድረስ ወደ እግዚአብሔር የደገንነት አሳብና ፈቃድ ዘንበል ለማለት ፈቃደኞች አይደሉም። በዚህም ምክንያት ከፊት ለፊታቸው እስፈሪ ፍርድ ይጠበቃቸዋል። ከነዚህ መኻከል አንዳንዶቹ የሥጋ ዘመዶቻችን እና የቅርብ ቤተሰቦቻችን ሊሆኑ ይችላሉ። እነርሱን ባሰብን ጊዜ ሐዘናችን ብዙ ይሆናል። በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳንም የነበሩ ብፁዓን አባቶች፤ የብፅዕናቸው አንዱ መገለጫ ለወገናቸው ያላቸው የልብ ሐዘንና ሐዘኑ የወለደው ለቅሶ ነው። ከእነዚህም አንዱ «አልቃሻው ነቢይ» በመባል የሚታወቀው ነብዩ ኤርሚያስ ሲሆን፤ ይኸው ነቢይ በአንድ ወቅት

«በሕዝብ ሲት ወደ ሰበራት እኔ ተሰብራለሁ፤ ጠቀሚሰሁ፤ አደናቀትም ይዘኛል። በገሰዳዩ የሚቀባ መድሃኒት የሰምን? ወይስ በዚያ ሐዘም የሰምን? የወገኔ ሲት ወደ ፊውስ ስለ ምን አልሆነም? ተወገተው ስለሞቱ ስለ ሕዝብ ሲት ወደ ሰዎች፤ ለሲትና ቀን አስቅስ ዘንድ ራሴ ውኃ ዓይነም የአንድ ምንጥ በሆነወኝ!» በማለት ሐዘኑን ገልጧል። ጳውሎስም ለሮም ክርስቲያኖች በጻፈው መልዕክቱ፤ «ብዙ ሐዘን የማይቋርጥም ጥንቀት በልቤ አሰጥኝ ስለ ከክርስቲስ ሆኝ አውነትን እናገራለሁ፤ አልቀሽም ህሊናዬ በመንፈስ ቅዱስ ይመሠክርዎታል። በሥጋ ዘመዶቹ ስለሆኑ ስለ ወንድሞቹ ከክርስቲስ ተሰደኛ እኔ ራሴ የተረገምኩ አንድህን እጸልዬ ነበርና» ሲል፤ ለወገኖቹ ያለውን ጥልቅ ሐዘን ያስረዳል።/ኤር.8:21-22;ኤር.9:1;ሮጊ.9:1-3/

የሰዎች የእግዚአብሔርን ዓሳማ ስለማወቅ ሲያሳዝነን ይገባል። ጌታ ኢየሱስ በምድር በነበረበት የመጨረሻ ሳምንት ኢየሩሳሌምን ዓይቶ መራር ልቅሶ አልቀሰባታል፤ ለሰላሚ የሚሆነውን ባለማወቅና ከዓይኗ በመሰወሩ ምክንያት እጅግ አዝናባታል፤ ቁልቁል ሲመለከታት ኢየሩሳሌም፤ የመጎብኘቷን ወራት ቸል ማለቷን፤ በፊቷም የፍጻ ወራትን ራሷ በመጥራቷና ጠላቶቿ እርሷንና በውስጧ የሚኖሩትን ልጆቿን ሁሉ በየበኩላቸው አስጨንቀው ወደ ታች እንደሚፈጠፍሟቸው፤ ታይቶት ለመውለድ እንደቀረበች ሴት አምጠላታል። /ሉቃ19:41-44/

ስለእነዚህ ከሳይ በተዘረዘሩትና መሰል ጉዳዮች የሚያገኙ ብፁዓን /የተባረከ/ ናቸው፤ ደግሞም መጽናናትን ያገኛሉ፤ ይህም መለኮታዊ ደስታንና ሃሌትን እንደ መሳናፀፊያ ይሳናጸፋሉ እንደማለት ነው። በእርግጥም ለማዘን ሌሎች ብዙ ምክንያቶች ሳሉት ለዚህ ዓለም ሰው፤ የብፁዓን ሐዘን ግራ ሊያጋባውና ሊያደናግረው ቢችል የሚገርም አይደለም። ነገር ግን የእኛ የሐዘናችን ምክንያት ምን ይሆን? ወይንስ ለምንም ነገር ስሜት የማይሰጠን ግድለሾች ነን?

ጌታ፤ ስንድናዝን ይፈጋጋል፤ ስኞም ማዘን ይገባል። የሐዘናችን ምክንያት ግን ከዚህ ዓለም የሐዘን ምክንያት ይለያያል። ዓጼኖች ሰተከፈተስት ሰው፤ ምናዕባትም የዚህን ዓለም ሐዘንና የብፁዓን ሐዘንን ማወዳደር «ስነቱ የሞተባትም ስነቱ ገበያ የሂደባትም ስኩዕ ያለቀሳል» የሚሰውን ብሂዕ ሳያስታውስን ስይቀርም። ይሁን እንጂ አንዳንዶች ዕለት ዕለት ከሚያዩት፤ የሚሰሙትና ከሚደርስባቸው መከራ የተነሳ ሐዘን የዘወትር ቀለባቸው ቢሆንም እንኳ፤ ሐዘናቸው የብፁዓን ሐዘን እስከ ሆነ ድረስ፤ ዘለዓለማዊውን አጽናኝ አንድ ቀን በዓይኖቻቸው ያይታል። ይህም ዘለዓለማዊ መጽናናት እንደሚሆንላቸው እሙን ነው።

« እግዚአብሔርም እርሱ ራሱ ከክርስቶ ጋር ሆኖ አምላካቸው ይሆናል፤ አንባዎችንም ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያበላል...ሐዘንም ቢሆን...ከአንገዱ ስይሆንም።...» /ሪዕ21:4/

የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና 5:5

«እነሆ ንጉሥን የዋህ ሆኖ፤ በአህያ ሳይና በአህያይቱ ገልገል በውርንጫይት ሳይ ተቀምጦ ወደ አንቺ ይመጣል» /ማቴ21:4-5/

በመንፈስ ድህ መሆን ማለት፤ ትሁት ሆኖ በተሰበረ ልብና በፍጹም ተደጋፊነት በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ ነው ብለናል። የዋህነት ደግሞ፤ በሰው ፊት ያለንን ትሁትና ያሳያል። የዋህ ሰው በሰው ፊት ትሁትና ትዕቢት ያልተጸናውተው ነው። ሁል ጊዜ ራሱን ከከፋት ይጠበቃል፤ በሌሎች ላይ ክፋትን ማድረግ የማይፈልግና ስለ ሌሎች በቅንነት የሚያስብ ነው። ሌሎችን ከመጉዳት ይልቅ፤ ቢያስፈልግ ራሱን ስለሌሎች ለጉዳት አሳልፎ ይሰጣል። ራሱንዳድ ያልሆነ፤ በማንኛውም ነገር ከመቀበል ይልቅ በመስጠት ደስ የሚለው፤ ያ ሰው የዋህ ነው።

የዋህ ሰው በተከፈለ ማንነቱ ሳይሆን በሁለንተናው ለእግዚአብሔር የተሰጠ ስለሆነ እግዚአብሔር ያለ አንዳች ክልካይ በእርሱ በገንዘብና በቤተሰቡ ላይ መጠቀም ይችላል። ራሱን ማንም ፊት አቅርቦ በትህትና ለመመለስ ስለማይችሉ ፈጣን መንፈሳዊ ዕድገት ይኖረዋል። ስለመብቱ አጥብ የማይከራከር መብቱ የሆኑ ነገሮች በሚነኩበት ጊዜም ያን ያህል የማይቆጣ የማይጨቃጨቅ ትዕግሥተኛ ሰው ነው። ሌላው ሰው ሲያገኝና ሲሳካለት ራሱ የተሳካለትና የሆነለት ያህል ደስ ይለዋል። ክብሪ፣ ስሜት ማንነቱ፣... ብሎ የሚቆጥረው ነገር የለውም፤ በሰው ሁሉ ፊት ትሁት ስለሆነ ለማንም ክብሉ አይታይም፤ ሊቀርቡትም አያስፈራም፤ ነገር ግን ድንቅ የእግዚአብሔር ሞገስ አለው። በፈጣጣኝ የደመቀና ቅረቡኝ ቅረቡኝ የሚል ማንነቱ ከልጅ እስከ አዋቂ ከትንሽ እስከ ትልቅ ከእርሱ ጋር ለመሆን የሚኖሩት ዓይነት ሰው ነው።

የዋህ ሰው ሰዎች ጉዳት ሲያደርሱበት በይቅርታ የሚያልፍ ቀመኛ በቀለኛ ያይደላል፤ ራሱም ስህተትን ሲሠራም ምክንያት እየፈለገ ስህተቱ ለመሸፋፈንና ለመደባበት አንዳች ጥረት ሳያደርግ ስህተትና ጋጠላቱን በግል የሚናዘዝና ከሰውም ከእግዚአብሔርም ይቅርታ ለመቀበል የሚኖሩት ምስጋና ሰው ነው። ዳሩ ግን ይህን ዓይነት ሰው በምድር ላይ ማግኘት በጣም አስቸጋሪና ብርመሆኑ አልቀረም። ሌላው ቀርቶ በቤተ ክርስቲያን እንኳ ብዙ ጊዜ ሲገለግል አይታይም፤ ጌታ ግን የብዕሪ ወይም ባርነት መለኪያ ካደረጋቸው ነገሮች ውስጥ ይህ የዋህነት የሚባለው ነገር አንዱ ነው።

በዚህ ብልጣብልጥ፣ ራስ ወዳድና ትዕቢተኛ በሆነ ዓለም ውስጥ ይህን ሕይወት ይዞ መገኘት እንዴት አስደናቂ ነገር ነው? ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠው የሕይወት አንዱ ገጽታ የዋህነት ነው። ምናልባትም በዚህ ዓለም ሰዎች መካከል ሌላው ቀርቶ በክርስቲያን ወገኖች እንኳ ሳይቀር የዋህ ሆኖ መገኘት እንደ ሞኝና ጅል ሊያስቀጥር ይችላል ይሆናል። ምክንያቱም ደግሞ የየዋህነት ባህርይ በአብዛኛው የደካሞችና የከንቱዎች አስተሳሰብ ተደርጎ ስለሚቆጠር ነው። ይህ ግን ስህተት ነው። የዋህነት ደካማነት ወይም ሞኝነት አይደለም። በተለይም እንደ መንፈሳዊ ሰው ለሚያስብ የዋህነት የመንፈስ ፍሬ ነው። (145:22)

ጌታ በምድር በዚህ ባህርይ ተመልቶ እንደተመለሰ እናውቃለን። እርሱ በቤተ መንግሥት መወለድ እየቻለ ነገር ግን በበረት ውስጥ ተወለደ፤ የድሀ ልጅ ሆኖ «ደህና ሰው» አይወጣበትም ወይም አይገኝበትም፤ በሚባል ቦታ አደገ/የሐ.1:44 በእነሱተኛ ገቢ የሚተዳደሩ ሰዎች የሚሠሩትን ሥራ ሠርቷል። አገልግሎቱ ፍቅርና ትህትና የተሞላ ነበር፤ ብዙዎች እንደ ልባቸው አፋቸው ያመጣላቸውን ያህል ቢሰድቡትም፤ እርሱ ግን አልተሳደበም፤ ለበቀልም አልተጋበዘም፤ ከቅርብ ሰዎች መካከል አንዱ አሳልፎ ለ፱ ብር እንደሚሸጠው ቢያውቅም፤ አንድም ቀን ከፋ ፊት አሳይቶት አያውቅም፤ ከሳሾቹ የሐሰት ምስክር አቁመው ሲከሱት ራሱን ለመከላከልም ሆነ ለመከራከር አልቃጠም፤ ለመታረፍ እንደሚነጻ ምስኪን በግ ወደ መታረጃው ሰፍራ ሲነዱትም አሳንገራገረም፤ ይህ እጅግ በጣም ትንሽ የሆነው የእርሱ የየዋህነቱ መገለጫ ነው። ይሁን እንጂ የዋህነት ሁል ጊዜም ከልባምነት

በአስተዋይነት/ ጋር አብሮ መሄድ የሚገባው ጉዳይ ነው። ስለዚህም ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ሲያስተምር «አንድ ስርገብ የዋህ አንድ ስባብ ሰባሞች ሁኑ» (7:10:16) ቢል አሳስቧቸዋል።

በብዕሪና ትምህርት ውስጥ የየዋህነት ተስፋ ምድርን መውረስ እንደሆነ ተገልጿል። ምድርን መውረስ የሚለውን አገላለጽ አንዳንዶች «በመገመር ፀጃ/ፀጃ/ ቀጥር ፀ ሳይ ክለው "እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርገን ግን ምድርን ይወርሳሉ" ከሚለው ቃል ጋር ይመሳሰላል» ይላሉ። ከዚህ የተነሳ ይህ ቃል በሁለት ዓይነት ሁኔታ ሲተረጎም ይታያል፤ አንደኛው ሰው እግዚአብሔር የሚወደውና የሚፈልገውን ዓይነት ኑሮ በምድር ሲኖር፤ እርሱ ያዘጋጀለትን የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደሚወርስ የሚያመለክት ሲሆን ሌላኛው ትርጉም ደግሞ፤ ሰው ለእግዚአብሔር የሚገባውን ኑሮ በምድር ላይ መኖሩ በራሱ ምድርን እንደ ወረሳት ወይም የእርሱ እንዳደረጋት የሚገልጽ ነው ይላል። ለዚህም «ሰው በዚህ ምድር ላይ «ኖሪ» የሚባለው በተፈጠረበት ትክክለኛ ዓላማ በመኖሩ የእግዚአብሔርን መዕከል በቀረው ዓለም ማሳየት ሲችል ነው።» የሚለው እውነት ይጠቀሳል።

ከየዋህነት ብዕሪና አንፃር የምድርን መውረስ ተስፋንም ከዚህ ተነስተን መመልከት እንችላለን። በእርግጥ የዋህ ሰው በየዋህነቱ ምክንያት የሚያጣቸው ብዙ ምድራዊ ነገሮች ሊኖሩ እንደሚችሉ መገመት እንችላለን። ይሁን እንጂ የክርስቶስን ሕይወት ለዚህ ዓለም ማሳየት ከቻለ የተፈጠረበትን ዋና ምክንያት አግኝቶታል ለማለት ያስደፍራል። በዚህ ምድር የሚኖርበት ዓላማና ሚስጥር ለገባው ሰው ይህኛን ምድር ለመውረስ ወይም ገንዘቡ ለማድረግ አይቸገርም።

ክርስቲያኖች በእምነታቸው ምክንያት እስርና መከራ እንዲሁም እንግልት በበዛባቸው ዘመን አንድ ትግህ ክርስቲያን ታሰረና በወላኔ ተጣለ፤ አጋጣሚ ሆኖ እርሱ በታሰረበት ጠባብ ክፍል ውስጥ ሌላ አደገኛና ጨካኝ ወንጀለኛ ታሰሮ ነበር፤ ይህ ክርስቲያን ሰው በታሰረበት ዕለት ለሁለቱም እንዳንድ ቀራሽ ጸባ ከአንድ ጣሳ ውኃ ጋር ብቻ ተሰጥቷቸው የነበሩበት ክፍል ከውጭ ተዘጋ፤ ክርስቲያኑ ሰው ስለ ምግቡ አመለካከት ለመብላት ቀና ሲል፤ ያ ጨካኝ የእስር ቤት ጓደኛው የእርሱንም ጸባ ጨምሮ ሲበላበት ተመለከተ፤ እርሱም አንዳች ከፋ ቃል ሳይናገርና ፊቱም ሳይጠቀር የቀረበለትን ውኃ ጠጥቶ ብቻ አደረ፤ በማግስቱም እንደዚሁ አንድ ጸባና አንድ ጣሳ ውኃ ቢቀርብላቸውም፤ ያ ጨካኝ ወንጀለኛ ሰው ግን ተመሳሳይ ነገር ፈጽሞበት ጠሙን ለማደር ግድ ሆነበት። ነገር ግን አሁንም ከፋ ቃል ካፋ ሳይወጣ በፊቱም አንዳች የቀጣም ሆነ የንዴት ምልክት ሳያሳይ ቀረ። በሦስተኛውም ቀን ያንኑ ጸባና ውኃ ሲያቀርቡላቸው እንደ ለማዶ ክርስቲያኑ ሰው ጸለየና ቀና ሲል የእስር ቤት ጓደኛው የራሱን ፋንታ ብቻ ወስዶ ሲመገብ ተመለከተው፤ በዚህን ጊዜ ክርስቲያኑ ሰው ባየው ነገር በጣም ተደንቆ «ይህንንም ጨምረህ መብላት ትችላለህ» ቢል በትህትና ጋበዘው። ሰውየውም የሰማውን ተጠራጥሮና ፊቱን ወደ እርሱ ቀና አደርጎ አተኩሮ ቢያየው፤ ያ ሰው ያንኑ ቃል ደገመለት፤ ነገር ግን

ዕድሜውን ሙሉ ለሰው ልጅ ቅንፍ በሳ አስቦ የማያውቀው ያ ወንጀለኛ ሰው በተደረገለት ቸርነት በማመስገን ፋንታ በጣም ተቆጥሮ ለምን እንዲህ ማድረግ እንደሌለገና በእነዚህ ቀናት አንዳች ነገር ሳይቀምስ ቆይቶ የዛሬውን ፋንታውን በፈቃዱ ሊሰጠው የሚችልበትን ምክንያት አጥብቆ ጠየቀው። ክርስቲያኑም ሰው «አያሌ ወዳጅ! ባደኝነታችን ከተጀመረ ዛሬ ሦስት ቀናትን ነው! ታዲያ በእነዚህ ሦስት ቀናት እንደተመለከትኩህ ከሆነ አንተ ብትሞት ወይት እንደምትሄድ የምታውቅ አይመስለኝም! እኔ ግን ወይት እንደምሄድ በእርግጠኝነት አውቃለሁ። ደግሞም ብሞትም ብኖርም ልዩነት የለውም! ስለዚህ በሕይወት መኖር ከእኔ ይልቅ ለአንተ እጅግ አስፈላጊህ እንደ ሆነ ስለተረዳሁ ይህንን ሳደርገሃለሁ ተገደልሁ» በማለት አስረዳው። በዚህን ጊዜ ሰውየው ምን ማለቱ እንደሆነ እንዲያብራራለት ጠየቀው መሠረት ስለ ዘለዋለም ሕይወትና ስለ ዘለዋለም ሞት እንዲሁም ስለ ጌታ ኢየሱስና በእርሱ በማመን ስለሚገኘው ሕይወትና ሰላም በብዙ ቃላት ነገረው። ሰውየውም በትረካው ተመስጦ «ይሄ ኢየሱስ የምትለው ሰው! ለመሆኑ ማንን ይመስላል?» ሲል ጠየቀው። ክርስቲያኑም ሰው ድንገት ሳያስበው «ነገ አሳይሃለሁ» ብሎ ቃል ገለለት። ነገር ግን በዚያ ሁለቱ ብቻ በሚገኙበት ጠባብ የእስር ቤት ውስጥ ጌታን የሚመስል ሰው ከየት አምጥቶ እንደሚያሳየው ግራ ገብቶትና ስለገባለት ተስፋ ተጨንቆት ጌታ ራሱ ወርዶ እንዲታቀው ሌሊቱን አብዝቶ ሲጸልይ አደረ። እኩለ ሌሊት ሲሆን የጌታ ድምጽ ወደ እርሱ መጥቶ «እኔ አልወርድም! ነገር ግን አንተ እኔን ይመስላል በለው» አለው። ክርስቲያኑ ግን ይህንን ለመቀበል እጅግ ተቸገሮ «እንዴት እኔን ይመስላል አለሃለሁ?» በማለት ጸሎቱን ቢቀጥልም ሌላ መፍትሔ የሚሆን ድምጽ ሳይሰማ ነጋ። ጠየቀ ሰውየው «እህሳገ ማንን ይመስላል» አለው። እርሱም ሲፈራ ሲቸር «እኔን ይመስላል» አለው። በዚህን ጊዜ ባልጠበቀው ሁኔታ ያ ወንጀለኛ ሰው በጉልበቱ ተንባርክኮ «አንተን ከመስለሰ ለዘለዓለም አገለታለሁ» ብሎ በዚያ ጠባብ እስር ቤት ውስጥ ራሱን ለጌታ ኢየሱስ ሰጠ። ጌታን በየዋህነት መምሰል ታላቅ ብዕሪ ነው። እርሱ በሁሉ ነገር እንድንመስለው ይፈልጋል።

«እርሱ ኃጢአትን አሳደረገም፤ ተንኮሰንም በሕፊ አስተገኘበትም፤ ሲሰድቡት መሰሰ አስተሳይበም፤ መከራንም ሲቀበል አስዛነም፤ ነገር ግን በጽድቅ ለመፈርደው ራሱን አሳሰበ። ሰጠ።» /18፡22-23/

በዚህ ዓለም አንዳሉ እንደ ብዙ ሰዎች አስተሳሰብ ከሆነ ጌታ ኢየሱስ፤ ሰዎችን ሊጠላ የሚችልበት በቂ ምክንያት ነበረው፤ ነገር ግን ማንንም ጠልቶ ወይም ተቀይሞ አያውቅም። ሌላው ቀርቶ ይሁዳ ከእርሱ ጋር ሲኖር ባለ አንድ ቀን በግፍ አሳልፎ እንደሚሰጠው ቢያውቅም፤ ከሌሎች በተለየ አንዳች ያንደለበት ነገር የለም። በመስቀል ላይ ያለ ማንም ወዳጅ ብቻውን ያንን ሁሉ መከራ መቀበልን የተመለከቱ «ሌሎችን አዳኝ ራሱን ግን ማዳን አቃው» ብለው ቢሳለቁበትም፤ ሁሉን በትዕግስት ከማሳለፍ በቀር ከአፋ አንዳች ክፉ ቃል አልወጣም። በዚህ የተማረኩ ብዙዎች ግን በእርግጥ እርሱ ጽድቅ እንደነበር መስክረዋል።/ማቴ27:40-44።ሉቃ23:34-43።ዮሐ13:1/

የጽድቅን የሚፈቡና የሚጠጡ

ብዙሃን ናቸው፤ ይጠገባሉና፤ 5:6

«ጽድቅን ወደደህ ዐመፃን ጠላህ፤ ስበዚህ አንዚአብሔር አምሳከህ ከጓደኞቹህ ይዕቅ በደስታ ዘይት ቀጥህ» /ዕብ1:9/

በሥጋዊ ማንነታችን ረሀብና ጥማት የጤነኛ ሰው መገለጫዎች ናቸው። ከዚህ የተለየ ነገር በሚከሰትበት ጊዜ የጤነኛነታችን ሁኔታ ሊከታተል ወደሚችል ሐኪም ወይም ባለመድሃኒት ሳራ ብሎ ማግኘር ግድ ይላል። አለያ ግን የሰውነታችን ክብደት እየቀነሰ ለመኖር ያለን ተስፋ እንደተጠጠ መሄዱ የማይቀር ነው።

ጌታ ኢየሱስ በዚህ በአራተኛው የብዕሪ ትምህርቱ፤ ጽድቅን እንደ ምግብ መራብ፤ እንደ ውኃ መጠማት፤ መንፈሳዊ ጤነኛነት እንደሆነና እነዚህም ሰዎች የተባረኩ መሆናቸውን ያስተምረናል። ስለዚህም ልክ እንደ ሥጋዊው ጤነኛነታችን መንፈሳዊ ጤነኛነታችን የሚያሳስበን ልንሆን ይገባል፤ በውስጣችን ለጽድቅ ረሀብና ጥማት ከሌለን ታመናል ብለን በድፍረት መኖር እንችላለን። ልዩነቱ የመጠን ወይም የትኩረት ማጣት ሆኖ፤ ሊለያይ ግን ይችላል እንጂ ይብዛም ይነስም ይህ ተፈጥሮአዊ ብቻ ሳይሆን መንፈሳዊ ማንነት በሰው ሁሉ ውስጥ ይገኛል። ያም ሆነ ይህ በውስጣችን ያለው የጽድቅ ጥማት ልክ ምን ያህል እንደሆነ መፈተሱና በየጊዜው ትክክለኛ መጠን ሳይ መሆኑን ማረጋገጥ፤ ለቀጣዩ ሕይወታችን የሰነትና አስፈላጊ ጉዳይ ነው።

ለምሳሌ፤ ማንኛውም መኪና ጊዜውን ጠብቆ የሞተር ዘይት ካልተቀየረበት ወይም ካልተሞላለት ሞተሩ ሊነክስ ይችላል። ታዲያ ለዚህ ሳንካ መፈጠር ብዙ ጊዜ ተጠያቂ የሚሆነው የመኪናው ባለቤት ወይም አሽከርካሪው ነው፤ ለማለት ይቻላል። ምክንያቱም የአሽከርካሪው ቸልተኛነት ካልታከለበት በቀር በአብዛኛዎቹ ይቻላል። ምክንያቱም የአሽከርካሪው ቸልተኛነት መጠን የሚያሳይ መለኪያ ዘንግ ይገኛል። በዚሁ መለኪያ ውስጥ የሞተር ዘይቱን መጠን በግልጽ ማየትና መከታተልም ይቻላል። ይሁን መለኪያ ዘንግ ሳይ የዘይቱን መጠን በግልጽ ማየትና መከታተልም ይቻላል። ይሁን እንጂ መለኪያው በመጀመሪያ ዕይታ ሊያሳስት ስለሚችል፤ በላዩ ላይ ያለውን ዘይት ሙሉ ለድርጎ ጠርጎ በድጋሚ መመልከት ይቻላል። የዚያን ጊዜ የመኪናው ሞተር የዘይት ጥማት ምን ያህል እንደደረሰ በትክክል ማወቅ ይቻላል።

ልክ እንደዚሁ ክርስቲያኖች፤ ዘወትር ለጽድቅ ያላቸውን ጥማትና ረሀብ መጠን በመፈተሽ በጌታ ቤትና አገልግሎት ረጅም ርቀት ያለ ስጋት ለመሄድ መቻላቸውን ማረጋገጥ አለባቸው። ነገር ግን አንዳንድ መንፈሳዊ የሚመስሉ መንፈሳዊ መሰል ነገሮች እንዳያዘናጉን ደጋግመን እውነትነቱን መፈተን አለብን። ዛሬ ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ለማድረግ ካለመቻላቸው የተነሳ ሕይወታቸው በጊዜ ብዛት አልባሌና ለምንም ነገር የማይጠቅም ሆኖ ይታያል። ስለዚህም ነው፤ ጌታ ጽድቅን እንድንራብና እንድንጠማ የሚፈልገው፤ ይህ ደግሞ መንፈሳዊ ጤነኛነታችን የተረጋጋ ያደርገናል። ባንፃሩ ጽድቅን አለመጠማትና አለመራብ በሕይወታችን ከሰፊን ሕይወታችን አደጋ ላይ ነው ለማለት ይቻላል።

ጽድቅ ግለት ትክክለኛ፣ እውነተኛ ወይም ፍትህ/ፍትሃዊ/ ግለት ነው። ይህ ከጌታና ከሰው ጥበብ ስንጥር ሲታይ፣ ስንድ ሰው በስግዚአብሔር ፊት በትክክለኛ የሕይወት ስቋም ሲገኝ ብቻ ዘዴቱ ሲባል ይቻላል። ልብ በሉ፣ ብዙ ሰው ዘወትር የልብ ጭንቀት በሰው ፊት ትክክለኛ ሆኖ ስለመገኘቱ ነው፤ በተቃራኒው ትኩረት ሊሰጥ የሚገባውን በእግዚአብሔር ፊት ስለሚኖረው ተቀባይነትና ትክክለኛነት ትልተኛ ሲሆን ይታያል።

የጽድቅ ረቀቅ ግለት ደግሞ ሰው፣ በዚህ ሕጻኔ /ስህተት/ በማይገኝበት አምላክ ፊት፣ ትክክለኛ ሆኖ ለመቅረብ ያለው ጥልቅ ፍላጎትን ያሳያል፤ ሰው የተፈጠረ በእግዚአብሔር እንደመሆኑ መጠን እግዚአብሔር፣ በሰው ላይ፣ ሰው ወደ አልወደደም የባለቤትነት መብት አለው። ስለዚህም ሰው በባለቤቱ ትክክለኛነት ወይም ጽድቅነት ቢጠበቅበት ምንም ሊያስደንቀን አይገባም። በእርሱ እግዚአብሔር ፍጹም ከመሆኑ አንፃር በእርሱ ፊት እንዴት ትክክለኛ ሆኖ መገኘቱን ይታያል? ብለን መጠየቃችን ትክክል ነው። ነገር ግን ለዚህ መልሱ በዚህ በብልህ ትምህርት ውስጥ እናገኘዋለን። የብሔራዊ ትምህርት ጽድቅን ወይም ትክክለኛነት የሚረቡ ብቻ የመጥገብ ተስፋ እንዳላቸው በግልጽ ይነግረናል። ጌታ በእርሱ ትክክል በመሆን የሚፈጸሙትን ሰዎች ትክክለኛ በማድረግ ስለደካቁ የማዳን ሥራን ወደፊት ስለዚህም የጽድቅ ረቀቅነትን ይጠግባሉ፤ የጽድቅ ጥመኞችም ይረካሉ።

ይህ ዓለም፣ ሰው ለጽድቅ ሲኖረው የሚገባውን አመለካከት እንዳላቸው ይታወቃል፤ በብዙ ስፍራዎች ሰዎች፣ በእግዚአብሔር ፍጹምነትና ትክክለኛነት የልተማከለ ጽድቅና የጽድቅ ሕይወት ለማምጣት በብዙ ሃይማኖታዊ ሥርዓቶች ራሳቸውን ቢያደክሙ የሚታዩበት ሁኔታ ነው ያለው። ይሁን እንጂ ሲጠግ ወይም ሲረኩ አይታይም፤ ብዙ ሰዎች ለመዳን የማይፈነቅሉት ድንጋይ የለም፤ ለግን የቱንም ያህል ቢደክሙም እንደ ዳኑ ወይም እንደሚድኑ እንኳ እርግጠኛ መሆን አልቻሉም፤ በየጊዜው የሚከበሩት የጽድቅ ቅጥር እንደ እንባይ ከሲኖዳዊቱና ተስፋ ሲያስቆርጣቸው ይታያል።

አንዳንድ ሰዎች የጽድቅ ረቀቅ ግለትን የሚረዱት ራሳቸውን በሃይማኖት በሃይማኖት ማወቅናት አድርገው ነው፤ ስለዚህም የልባቸውንና የፈቃዳቸው ሁሉ እየፈጸሙ መኖርን መርጠዋል። ለእነርሱ በእግዚአብሔር ፊት ትክክለኛ ሆኖ መገኘት ያን ያህል የሚያሳስባቸው አይደለም። ከእነዚህ ይቸላሉ የሚባሉት ደግሞ የሕይወት መርሆቻቸው የተመሠረቱት፣ በሚኖሩበት ማኅበረሰብ ራሳቸው በማስገምገምና ትክክለኛነታቸውን ከሌላው ዘንድ ከሚመጣ ምላሽ በመፈተሳቸው ባገኙት ውጤት አንፃር ነው፤ በዚህም ምክንያት የሁሉ ጊዜ ረቀቅ ግለትን ከሚኖሩበት ማኅበረሰብ የሕይወት ዘይቤ ወይም ሃይማኖት ተቀባይነት ያገኙ ሕይወትና ሃይማኖት እንዲኖራቸው እንጂ፣ በእግዚአብሔር ፊት ስላለ ጽድቅ ሳይሆን ይቀራል።

እውነተኛ የጽድቅ ረቀቅ ግለትን ግን ራሳቸውን ሃይማኖታቸውንና የሚኖሩበት ማኅበረሰብ የሚመለከቱት፣ ከእግዚአብሔር ዘላለማዊ ጽድቅ አንፃር ነው፤ በእግዚአብሔር ዘዴቱ ይኖራል። ዘላለማዊ የሆኑት ያደርጋል። ሃሰምን በዘዴቱ መሠረተ

ለገጥሞ በዘዴቱ ይፈጸሳል፤ ስለያንዳንዱም ስንድ ሥራው የገዢው ይሰጣል። የዘዴቱ ረቀቅነትን እርሱ ሰው ወደፊት ወሰኑ የሰጠው የዘዴቱ ነፃነት በማንም፣ በማንም ሳይፈራፈሩ በዘላለማዊ ስንድ ስንድ እንዲደርስ ፍላጎታቸውን ይገባሉ። ዘላለማዊ የሆነው የእግዚአብሔር ጽንሰት ከመገለጡ በፊት ራሳቸውም ሆኑ ሌሎች በዚያ ጽንሰት ዘፋን ፊት ሳይሳቀቁ በድፍረት መቆም ስለሚችሉበት ሁኔታ ዘወትር ያሳስባቸዋል። በሚኖሩበት ማኅበረሰብና በእያንዳንዱ ሰው ይህ ያለመሆኑ ያስቆጫቸዋል። ስለዚህም የሁሉ ጊዜ ጥምና ረሀባቸው የእግዚአብሔር ዘላለማዊ የጽድቅ አሳብ በሰው ሁሉ ዘንድ ስርዓት /ስርዓት/ መመልከት ነው።

ይህ ብቻ ሳይሆን፣ ሰው ከሰው ጋር በሚኖረው ሕይወት አንዱ ሲበድል፣ ሌላው ሲበድል፣ ማየት ያስቆጣቸዋል። ስለዚህም ግብረተሰቡን ለማገልገል የወጡ እነዚህ የሕዝብ መብት አስጠባቂ ሕጎች በትክክል ሳይተገበሩ ቢቀሩ «በራሴ ላይ ካልሆን ምን አገዛኝ» ብለው ራሳቸውን የሚያገልሉ ሊሆኑ አይችሉም። እስከ መጨረሻው ለእውነትና ለፍትህ ይታገላሉ። ቢያንስ እነርሱ ባሉበት ፍርድ እንዳይዛባ፣ ድህና አትመ ቢስ የሆነ እንዳይበድል፣ አትማቸው የፈቀደውን ሁሉ ያደርጋሉ። ምንም እንኳ ይህንን ፍጹም ለማድረግ አስቸጋሪና ከባድ ቢሆንም በእነዚህ ሰዎች ውስጥ ያለውን ረቀቅ ግለትን መግታት የሚችል ምንም ዓይነት ምድራዊ ኃይል ግን ሊኖር አይችልም።

መጥምቁ የሕንሰት ንጉስ ሄሮድስን በወንድሙ ላይ የሠራውን በደል ተመልክቶ አላለፈውም። የቱንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለውም፣ በውስጡ የነበረው ጥግትና ረቀቅ እውነተኛ ፍትህ በምድር ላይ ማየት ነበር። ነገር ግን የከፈለው ዋጋ ቀላል የሚባል አይደለም፤ ጌታ ግን በብዙ እንደሚከብር ተናግሮለታል፤/ማቴ14:1-12/ አሁን በእርግጠኝነት የምንናገረው አንድ ነገር የሕንስ ከዚያ ረቀቅ ግለትን እንደጠገበና እንደረከ ነው።

የጽድቅ ሰው ኑር ለዚህች ዓለም ኑር የሚሰማማ አይደለም። ሰዎች በዚህ ዓለም ሲኖሩ የሚረቃቸውና በግም አስፈላጊ የሚሏቸው ሌሎች ብዙ ነገሮች አሏቸው። ለምሳሌ ከብር፣ ዝና፣ ሀብት ሥልጣን... ወዘተ ተጠቃሾች ናቸው። እነዚህን ነገሮች ለማግኘት ሲሉ ጽድቅን ረጋግጠው ያልፋሉ። ጽድቁ ሰው በዚህ ምክንያት ሁሉ ጊዜ እንደተገፋ ይኖራል። ነገሮችን በትክክለኛው መንገድ ካልሆነ በቀር ስለማይቀበልና ስለማይሰጥ፣ በዚህ ምድር ሰዎች የተጠላና የተናቀ ይሆናል። የእርሱ ረቀቅ ከሌሎች ሰዎች ረቀቅ ጋር ስለሚቃረን አንዳንዴም በመንገዳቸው ላይ ጠላት ሆኖ ስለሚቆም፣ ከፈታቸው ዞር ሊያደርጉት ብዙ ይደክማሉ።

ጽድቅን መውደድ፣ እርሱንም መራብ የጌታ ኢየሱስ ባህርይ ነው። ስለ እርሱ «ጽድቅን ወደደህ ዐመፃን ጠባህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ ከንደኛችሁ ይበቅ በደስታ ዘይት ቀብህ»/ዕብ.1:9/ ተብሎ ተጽፏል። ዐመጽን መጥላት፣ ጽድቅን መውደድ ሌላው

«ሰራዊት የሚለው ቃል አግርኛ ከግዕዝ የተሰጠው ቃል ሲሆን የቃሉ ትክክለኛ ፍቺ ወጣ ግለት ነው። ነገር ግን በአሁኑ ወቅት በተለያዩ መንገዶች ቃሉ በተቃራኒ ላይ ውሎ የሚገኘው ሲረገ የሚለውን ቃል ተክቶ ነው፤ /መንፈስ ቅዱስ ከእነሱ የሰራዊት ወይም «ሰራጊ» የሚለውን ይጠቅሳል/

ገጽታ ነው። ምናልባት ሰው ለሁለቱም ግዴላችና ችላተኛ ሊመስል ቢችልም በምንም ዓይነት መንገድ ሁለቱን በአንድ ላይ አስማምቶ ማኖር ግን አይችልም።

ጌታ ኢየሱስ፤ በምድር ዘመኑ ለብዙ ፍትህ ለጎደላቸው ሰዎች እውነተኛ ፍርድ ሰጥቷል። በእርሱ ብያ፤ ፍትህ ጎድሎባቸው የነበሩ ሰዎች እውነተኛ ፍትህን ከእርሱ ዘንድ ተቀብለዋል። ከሰዎቹ አጣብቂኝ ውስጥ አስገብተውት በነበረበት ጊዜ እንኳ ሳይቀር አስደናቂና ፍትህዊ ውሳኔዎችን ሰጥቷል። ለምሳሌ፤ በፍሐንበ ወንጌል ምዕራፍ ፳ ላይ ያለውንና በተለምዶ «አመንዝራዊ ሴት» በመባል ለምትታወቀው ምስኪን ሴት የፈረደውን ፍርድ መመልከት ይቻላል። ሴትየዋ በማለቷ ወደ ጌታ ሲያመጣት በምንዝርና እንደተያዘኝና ሙሴም እንደነዚህ ዓይነት ሰዎችን በድንጋይ ወግረው እንዲገድሉ እንዳዘዘ ጥቅስ በመጥቀስ ነበር፤ ጌታም ምንም መናገር ስላልፈለገ ዝም አላቸው። እነርሱ ግን በዝምታው ይበልጥ ተደፋፍረው የእርሱን ፍርድ እንዲሰጣቸው አጥብቀው ወተውቱት። ተመልከቱ፤ እነዚህ ሰዎች የመዝረች ሴት ይዘው መጥተዋል፤ ነገር ግን አብሯት የመዝረው ሰው የለም። ምናልባትም ከመኝከላቸው አንዱ ሊሆን ይችላል። ደግሞም ሁሉም ከዚህ በደል የነጹ አልነበሩም፤ ለዚህ ማስረጃው ጌታ «ከእናንተ ጋዜስት የሰበሰቡ አስቀደሞ ይወገራት» ባለ ጊዜ ሁሉም ጋዜሳታቸው እየወቀላቸው ተወጋሪዎን ሴትና መውገሪያ ድንጋዮቻቸውን ጥለው መሄዳቸው ነው።

ስለ ጌታ በተነገረው የትንቢት ቃል፤ ጽድቅን በመውደዱ ምክንያት ከጎደኞቹ ይልቅ በደስታ ዘይት እንደተቀባ ይናገራል። ይህ እንዴት የሚደገቅ ነው። በዚህ ትርጉም ውስጥ ያለውን የደስታ ዘይት፤ የብዕዕና ደስታ ወይም ጥልቅ የሆነ መለኮታዊ ደስታ ብለን መተርጎም እንችላለን። የብጽዕና አስደናቂ ገጽታው አብረን ከምንኖረው ከብዙ ሰው ይልቅ የሚያመጣልን መለኮታዊ ደስታና ሀሴት ነው።

የጽድቅ ረሀብተኞችና ጥመኞች፤ ጥጋብና እርካታ በምድር ብቻ ሳይሆን በሰማይም /በመንግሥት ሰማያትም/ ነው። በምድር ከሰው ተለይተው በሚያደርጉት ቅዱስ ተግባር ውስጣዊ እርካታና ደስታን ያገኛሉ። በሰማይም ከእግዚአብሔር ጋር ፍርድና ፍትህ በማይጎልበት ዘለዓለማዊት መንግሥት ለዘለዓለም በመኖር የዘለዓለም ደስታና እርካታ ይጎናጸፋሉ፤ በምድርም ሆነ በሰማይ ለሰው ረሀብና ጥም ብቸኛ መፍትሔ የሆነ ጌታ ኢየሱስ ብቻ ነው። ስለዚህም ከጽድቅ ረሀብና ጥም ብቻ ከሚያገኙበት ነገር ላይ እንራቅ። ዓለማዊ ደስታዎችን ለማግኘት ስንል ከዚህ እውነት ፈቀቅ እንዳንል እንጠንቀቅ።

በአንድ ጽሑፍ ላይ የምግብ ፍላጎትን ስለሚቀንሱና ከምግብ በፊት መውለድ ስለሌለባቸው ጣፋጭ ነገሮች ያነበቡትን አስታውሳለሁ። በመሠረቱ ጣፋጭ ነገሮች በራሳቸው ጉዳት ሳይኖራቸው ይችላሉ። ነገር ግን ከምግብ በፊት ከተበሉ አስፈላጊ የሆነውን የምግብነት ንጥረ ነገር አሟልተው ሳይዙና በቂ ሳይሆኑ ሌላውን ምግብ እንዳንበላ እንቅፋት ሲፈጥሩ ይታያሉ፤ ልክ እንደዚሁ አንዳንድ ዓለማዊ ነገሮች ከመንፈሳዊ ነገሮች ይልቅ ጣፋጭ መስለው ይታያሉ፤ ይህን እንጂ

በሕይወታችን ቅድሚያ ከሰጠናቸው ቀስ በቀስ ለጽድቅ ያለንን ረሀብና ጥም ብቻ በማጥፋት እንዲሁም ቦታና ስፍራን በመያዝ ለእውነትና ለፍትህ ግዴላችን እንድንሆን በማድረግ ለነፍሳችን ከሳትን ያመጣሉና እንጠንቀቅ።

የሚሆኑ ብዙዎች ናቸው፤

የሚሰሩት 5:7

«ምህረትን አወዳለሁ፤ መስዋዕትን አይደለም ያሰውን ምን አንደሆነ ብታውቁክ...»/ማቴ12:7/

መግባር ወይም ምህረትን ማድረግ በብዙዎች ዘንድ እንደሚታሰበው ለበደለና ላጠፋ ሰው ይቅርታ ማድረግ ብቻ ሳይሆን ከእኛ እርዳታ ለሚፈልጉ ሰዎች ሁሉ ማለትም ለምሳሌ፤ ለበሽተኞች፤ ለድሆች፤ ለአቅመ ደካሞች... ዕርዳታ ማድረግን ሁሉ ያጠቃልላል። እግዚአብሔር ከማንኛውም ነገር ይልቅ ምህረት ማድረግን እንደሚወድ በተደጋጋሚ ተናግሯል።/ሆሴ6:6፤ማቴ12:7/ አምስተኛው የብዕዕና ትምህርትም፤ የበደላቸውን ይቅር የሚሉና ከእነርሱ ዕርዳታን ሊያገኙ ለሚገባቸው ዕርዳታን የሚሰጡ እነርሱ የተባረኩ እንደሆኑ ያስተምራል።

ጌታ ኢየሱስ፤ ምህረትን የሚያደርጉ ወይም ምህረትን የሚያውቁ ብቻ እንደሚማሩ ተናግሯል። ሁላችንም ብንሆን በጌታ ፊት ምህረትን እንፈልጋለን፤ ምናልባትም በዕለታዊ ጽሑፎችን ሁሉ አጥብቀን የምንማልደው ስለዚሁ ጉዳይ መሆኑ አያጠራጥርም። በብዕዕና ትምህርቶች ደግሞ የምህረትን ቀና መንገድ አሻግሮ መመልከት ይቻላል። «ምህረት የሚያደርግ የሚሰሩት» ካለ፤ ምህረትን ማድረግ የማይወዱ አይማሩም ማለት ነው።

እግዚአብሔር የምህረት ሰው እንድንሆንና፤ ይህንንም በምህረት በተሞላ ሥራችን እንድንገልጥ ይፈልጋል፤ ምህረት የጌታ ደቀ መዛሙርት አንዱ ምልክት ነው። ከፎስቲያን ስንሆን፤ ከፎስቲያን ሲያደርጋቸው የሚገዙ ነገሮችን ሁሉ ሰማድረግ ወክላንና ወክላን መሆን ይገባዋል። አለዚያ ውስጣችንና ውጫችን ለየቅል ሆኖ ሕይወታችንን ምስቅልቅል ያለና ጣዕም ያጣ ያደርግብናል። ስለዚህም «ሆነናል» የምንለውና የምናደርገው ሁለቱ ሊጣጣሙ ግድ ነው።

ጌታ ኢየሱስ፤ እኛ ምህረት እንድናደርግ ብቻ አይደለም ያስተማረን። እርሱ ራሱ ምህረትን በመስጠት ለእኛ ያለውን ፍቅርና ርህራሄ አሳይቶናል። ደግሞም ይህን የእርሱን መልክ በተከታዮቹ ውስጥ ማየት ይፈልጋል። ራሳችንን ወደ ውስጥ ብንመለከት እንደኛ ዓይነት ምህረት የማይገባው ሰው፤ በምድር ላይ ሊኖር እንደማይገባው እንገነዘባለን። ምንም እንኳ እኛ ምህረት የማይገባን የነበርን ብንሆንም፤ እርሱ ግን ለእኛ ምህረቱን በአስደናቂ ሁኔታ ገልጦልናል። ይህ የገባን ጊዜ ለሌሎች ሰዎች ምህረትን መስጠት አስቸጋሪ ሥራ አይሆንብንም።

ምህረት ማድረግ ማሰት፤ ሰስንድ ሰበደሰን ወይም ሰገደን ሰው ከዕብ የሆነ ዳቅርታ ማድረግ ማለት ነው። ይህም ለብዙዎቻችን ምን ያህል ከባድ ነገር እንደሆነ እረዳለሁ። በአገልግሎት አጋጣሚ ካገኝንታቸው ሰዎች አብላጫዎቹ በዚህ

ነገር ሲቸገሩ አይቻሉ። ከዚህ ተነስቼ በክርስቲያኖች ዘንድ የዚህ ነገር አስፈላጊነት ምን ያህል እንደሆነ የተረጋገጠው አይመስለኝም፤ ብላ ማጋገፍ አይሆንብኝም። አንዳንዶች ከዚህ እንኳን አልፈው የሚያስቡት ስለ በቀልና ብድር ስለመመለስ መሆኑ ደግሞ ሌላው አሳሳቢ ነገር ነው። የብዙዎቻችን ምሬት ቅሬታ የተመሠረተው ደግሞ ፈጽሞ መሠረት በሌለውና ያን ያህል ሊያስቆ ቀርቶ፣ ትንሽ እንኳ ሊያስከፋ በማይችል ነገር መሆኑ ምንኛ የሚያሳዝን ነው?

ጌታን ከማወቃችን በፊት ምህረትን ወደንም ዳቅርታን በፈላችን ገብተን በማድረግ ስቅም ስልገብረንም። ጌታም፣ ካስ ስርሱ ምንም ማድረግ ስንደማንችል ስለቀድሞ ስልታዊታችን።/ዮሐ15:5/ ስሁን ግን ስድርጌን ያሰንን በመፈጸም ስንችል ዘንድ በማንኛውም ነገር ስለሚገኝ የሆነውን መንፈሳዊ ስቅርታት ከስርሱ ዘንድ ተሰጥቶታል። ዋናው ነገር ስርሱ በሰጠን ሁሉ መጠቀም መቻሉ ነው።/2ኛኢጥ1:3/

ብዙ ሰዎች ምህረት የሚመስል ግን ያይደሉ የራሳቸውን መንገድ ለመከተል ሲሞክሩ ይታያሉ። አንዳንዶች ይህንን «ንቆ መተው» ነው፤ የሚሉት እግዚአብሔር ግን የሰዎችን በደልና ኃጢአት ንቀን እንድንተው ሳይሆን ምህረት ወይም ይቅርታ እንድናደርግላቸው ነው የሚፈልገው። እርሱ የማናችንም ኃጢአት ንቆ አልተወደም፤ ያንን ቢያደርግ ኖሮ ማናችንም ለመጸን አንዳች ተስፋ ባልቀየረን ነበር። ኃጢአታችን ጌታን ምን ያህል ዋጋ እንዳስከፈለው ለማወቅ፣ ወደ ምድር መምጣቱና በሰዎች እጅ የተቀበለውን መከራ ማጥናት ብቻ ይበቃል። ምንም ብንሆን የቱንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለን እንኳ ሰዎች ሳይረሱብን በደልና ኃጢአት ፍጹም ይቅርታ ሳናደርግላቸው ይገባል። ይህም አንድም ለበደሉን ሰዎች ነፃነት ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ለራሳችን ከጌታ ዘንድ ምህረት እንድናገኝ ይረዳናል።

ልብ ይበሉ፤ የጌታ ምህረት ሁል ጊዜ በደጅ ነው፤ ነገር ግን እኛ ሌላውን ለመማር /ይቅር ለማለት/ ፈቃደኞች ካልሆንን የተከፈተውን በር በገዛ እጃችን መልሰን ልንዘጋው እንችላለን። አንድ ጊዜ ጴጥሮስ፣ ጌታ ኢየሱስን «ወንድህ ቢበደላኝ ስንት ጊዜ ይቅር ይበሰደው? እስከ ሰባት ጊዜ ነው?» ብሎ ጠይቆ ነበር፤ ጌታ ኢየሱስም ሲመልስለት «እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ፤ እስከ ሰባት ጊዜ ብቻ አይሰደውም» ብሎታል።/ማቴ18:21-22/ ከክፍሉ እንደምንረዳው ጴጥሮስ እስከ ሰባት ጊዜ ድረስ ለመታገብ ብዙ መስሎ ታይቶት ሊሆን ይችላል። ጌታ ግን ከዚያ ብዙ ጊዜ እጥፍ የሆነ ጊዜ መታገስና መማር እንደሚገባ አስገንዝቦታል። ይህም የይቅርታን ድንበር የለሽነት ለማመልከት የቀረበ ፅኑ አገላለጽ ነው። ምህረት እስከዚህ ድረስ ተብሎ ገደብ የሚወሰንለት አይደለም። ምናልባት አንዳንዶቻችን በተለይ ደጋግመው በደል በሚያደርሱብን ሰዎች ምክንያት እጅግ ተመርረን ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ምህረትን ከማድረግ በቀር ሌላ አማራጭ የለንም። ጌታ፣ ከእጥሮስ ጥያቄ በኋላ የተናገረው ምሳሌ ላይ በግልጽ ለማየት እንደሚቻለው፣ የይቅርታ ጉዳይ በቀጥታ ከመንግሥተ ሰማያት ጋር የተያያዘ እንደሆነ ነው።

«እስከዚህም መንግሥተ ሰማይ፣ በአገልጋዮች አጅ የነበረውን ሒሳብ ለመተሳሰብ የፈለገውን ንገስ ትመስላሉት። ሒሳቡን ማጣራት አንድ ደመረም በሥር ሺህ መክሊት፤ ዕዳ ያሰበትን ለንድ አገልጋይ አቀረቡለት። አገልጋዩም ያሰበትን ዕዳ መክፈል ስላቃተው እርሱ ራሱ፣ ሚስት ዕዳችን በገረተ ሁሉ ተሸጦ ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ። በዚህ ጊዜ አገልጋዩ እግረ ስር ወድቆ፣ ታገሰና ያሰበትን ዕዳ ሁሉ እክፍላለሁ ሲል ለመነው። ጌታውም እዘነሰትና ማረው፣ ዕዳውንም ትቶሰት አሰናበተው። ያ አገልጋይ ከጌታው ፊት አንደመጣ አንድ መት ዲናር የእርሱ ዕዳ ያሰበትን አገልጋይ ባልንጀራውን አግኝቶ አንቅ አድርጎ በመያዝ «ያበደርኩህን ዕዳ ከፈለሽ!» አለው። ባልንጀራው አገልጋዩ ከፊት ወድቆ፣ ታገሰና እክፍላለሁ» ብሎ ለመነው። ነገር ግን ሊታገሰው ፈቃደኛ ስላልነበር፣ ያሰበትን ዕዳ እስኪከፍለው ድረስ ወገኒ አሰገጠው። የሆነውን ነገር ያህ ሱሶች አገልጋዮችም በጣም አዘነ፣ ሂደቱም ሁኔታውን በመሉ ሰገታቸው ነገሩ።/ማቴ18:23.35/

የዚህ ሰው ጌታ ምን እንደተሰማውና ምን ሊያደግ እንደሚችል መገመት ለእንባቢ አስቸጋሪ አይመስለኝም። አገልጋዩን ይጠራዋል እናም «ስምንድን ነው እኔ እንደማርኩህ ወዳጅህን ያልማርከው?» ብሎ ይቆጣዋል። ከዚያም ያ የተተወለት ዕዳ ቃሰቦ ወደ ወገኒ ይጣላል። እስኪከፍልም ድረስ ከዚያ እንደሚቆይ ጥርጥር የለውም። ጌታም «ከአናንተ አያንዳንዳችሁ ወንድሞቻችሁን ከሰባችሁ ይቅር ካሳሳችሁ የሰማየ ስባቱ እንዲህ ያደርግባችኋል» ሲል ያስጠነቅቃል።/ማቴ18:25/

ሲላው የምህረት ገደታ ደግሞ፣ የአጅ ዕርዳታና ድጋፍ የሚያስፈልጋቸውን ሰዎች ስለሚገኝ በሆነው ነገር ሁሉ መርዳት ነው። እነዚህ ሰዎች በሽተኞች፣ ድሆች፣ አቅመ ቢሶች ወይም በተለያዩ ስቃይ ችግር ውስጥ የሚገኙ ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ። ለእንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ዕርዳታ ማድረግ ከደቀ መዛሙርት ሁሉ የሚጠበቅ ነው።

በአንድ ወቅት ጌታ ኢየሱስን፣ አንድ የሕግ አዋቂ ሊፈትነው ወደ «መምህር ሀይ የዘሰሰሰም ሕይወትን እንደወርሰ ምን ሳደርግ? ብሎ ጠየቀው፤ ጌታም «በሕግ የተጻፈው ምንድን ነው? እንዳትሰ ታነበሰህ?» አለው። እርሱም መልሶ «ጌታ አምላካህን በርዳም ይጠህ፤ በፍጹም ነፍሳህም፤ በፍጹም ጋይሰህ፤ በፍጹም አሳብህ ወድድ፤ ባልንጀራህንም እንደራህህ ወድድ።» አለው ኢየሱስም «እውነት መሰለህ፤ ይህንን አድርግ በሕይወትም ትናራሰህ፤ አለው።

ሰውየው ግን፣ ራሱን ሊያጽድቅ ወደ ኢየሱስን፣ «ባልንጀራዬ ማን ነው?» አለው። ጌታም ስለ አንድ ከአየሩሳሌም ወደ ኢየሪክ ሲወርድ በወንበደዎች እጅ ወድቆ ስለተደበደበ፣ ስለ ተገፈፈና በሕይወትና በሞት መካከል ተጥሎ ስለነበረ ሰውና፣ በዚያ ሁኔታ ወድቆ ሳለ ለመርዳት ዕድሉን አግኝተው ነገር ግን መርዳት ስላልወደዱ፣ አንድ ካህንና አንድ ሌዋዊ ሰው፣ እንዲሁም ፍጹም በሆነ ርሕራሔ የዕርዳታ እጁን ስለዘረጋለት አንድ ሳምራዊ ሰው፣ አስረዳውና «ከነዚህ ከሦስቱ ሰዚህ ሰው ባልንጀራ የሆነው ማን ነው? ሲል ጠየቀው፤ ሰውየውም «ምህረት ያደረገሰት አስ»ኢየሱስም፣ ሂድ አንተም እንዲሁ አድርግ አለው»/ሉቃ10:25-37/

ይህን ሳምራዊ፣ በወንበዴዎች እጅ ወድቆ የነበረው ሰው፣ ከዚህ በ
 ያደረገለት አንዳች ደግነት አልነበረምና ያን ሁሉ ውለታም ሊያደርግ
 የሚያበቃው ወይም የሚያስገድደው አንዳችም የተለየ ነገር አልነበረው
 እንዲያውም ሰው ከመሆኑ በስተቀር ምንም ዓይነት ትውውቅ አልነበረውም
 ይሁን እንጂ በዚያ ሁኔታ ወድቆ ባገኘው ጊዜ እንደ ቅርብ ዘመዱ ሆኖ
 ሊያደርገው የሚችለውን ሁሉ አድርጎለታል። በመጽሐፍ ቅዱስ ይህንን
 ሳምራዊ ተግባር መልካም የምህረት ሥራ እንደ ተባለ ልብ ይሏል። 10:34-37/

ዘይትና የወይን ጠጅ በቀስቦች ላይ አፍሰሶ አስረው፣ በራሱ አህምም ላይ አስቀመጠ
 ወደ እንግዶች ማደራጃ ወስደውም ጠበቀውም በማግለቱም ሁለት ዲናር አውጥቶ ለባህር
 ሰጠና ጠበቀውም፣ ከዚህ በላይ የምትከሰረውን ሁሉ እኔ ለመሰላስ አከፍራለሁ።

ከዚህ የጌታ ሊየሱስ ድንቅ ምሳሌ ለመረዳት እንደሚችለው ምህረትን ለማድረግ
 በየዕለቱ በአካባቢያችን ብዙ ምቹ ሁኔታዎች ይፈጠሩናል። በነገራቸዎችን
 ድሆች ምህረትን ለማድረግ መልካም ዕድሎቻችን ናቸው፤ በመንገድ ላይ ወድቆ
 የምናያቸው የጎዳና ላይ ልጆች ለዚህ ጥሩ በሮቻችን ሊሆኑ ይችላሉ። በንጠቀም
 በዙሪያችን ያሉ የኛን ዕርዳታ የሚፈልጉ ብዙ ሰዎች በየመንገዱ ተቀምጠው
 እናገኛለን። ችግሩ ብዙዎቻችን ያንን ዕድል ለመጠቀምና እነርሱን ለማገልገል
 ፈቃደኞች ሆነን አለመገኘታችን ነው። እስቲ እናስተውል፤ እንደ ክህና ሊዋወር
 በየቀኑ ስንት ሰዎች ነው ዕርዳታ ለናደርግላቸውና ሕይወታቸውን ለጎደታቸው
 ለየቻልን ገለል ብለን የምናልፈው?

ብዙዎቻችን ወደ ቤተ ክርስቲያን መጥተን በጌታ እግዚአብሔር
 «የምሆንለሁ አጣሁኝ ቸገረኝ» እንላለን። እንደውም አንድ ሰባኪ «ክርስቲያን
 ጊዜ የሚያሸው ሲዘምር ነው» አለ። በእርግጥም ማጋነን ባይሆንብኝ፣ ከዚያም በ
 ለመሆን ፊልገን እንዳልቻልን በልዩ ልዩ ዝምሬትን የምንገልጽ ብዙዎች ነን።
 ነገር ግን ለማናውቀው ቀርቶ፣ ለምናውቃቸው የቅርብ ዘመዶቻችን እንኳ ሳይሆን
 ምህረትን ለማድረግ ቸልተኞች መሆናችን የሚገርም ብቻ ሳይሆን የሚያሳግን
 ነው። ብዙዎቻችን «በመዝሙሮቻችን» ከባድና አስቸጋሪ የሚመስሉት ነገር
 ቀለውን ብንታይም፣ ተግባሩ ላይ ግን ነገራችን ሁሉ አጠር፣ አጠር ማለት
 አስገራሚ ነው። እኔ እንደሚሰበዘው እግዚአብሔርን ምን ዓይነት ሰጠኝ? ብለን ስንገባ
 ደቀው የሚመዘገቡን «ምህረትን ለድሮን» ብሎ ነው።

«ምን ይዞ ወደ እግዚአብሔር ቤት ልምጣና በዕውቀት አምላክ ፊት ልስገድ? የሚቃጠለው
 መስቀትና የአንዳን ዓመት ጥጃ ይዞ በፊት ልምጣን? እግዚአብሔር በሺ አውራ በግንዛቤ
 ወይስ በአገልግሎት የዘይት ፈሰሾች ደስ ይለዋልን? ወይስ የበኩር ልጃን ስለ በደሊ፣ የሆዱን
 ፍሬ ስለ ፍሴ ጋጢአት አስጣለሁን? ሰው ሆይ፣ መልካሙን ነገርሃል፤ እግዚአብሔር
 ከአንተ ዘንድ የሚሻው ምንድን ነው? ፍርድን ታደርግ ዘንድ፣ ምህረትንም ትወድ
 ዘንድ፣ ከአምላክህም ጋር በትህትና ትሃድ ዘንድ እይደስምን?» /ሚክ:6-8/

ይልቁንም ዛሬ፣ ብዙዎች የእኛን ዕርዳታ እየፈለጉ ባሉበት ሰዓት፣ ክርስቲያን
 ነን የምንል ሰዎች ከዚህ የብፅዕና መንገድ ሩቅ ሆነን መገኘታችን ከማለገግ

አልፎ አስደንጋጭ ጭምር ነው። እኛ «አሕዛብ» ወይም «ያላመኑ» የምንላቸው
 ሰዎች መልካም የምህረት ሥራቸው ብዙዎችን መታደግ ሲችሉ፣ እኛ ብዙ
 እየዘመርንና ብዙ እየተናገርንና ፈቀቅ ማለት ያለመቻላችንን ምሥጢር ቆም ብለን
 መመርመር ያለብን ይመስለኛል። ለተራሰ ማብላት፣ ለተጠማ ማጠማት፣ ለታሪዝ
 ማለብ፣ የታመመን ማከምና ማሳከም፣ የተገፋን መቅረብ፣ ያዘነን ማጽናናት
 የታሰረን መጠየቅ...ወ.ዘ.ተ ከምህረት ዘርፎች ጥቂቶቹ ናቸው።

አንድ ባለጠጋ ሰው አንድ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት እንዲህ ብሎ ጸለየ
 «እግዚአብሔር ሆይ፣ እባክህን አንተን እቤቴ መጋብዝ ስለምፈልግ ለመምጣት
 ፈቃድህ ይሁን።» ጌታም «ልጄ በጸሎትህ ተደስቻለሁ፤ እንደጠየኸኝ በዚህ ቀን
 በቤትህ እገኛለሁ።» ብሎ ቀን ቀጠረለት። ሰውየውም ከዚያን ቀን ጀምሮ ቤቱን
 ሲያስውብና ሲያስማምር፣ አስፈላጊና አቅሙ የፈቀደውን ምግብ ሁሉ ሲያሰናዳ
 ሰነበተ። በግብዣው ዕለት፣ ሁሉ ተሰናድቶ ላለ፣ አንድ የሩቅ አገር መንገደኛ፣
 እርሱ ባለበት መንደር ያልፍ ነበርና ምናልባት ለሰንቅ የሚሆን ነገር ባገኘ ብሎ
 «ስለ እግዚአብሔር፣ የሩቅ መንገደኛ ነኝና እባክህ በአቀፋዳዩ /በከፈዳዩ/ ትንሽ
 እህል ጣሎልኝ፤ አለ።» ሰውየው ግን ለጌታ ከተዘጋጀው ከዚህ ማዕድ ማንም
 አይቀምስም፤ ሲል ለዚያ ሰው እንቢ አለ፤ ሰዓቱም ሦስት ሰዓት ያህል ነበር።
 ስድስት ሰዓት ሲሆን የዚያ ሰው ጎረቤት የሆነ አንድ ደግ ሰው መጥቶ፣ «ሚስቴን
 እጅግ እየጠየቅክለሁ፤ የእኔ በቅሎዎች ደግሞ በአጋጣሚ በዚህ በቅርብ የሉምና እባክህ
 ወደ ሕኪም ዘንድ በፍተነት ይህን ለመሄድ እንድችል እንዲረድኝ የአንተን በቅሎ
 አውሰኝ» በማለት ተማኝነው። ሰውየው ግን «እኔ ታላቅ እንግዳ ጋብኻለሁ፤
 እንግዳዬ ሲመለስ ለመሸኘት ለእርሱ ተብለው የተጫኑ ናቸውና ይቅርታ
 አድርገላለሁ፤ ለሰጥህ አልቻልኩም» ብሎ መለሰለት። ቀትር ካለፈ በኋላ ከዚያ ሰው
 አገልጋዮች መካከል አንዱ ድንገት ተንሸራታ ለግብዣው ከተደረደሩት ውብ
 የሽክጣ ሳህናት ግግሮቹን አደቀቀቻቸው፤ ሰውየው በዚህ ጊዜ እጅግ ተበላጭቶ
 ሲቲቱን አስሮ ደበደባት፤ ይህም ሳይበቃው ለእሸከሮቹ ሰጥቶ በብርቱ
 እንድትገረፍ አደረገ። ግብዣዬንም አበላሽቶብኝ፤ ሲል አዘነ። አስራ ሁለት ሰዓት
 ሲሆን ጌታ እስከ አሁን ድርስ በመዘግየት አላሰበውና፤ ወደ ጸሎት ከፍሎ
 በመግባት፣ «ጌታ ሆይ፣ ቀኑን ሙሉ አንተን ሰጠብህህ ያልኩ፤ አንተ ግን
 ሳትመጣ ቀሪህ፤ በዚህም ትመጣለህ ብዬ በተናገርኳቸው ወዳጆቼ ፊት ሁሉ
 አፈርሁ» ብሎ እምርሮ ጸለየ። ጌታም «ልጄ ሆይ፣ ዛሬ ቀን ሦስት ጊዜ ወደ
 ቤትህ መጣህ፤ በመጀመሪያ የሩቅ መንገደኛ ሆኜ ርቦኝ ለመጣ፤ አንተ ዘንድ
 ምህረት አልነበረምና እንደራሰኝ ሄድኩ፤ ለሁለተኛ ጊዜ፣ ደግሞ ታምሜ በቅሎህን
 ፊልጌ መጣህ፤ አንተም ምህረት ለማድረግ ባለመውደድህ እያዘንሁ ወጥቼ
 ሄድኩኝ፤ ለሦስተኛ ጊዜ፣ ቀትር ሲያልፍ እንደ በደለኛ ሰው በቤትህ ገብቼ ካንተ
 ውስጥ ለእኔ የሚሆን ምህረት እንዳለህ ብዬ ብፈልግ፤ ጭራሽ እስረህ ገረፍክኝ
 ደብዳቤክኝ። በእነዚህ ሰዓት ሁሉ መጥቼ የነበርኩት እኔ ሆኝ ባለ አንተ ግን
 አላሳተናገድክኝም» ብሎ ተናገረው።

ወገኖቹ ይህ ምስኪን ሰው ከጌታው ጋር አንዴት እንደተላለፈ ልብ በሉ። ጌታም ለጌታው አንድገዝ ይፈልጋል። በእያንዳንዱ ነገር መካከል እርሱን ግብብ አለብን። በእርግጥ ለምዕክችን ከጣሪ በላይ ከሚሰማው ዝማሬታችን ይወቅ፤ ገደብ ሲሰማ፤ ሲታይ ሲዳሰስ በሚችል የምህረት ሥራ መታደስ ስለበት። የእግዚአብሔር ምህረት፤ ፈጥኖ በእኛ ስንደረሰን፤ የእኛም ምህረት ፈጥኖ በሌሎች ዕትደርስ ይገባታል። ዓይኖቻችን ተከፍተው የብዙ ሰዎችን ኑርና ታሪክ ሊቀይር የሚችል የምህረት አትም በውስጣችን እንዳለ ግዩት መቻል ጥበበኛ ያሰኛል። በእኛ በኩል ሰዎች የጌታን ምህረት ያገኙ ዘንድ ለምህረት እንፍጠን። የሚምሩ ይግራሉና።

**ሲባ ንጽሐች ብድሃን ናቸው፤
እግዚአብሔርን ያዩታልና፤ 5:8**

ከጥበቀህ ሰብህን ጠብቅ፤ የሕይወት መውጫ ከሕርሱ ነውና። ምሳ.4:23

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለያዩ ስፍራ ልብ፤ የሰዎች የአባብ ሁሉ መገኘት ምንጭና ግዕዝል መሆኑ ይጠቀሳል፤ በተጨማሪም በተለያዩ ትርጉሞች የቃላት አጠቃቀም የልብና የአእምሮ ጉዳይ የተጠላለፈና የተወሳሰበ ሆኖ እናገኘዋለን። በዕለት ተዕለት የሰው ሕይወትም ቢሆን ተመሳሳይ ለሆነ ዓላማና ተግባር ሁለቱን ቃላት መጠቀም የተለመደ ነው፤ በእርግጥም ልብና አእምሮ ሁለቱም ከሰው ድርጊት በፊት ቀዳሚ የሆነው አባብ መፍለቂያ ተደርገው ሊወሰዱ ይችላሉ።

አንዳንድ ሰዎች፤ በአእምሮና በልብ መካከል ያለውን ልዩነት ሲገልጹ፤ አእምሮ የማንኛውም ጊዜአዊ አባብ ግቆያ ሲሆን፤ ልብ ደግሞ ዘለቄታ ያላቸውና የማይረሱ አባቦችን ግናሪያና ግፍለቂያ ነው ብለው ያስረዳሉ። ባጭሩ ልብ የአእምሮ መዝገብ ቤት ነው፤ ግለት ይቻላል። ይሁን እንጂ የልብም ሆነ የአእምሮን የአባብ ግፍለቂያነት ማንም የሚከድ የለም። ለማጥናት ክንሳነው ጭብጥ አንፃር ከዚህ በኋላ «ልብ» እያልን በንቀጥል ያን ያህል አከራካሪ ይሆናል የሚል ግምት የለንም።

ልብ፤ የሰው የሕልውናው ወይም የመኖሩ መሠረት የሆነው የዕውቀት ግዕዝል ናት፤ ማንኛውም ሰው፤ የሚኖረው የሚያውቀውን ያህል ነው። የሚያስበውም በልቡ ያለውን ነው። በቀላላዊውም ሆነ በመንፈሳዊ ሕይወቱ የሰው ግንኙነት የተመሠረተው ደግሞ በሚያውቀው ዕውቀት ልክ ነው፤ ለዚህ ዕውቀቱ ግዕዝል ደግሞ ልብ ናት። እንደሚታወቀው የሰው ሁሉ ሥነ ምግባር የተለያየ ነው፤ አንዳንድ ሰው እጅግ ቀና ሲሆን፤ አንዳንድ ሰው ደግሞ እጅግ ክፉ ነው። ለምሳሌ፤ አንድ ሰው ድንገት ተነስቶ ቢሳደብ ወይም ቢመርት፤ በልቡ የሞላውን ምርቃት ወይም ስድብ ነው ከእኛ የሚወጣው። ጌታ ኢየሱስም «በልብ ሞላት የተረፈውን ስፍ ይናገረዋል» ማቴ15:18/ በማለት አስተምሯል።

በዓለም ታሪክ አያሌ ጥፋትን ያስከተለና ለብዙዎች አልቂት መንስኤ የሆኑ ጭንቀቶችና ነውጦች በተለያዩ ጊዜ ተካሄደው፤ የሚሊዮኖች ሕይወት እንደ ዋነ ተቀጥሏል። እንደዚሁም የብዙዎችን ሕይወትና ኑር ከክፉ ወደ መልካም የለወጠ ሰናይ ምግባር ግክናውን የቻሉ ሰዎች ተነስተው፤ ቀጠራቸው ቀላል የማይባል ሰዎችን ሕይወት በመለወጥ ለማመን የሚያስችግር ታላቅ ተግባር ከውነው አልፈዋል። ታዲያ ለብዙዎች መዳን ወይም መጥፋት፤ መውደት ወይም መነሳት ያካገሩት የሆኑትን ተግባሮች ያከናውኑ ሰዎች ለዚህ ሁሉ ተግባራቸው መጀመሪያ ወይም ምንጭ የሆነው ስፍራ ልብ መሆኑ ስለነገሩ በጥልቀት እንድናስብና አትኩሮት እንድንሰጠው ግድ ይለናል።

ጌታ ኢየሱስ «ልብ ንጽሐች በፀዓን ናቸው፤ አግዚአብሔርን ያዩታልና» በማለት የልብ ንጽሐና የሚያመጣውን ባርከት በግልጽ ተናግሯል። በሌላ በኩል እግዚአብሔርን፤ በልብ ንጽሐና ካልሆነ በቀር ለማየት አይቻልም ግለት ነው። እግዚአብሔር ደግሞ የመልካም ነገሮች ምንጭና መገኛ ነው። ከክፉ ሰዎች፤ በፍጹም መልካም ነገር ሊገኝ አይችልም፤ ክፉ ሰው፤ ሁል ጊዜ በልቡ የሚያስበው ክፋትን ነው፤ ሰዎች አጋጣሚን ባገኙ ጊዜ፤ ክፉ ወይም መልካም ተግባር የሚፈጽሙት ድንገት በአጋጣሚ ተነስተው ሳይሆን፤ አስቀድሞ በልባቸው አስበውት የነበረውን ነው። ሚክያስም ስለዚህ ጉዳይ «በመነታቸው ሳይ በደስና በሚያስቡ፤ ከፋትንም በሚያደርጉ ወዮውላቸው፤ ጋይዳ በእጃቸው ነውና ሲነጋ ይፈጽሙታል።» ብሏል።/ሚክ2:1/

ጌታ ኢየሱስ፤ በዚህ ጉዳይ በተደጋጋሚ ከአይሁድ የሃይማኖት መምህራን ጋር ፊት ለፊት ተጋጭቷል፤ የአይሁድ የሃይማኖት መምህራን ትኩረት የሰው ውጫዊ ንጽሐና ሳይ ነበር። ጌታ ደግሞ የሰው ንጽሐና መለኪያ ውስጣዊ እንጂ ውጫዊ እንዳልሆነ ደጋግሞ አስተምሯል። ይህ ደግሞ ከእነርሱ ልማድ ጋር የሚሄድ አልነበረም። ካሬም ቢሆን የብዙ ሃይማኖቶች ትምህርትና ልማድ ከዚህ ከአይሁድ ትምህርት ጋር የሚመሳሰል ነው።

ዳዊት «አበፋ፤ ንጽሐ ሰብን ፍጠርዎን የቀናውን መንፈስ በውስጤ አድስ»/መዝ51:10/ በማለት አስደናቂ ጸሎት ሲጻልይ ይታያል። ይህ ጸሎት፤ ከዚያ አስቃቂ ውድቀቱ በኋላ የጸለየው እንደመሆኑ መጠን ዳዊት የእውነተኛ ጽድቅ ምንነት ውጫዊ ሳይሆን ውስጣዊ እንደሆነ የተረዳ ይመስላል። በእርግጥም እውነተኛ ጽድቅ መገለጫው በውጭ በሚደረግ ሃይማኖታዊ ሥርዓት ሳይሆን የልብ ንጽሐና ነው።

የዕብ ንጽሐና፤ የቅድስና መጻሕፍት ነው፤ የዕብ ንጽሐና፤ በእግዚአብሔር ስሕጦ ቀና የሆነ ሕሳብ ያዞ መገኘት ነው፤ በዘመናት መካከል የእግዚአብሔርን የተለየ ማዳን የተመለከቱ ሰዎች በዚህ የተመሰከረላቸው ነበሩ። እስቲ ዳንኤልን እንመልከት፤ እርሱ በአምላኩ ሕግ ፊት በቅንነት የሚሄድ ሰው ነበር። ነገር ግን በንጉሡ ፊት ሞገስ በማግኘቱ ያካገረው የተመቀኘት ሰዎች አጥብቀው ይከታተሉትና ሰበብ ይፈልጋቸው እንደነበር የጠረጠረ አይመስልም። ይሁን እንጂ በዳንኤል ላይ

* እዚህ ላይ ለግለት የተፈለገው፤ የእውነተኛ ጽድቅ መገኘት ከውስጥ ሊሆን ይገባል ነው እንጂ በውጫዊ ግንኙነት የሚገለጠው ግናቸው ነገር አልላገላቸውም፤ ለግለት እንዳልሆነ ይሰመርበት፤

ከአምላኩ ሕግ በቀር በሰብ ማግኘት አስቸጋሪ ስለሆነባቸው በዚያው በአምላክ ሕግ ዳንኤልን ሊያጠምዱትም ሞክሩ፤ በዚህም ንጉሡን እንኳ በወጥመዳት ውስጥ ለማስገባት ብዙም አልተቸገሩም፤ ዳሩ ግን ዳንኤል በንጽሕና የሚያመልክ አምላኩ አልተወውም። ምንም እንኳ የተጣለው በተራራ አንበሶች መካከል ቢሆን እንዲሁም የአንበሶቹን እፍ ዘግቶ አንዳች ሳይገዱት አብሯቸው ለማደር ቻለ።

ንጉሡ በማለዳ ወደ ዳንኤል መጥቶ ሲመለከትና የዳንኤልን መዳን ሲያረጋጋ «የሕይወት አምላክ ባሪያ ዳንኤል ሆይ፤ ሁልጊዜ የምታመልከው አምላክህ ከአንበሶች ይደርስህ ትባላለህ» አለው። ዳንኤልም ንጉሡን «ንጉሥ ሆይ ሺ ዓመት ንገሥት ቀንነት ተገኝተኝና በአንተም ፊት ደግሞ ንጉሥ ሆይ፤ አስበደሁምና አምላክ መልአክህን ለክርሱም አገርሱም አስገዳኝህ» አለው።/ዳገ.6:1-28/

ዳንኤል፤ ሕይወቱ እንዲሁም የአገሩን ቅንነት የሚረዳና የሚያደግ አንድ የተረዳ ሰው ነው፤ ሌላው ቀርቶ ጠዋት ንጉሡን ሲያናግረው በፊት ከነበረ ትህትናና አክብሮት አንዳች አለማንደሉ፤ የዚህ ሰው የልብ ንጽሕና ምን ያህል እንደነበር የሚያሳይ እውነት ነው።

ዳንኤል፤ በልቡ ንጽሕና ምክንያት በዚያች አስጨናቂ ሌሊት እንዲሁም ሌሊት አይቶታል፤ የእግዚአብሔርም ማዳን ወደዚያ ቅን ሰው እንደሆነ በፍጥነት እንደወረደች የሚደንቅ ተዐምር ነው። ልብ ንጽሕን እንዲህ ባለው አስጨናቂ ጊዜ እንኳ አምላካቸውን ማየት ይችላሉ። ስለዚህም ወደ እግዚአብሔር ሲቀርቡ በማያወላዳ እንዲሁም ተከፍሎ በሌለው የልብ ውሳኔ ነው።

በሁለት ልብ ማክስና መወላወል የልብ ንጽሕናን ያበላሻል። ጥርጥርና ያለምነት የሆነ ነገር ሌላው ሳይቀር ወደ ውስጥ የሚገባን ምግብን እንኳ ኃጢአት ሆኖ እንዲቆጠር የማድረግ አቅም አለው። ያዕቆብም «አናገተ ኃጢአትዬ እጃቸውን አንጸ፤ ሁለት አሳብም ያሳቸሁ እናገተ፤ ወገታቸውን አጥረ» በማለት ያስጠነቅቃል፤ ስለዚህም ምንም እንኳ ልብን የሚያገዳና የሚቀድስ እርሱ እግዚአብሔር ብቻ ቢሆንም ከላይ ከተጠቀሰው ቃል አንፃር ሰው በልቡ ስላሉ ንጽሕ ያልሆኑ አሳቦች ቸልተኛና ቶተኛ መሆን እንደሌለበትና በየጊዜው በእግዚአብሔር ፊት በመቅረብ ስለ ሌላ ንጽሕና ጥራት ማረጋገጫ ከሕይወት አምላክ ማግኘት እንዳለበት ቃሉ ያስገነዝበናል።/ያዕ.17:8። ሮሜ14:23።ያዕ.4:3/

ዳሩ ግን ብዙ ሰዎች ለዚህ ነገር ቸልተኞች ሲሆኑ ይታያል፤ ለምሳሌ በሰዎች ላይ አንዳች የሆነ ቅሬታ ቢኖራቸው፤ ያንን ሰው ሄደው ፊት ለፊት ከማናገርና ከመውቀስ ይልቅ፤ ወይ በልባቸው ቅሬታቸውን ሽሽገው መቀመጥ፤ አልምን ለሌላ ሰው ቅሬታቸውን ማውራትና ማግኘት ቀላል ሆኖላቸው ይታያል፤ ይህ ደግሞ ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ጋር ይቃረናል። ምክንያቱም መጽሐፉ «ወንዶች ሆይ፤ ሰው በማናቸውም በደብስ ስንኳ ቢገኝ መንፈሳዊያን የሆናቸው እናገተ ስንደዚህ ያለውን ሰው በየዋህነት መንፈስ አቅነት»/ነሐ.1/ ይላልና።

ከዚህ ጋር አያይዘን ስለ ቀና አስተሳሰብ ወይም ቀናነት ማንሳት እንችላለን፤ አንዳድ ሰዎች በጣም ተጠራጣሪዎች ናቸው፤ ስለ ማናቸውም ሰው የሚያስቡትም

ሆነ የሚገምቱት በጨለማተኝነት ተጋርደው ነው። ይህም ምናልባት በሕይወታቸው ህላለቱት ወይም ከልምዳቸው ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ይህንን ሲያደርጉ ለክርስቶስና ለሰዎች ሁሉ ሊኖራቸው የሚገባውን ቀናነት እንዳያውቁት መጠንቀቅ አለባቸው። እኛም ብንሆን የባለፈው ዘመን አጋጣሚዎቻችንም ሆነ ልምዶቻችን በአሁኑ ዘመን ኑሯችን ላይ አንዳች ጠባላ ትተው አለማለፋቸውን ማረጋገጥ መቻላ አለብን። ለምሳሌ አንዳንድ ሰዎች በሆነ አጋጣሚ በአንድ ሰው በመከዳታቸው የተነሳ «ወንድ ማለት!» ወይም «ሴት ማለት!» በማለት ሁሉን በአንድ ሲፈርጁ ይታያሉ። ይህ ጅምላ ጨረሽ አስተሳሰብ በጌታ ፊት አጸያፊ ነው።

ጳውሎስ በሁለተኛው የቆሮንቶስ መልዕክቱ ላይ፤ «አንድ ንጽሕት ደንገዕ እናገተን ለክርስቶስ ሳቅረብ ለአንድ ወንድ አጥቻችኋለሁ፤ ነገር ግን እባብ በተንኮሱ ሐዋንን እንዳሳታት፤ አሳባቸው ተበላሽቶ ለክርስቶስ ከሚሆን ቅንነትና ንጽሕና ምናልባት አንዳይሰወጥ ብዬ አፈራለሁ።»በማለት ስጋቱን ይገልጻል።/2ኛ.ቀር.11+2-4/

ከወደ ምንባቡ ለመረዳት እንደሚቻለው እነዚያ ሰዎች ስለ ጳውሎስ አገልግሎትና ማንነት ንጽሕ የሆነ አስተሳሰብ አልነበራቸውም። ይህ ደግሞ በእርሱ የወንጌል ሥራ ላይ የራሱ የሆነ ተጽዕኖ መፍጠሩ አልቀረም። ጳውሎስ እንደተረዳው የነዚያን ሰዎች አእምሮን ሳይጣን በተንኮል አሳብ እየሞላው ነበር። ሳይጣን ሐዋንን በተንኮሉ እንዳሳታት የልብ ንጽሕናቸውንና ለክርስቶስ ብቻ የሆነውን ድንገልናቸውን እያረከሰና አሳባቸውን እያበላሸ ነበር። ስለዚህም ነው በዚህኛው መልዕክቱ የእነዚያን ሰዎች አእምሮ ከሰይጣን ክፉ አሠራር ለመታደግ ሲጥር የሚታየው።

በፍጥረት መጀመሪያ ላይ የነበሩት እነዚያ ሰዎች ኃጢአት የማያውቃቸውና እነርሱም ኃጢአትን የማያውቁ ነበሩ። አንድ ቀን ሳይጣን ወደ ሐዋን እስኪመጣ ድረስ በገነት መኝከል ይገኝ ስለነበረው ስለእነዚያ ዛፍ የነበራቸው አመለካከት እንኳ ፍጹም ንጽሕና የተሞላበት ነበር። ነገር ግን ሳይጣን ተንኮል የተሞላበትን አሳቡን ለሐዋን ወዳጅ መስሎ በውስጡ እንደ ዋዛ ከዘራባት በኋላ ወዲያውኑ ቀድሞ ለእግዚአብሔር የነበራት ንጽሕና ቀና አሳብ ሲበላሽ ነው የታየው። ሳይጣን ስለ እግዚአብሔርና ስለዚያች ዛፍ የተለየ መልክ ሰጥቶ በሐዋን ውስጥ ለመላል ከተንኮሉ በቀር አንዳች የማስገደድ ሥራ ሲወራ አልታየም። እስቲ ከዚህ ቀጥሎ ያለውን ንባብ አስተውሉን እንመርምር።/ዘፍ.3+2-6/

ሲተኝንም «በወጡ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትበሉ አዟሰን?» አሳት። ሲተኝም ለአባቱ አሰቸው «በገነት ካለው ከዛፍ ፍሪ እንበላለን፤ ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሪ እግዚአብሔር አለ፤ "እንዳትሞቱ ክፍሉ አትበሉ፤ አትንኩትም።"» አባቱም ለሲተኝ አሳት «ከክርስቶስ በበላቸው ቀን ዓዳናቸው እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምና ክፊውን የምታውቁ እንደትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቁ ነው እንዲ።» ሲተኝም ዛፍ ለመብላት ያሚረ እንደሆነ፤ ለዓዳንም እንደሚያስገመጅ፤ ለጥበብም መልካም እንደሆነ ዓየቱ፤ ከፍሪውም ወሰደችና በሳቱ፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው እርሱም ክፍሉን ጋር በላ።

ዛሬም ድረስ ሰይጣን ወደ ሰዎች ሕይወት የሚመጣበት መንገድ ተመሳሳይ ነው ስለ እግዚአብሔር ስለ ሌሎች ሰዎችም ሆነ ስለ ራሳችን የተለየ ስዕል በአጣጣሪ ውስጥ በመሳል ቅንነታችንንና የልብ ንጽሕናችንን ሊያበላሽ ይሞክራል። የሌላ ሃፊጥር ብቻ ሳይሆን ያለውን ነገር መልኩን አበላሽቶ ሲያቀርብልን እውነትንና ብዙ ጊዜ እንታለሳለን። እዚህ ላይ ሌዋን ከሰይጣን ሽንገላ በፊት በኋላ ለዚያ ዛፍ የነበራችንና የኖራችን እውቀት ያስታውሳል።

ለእዚህ ሰይጣን የልብ ቅንነታችንንና ንጽሕናችንን እንዳያበላሽ መጠን ይኖርብናል። ዕድሉን ያገኘ ከመሰለው ስለማንም ሰውና ምንም ነገር መልኩን የሚመስል ግን ያልሆነ አሳብ በውስጣችን ለመዘራት መሞከር አይቀርም በልባቸው ንጹሐን የሆኑ ሰዎች ግን የተነሳሩ ናቸው። ተስፋቸውም እግዚአብሔር ማየት ነው። ይህም አሁን በተወሰነ ሃይል ሲገኝ ፊት ለፊት በግልጽ ይፈጸማል ታዲያ ከዚህ የሚበልጥ ደስታ በዚህ ምድር የት ሊገኝ ይችላል?

የሚያስተራርቁ ብዙዎች ናቸው፤

የእግዚአብሔር ባሕርይ ይገኛቸዋል።¹⁰ 5:9

«ሰውም ደንቅ መካር፤ ጋዖስ አምሳከ፤ የዘሰሳሰም አባት፤ የሰሳም አስቃ፤ ይበላዕ»

የሚያስተራርቁ የሚለው ቃል፤ ሰላምን የሚያወርዱ፤ ወይም ሰላም የሚያደርጉ፤ የሚለውን አሳብ ያዘለ ቃል ነው። ይህም ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር እንዲሁም ሰውን ከሰው ጋር፤ የማስታረቅ አገልግሎትን ይመለከታል፤ መቼም ሁሉም ጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር ራሱ ሰላምና የሰላም ምንጭ እንደመሆኑ መጠን ከሰው ጋር ለመጣላት የሚፈልግበት አንዳች ምክንያት እንደሌለው እናውቃለን። ሃገራችንን ምንም እንኳን እግዚአብሔርም ከሰው ጋር ሰላም ለመመሥረት ባቀረበው የሰላም አሳብ ሰው ባለመስማማቱ ወይም ባለመቀበሉ ምክንያት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ጠብ እንደሆነ እስከ ተቀጠረለት ቀን ድረስ ይኖራል።/ላ፡24/

በሰውና በሰውም መካከል ያለውን የሰላም መደፍረስ ምክንያት ልብ ብለን ያገኛለን ሆኖ ሰው ሁሉ ጊዜ ከሌላው ይልቅ ራሱን ለማስቀደም ባለው ራስ ወዳድ ሰፍላፋ ባህርይ የተነሳ፤ ዘወትር የሌላውን መብት ለመርገጥ ስለሚሞክሩ በዚያኛው ወገን ያለው ደግሞ፤ መብቴን ስለምን አስነክለሁ ሲል፤ ብዙ ጊዜ ሰላምን እንደደፈረስ አለ። ስለዚህም ለሰው በምድር ሰላም ማግኘት እንቅፋት የሚሆኑ ምንም ነገር ኃጢአተኝነቱና ራስ ወዳድነቱ እንደ ሆነ በግልጽ ለማየት እንችላለን። ፍትህ አልባ በሆነው በዚህ ዓለም ደግሞ ይህ ነገር መቼም ፍጹም የሚሆን አይመስልም። ምክንያቱም ሰዎች ሁሉ ምን ያህል በራስ ወዳድነትና በኃጢአት እንደተተበተቡ እናውቃለን።

¹⁰ Blessed are the peacemakers/ N.I.V./

ምንም እንኳን ጌታ ኢየሱስ፤ ሰላምን የሚያደርጉ ወይም የሚያስተራርቁ ሰዎች፤ የተባረኩ እንደሆኑ ያስተማረ ቢሆንም፤ ሰው ግን በመጀመሪያ የሰላም ሰው ወይም አስታራቂ ከመሆኑ በፊት ራሱ ሰላም ሊኖረው ግድ ነው። ምክንያቱም ለራሱ ሰላም የሌለው ሰው ለሌላው ሰው የሰላም ምክንያት ይሆናል ማለት ዘበት ነው።

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ ሰው ቤት በእንግድነት ሂጄ ባለ ግድግዳ ላይ የተሰቀለ አንድ ስዕል ተመልክቼ ነበር። በስዕሉ ላይ፤ በሚያምር መስክ ላይ፤ አስፈሪው ነበርና በዛ ያሉ ፍየሎች ተዘልለው ተኝተው ይታያሉ፤ ከሁሉም የመስጠኝ ግን ከስዕሉ ስር ያለው ጥቅስ ቢሆን «ከራሱ ጋር ሰላም ከሆነክ፤ ለሌላው ሰላምን የምትሰጥ ትሆናለህ» ይላል። ይህም ማለት ከራሱ ጋር የተስማማ ቢሆን ከሌላው ጋር ጠብ አይኖረውም እንደማለት ነው።

በእርግጥ ራሳችንን የሰላም ሰው፤ አድርገን ከማቅረባችን በፊት፤ እኛ ራሳችን ሰላም እንዳለን ማረጋገጥ ያሻል። የሰላም ሰዎች ለመሆን ደግሞ ቁልፉ ነገር ፍቅር ነው። እግዚአብሔር ከዘመናት በፊት ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመላክ ሲወስን አስቀድሞ በሰጠው ተስፋ «ሰውም ደንቅ መካር፤ ጋዖስ አምሳከ፤ የዘሰሳሰም አባት፤ የሰሳም አስቃ፤ ይበላዕ» ብሎ ነበር።/ላ፡9:6/ ይህም በጌታ ኢየሱስ መምጣት ተረጋግጧል፤ እርሱ የሰላም ልዑል/መስፍን/ ነው። ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር፤ ሰውን ከሰው ጋር ማስታረቅ ችሏል። ይህን ሁሉ ሲያደርግና ጋያላንን ሁሉ ሲያንበረከክ የተጠቀመው ታላቅ ፍቅሩን ብቻ ነበር። የቱንም ያህል ዋጋ ቢያስከፍለውም እውነተኛ ሰላምንና የሰላምን ትርጉም ለሰው ልጆች ያስተዋወቀ ከእርሱ በቀር ማንም የለም። ሌላው ቀርቶ ከራሳቸው ጋር ተጣልተው፤ ተኳርፈውና ለዝንት ዓለም ተዘጋግተው የነበሩ አያሌ ሰዎችን ከራሳቸው ጋር እንዲታረቁ፤ ሰላምን ይዘላቸው መጥፏል። በአዋጅ ከተነገረው የትዕዛዛት ቃል የተነሳ፤ በአይሁድና በአሕዛብ መካከል የነበረውን የጥል ግድግዳ በማፍረስ ሁለቱን ያስታረቀና «የምስራች» ብሎ በመስበክ፤ ከሁለቱ አንድ አዲስን ሰው /አይሁድም፤ አሕዛብም ያደረገ/ ያወጣ እርሱ ጌታ ኢየሱስ ነው።

«እርሱ ሰላማችን ነው፤ ሁሉን ያዋሃደ በአዋጅ የተነገሩትን የትዕዛዛት ሕግ ሽር፤ በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳ በሥጋው ያፈረሰ፤ ይህም ከሁለታቸው አንድን አዲስ ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ፤ ሰላምንም ያደርግ ዘንድ፤ ጥልንም በመስቀሉ ገደሱ፤ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው።/ሐ፡2:14-16/

ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ዘላለማዊውን የእግዚአብሔርን የሰላም እቅድ ለመቀበል ካላቸው የቀዝቀዝ ፍላጎት አንገር ይህ እውነት በተቀራረው ሊተገበር እንደሚችል አስቀድሞ ጌታ እንዲህ ሲል አስታውቆናል «በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ አይምሰሳችሁ፤ ሰይጣን አንዱ ሰላምን ለማምጣት አልመጣሁም»/ማ፡10:34/

ይህንን አሳብ ላይ፤ ላይን ብቻ ከተመለከትነው፤ ከሌሎቹ የጌታ ኢየሱስን የሰላም ምንጭነትና አስገኝነት ከሚገልጹ አሳቦች ጋር የሚጋጭ ሊመስለን ይችላል። ይሁን እንጂ የቃሉ መንፈስ ሰዎች በጌታ በኢየሱስ በማመናቸው ምክንያት ስለ ሚደርስባቸው ተቃውሞና በዚያ ሳቢያ ስለሚከተለው የሰላም መደፍረስ

የሚያስረዳ ሲሆን ሌላው ቀርቶ ይህ የሰላም መደፍረስ በቅርብ ቤተሰቦች መካከል እንኳ ሊሆን ይችላል። ይህም የወንጌሉ ልዩና ቅዱስ የመሆን ባህርይ እንደ መገለጫ ነው። በዚህም ምክንያት ብዙዎች እስከዚህ ሰዓት ድረስ ይሰደዳሉ። ይታወራሉ፤ ከዚያም ሲያልፍ በአሠቃቂ ሁኔታ ይገደላሉ።

በጣም አስገራሚው ነገር የጌታ ደቀ መዛሙርት በዚህ ሁኔታ እንኳ ሳይቀር ለሰላም ተልዕኮ የመጠራታቸው ምሥጢር ነው። ጌታ በአስቃቂ ሁኔታ ጠላቶች አስቃይተው ቢገድሉትም፤ በመጨረሻ ከአፋ የወጡት ቃላት የሰላምና የቅርብ ነበሩ። በተለይም በዚያ የመስቀል ጣፅ ውስጥ ሆኖ «የሚያደርጉትን አያውቀውም ይቅር በላቸው» ብሎ መማለዱ ለሰው ልጆች ሰላም ማግኘት ያለውን የልብ ውሳኔው የሚገልጥ ነው። ከእርሱም በኋላ ሲሆን፤ በማዕቱ እስከፋናስ ያ ሁሉ የድንጋይ ውርድብኝ ባወርድበትም፤ ልክ እንደ ጌታ ኢየሱስ፤ ተመሳሳይ ምልክት ለጠላቶች ማቅረቡ፤ ተደንቀን እንድናልፈው ብቻ ሳይሆን፤ እንድንሆነው የተበየነብንን እውነት ዘወትር ቆም ብለን እንድናስብ ይጋብዘናል።

ዛሬም ድረስ በምንኖርበት አካባቢ ከእግዚአብሔርና ከሰው ጋር ሰላም አጥተው የሚኖሩ አያሌ ሰዎች አሉ። በእነዚህ ሰዎች መካከል እርቅ እንድንፈጥርና ሰላምን እንድናወርድ ጌታ ይፈልጋል። ይህም የብፅዕና ወይም የባርከት መገለጫ ነው።

ጌታ ኢየሱስ፤ ሰዎችን፤ ከእግዚአብሔርና ከሰው፤ እንዲሁም ከራሳቸው ጋር በማስታረቅ ሰላም የሚያደርጉ፤ «እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ይበላሉ» ብሎ ተስፋ ሰጥቷል። ሰላምን ማውረድና ሰዎችንም ማስታረቅ የእግዚአብሔር ልጆች ልዩ መታወቂያ ነው። ስለዚህ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ይህንን ለማድረግ ዘወትር ሊተን ይገባል። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ዘንድ እንኳ ብዙ ጊዜ የሚታየው ከዚህ ተቃራኒ መሆኑ እንዴት የሚያሳዝን ነገር ነው። ለሰላምና ለእርቅ የተጠራን የእግዚአብሔር ልጆች እርስ በርሳችን ተከፋፍተንና ተከፋፍለን፤ ለእርቅና ለግልግል ማስቸገራችንን ሳየ «የአባይን ልጅ ውኃ ጠማው፤» ሳያሰኘው አይቀርም።

ይህን ዓለም ከእግዚአብሔር ጋር በማስታረቅ የተጠራችው ቤተ ክርስቲያን ሕይወት በእርቅ ተጣባታ፤ ስንደታስታቸው በተሳካችበት ዓለም ፍርድ ቤት በገገግግ ጠቀሟል። ስንደት የሚያሳቀቅ ነገር ነው። ፍጥረት ሁሉ በናፍቆት መገለጫን እየተጠባበቀ ሳለ ከእርቅ ሸሽታ፤ ሰላምም እርቅን መታየቷ በውኑ የእግዚአብሔር ልጅነት መገለጫ ሊሆን እንዴት ይችላል? «አታረቃለሁ፤ ግን እንደ ድርው አልሆንም።» ብለው የታረቁ የሚመስሉ፤ ግን ያልታረቁ «አማንያን» ክርስቲያን ወገኖችን በየዕለቱ ማየታችንን ማቆሚያው የት ይሆን? እስተውሉ፤ ጌታ ለዚህ ዓለም ሰላምንና እርቅን እንድናወርድ ጠርተናል። ይህም የእግዚአብሔር ልጅነት መገለጫ ብፅዕና ወይም ባርከታችን ነው። «ማንም ከከሊሲህን እንዳይወስድበህ፤ ያህህን አጽንተህ ያዝ።» (ዕብ. 12:3)

ይህም ብቻ ሳይሆን፤ ለሰው ሁሉ ወንጌልን መናገር ያስፈልገዋቸውን ምክንያት እዚህ ላይ ልንጠቅስ እንችላለን፤ ጳውሎስ በእዚህ ጉዳይ ሲናገር «የማስታረቅ አግልግሎት ተሰጥቶናል» ነው የሚለው። ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ዘጋጅሞቹ ልብ ዘወር ሲሉና በወንጌል ሲያምኑ የዚያን ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ይታረቃሉ። እኛም ያመንን ሰዎች

ይህንን የማስታረቅ አግልግሎት ከእግዚአብሔር ስለተቀበልን እግዚአብሔር ክርስቶስ ሰዎችን፤ ወዳጆቹ እንደሚያደርጋቸውና በደላቸውን እንደማይቆጥርባቸው እንሰብክ ዘንድ ይገባናል። እኛ የክርስቶስ መልዕክተኞች ነን፤ እግዚአብሔር በእኛ ለማካኘት ያናገራቸዋል። ራሱ ክርስቶስ እንደሚለምናቸው «ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ» ብለን እንለምናቸዋለን። (2ኛ ቀር. 5:18+20) ይህም የእውነተኛ ክርስቲያኖች የብፅዕና ምልክት ነው። ዛሬ በብዙ የዓለማችን ክፍል አስከፊና ደም አፋላሽ ጭቶች ይታያሉ። አንዳንዶቹም ራሳቸውን የሰላም ልክክ አድርገው ቢሰማሩም ነገር ግን ከጊዜ በኋላ ሁኔታውን ለመለወጥ ሳይችሉ ቀርተዋል። ጻፉ ግን ጌታ ኢየሱስ፤ በክርስቲያኖች ዘንድ ያኖረው የማስታረቅ ፀጋ ይህንን አስከፊና ዘገናኝ ቃሪክ እንኳ ሊቀይር የሚችል ነው። ይህም አንደኛ በምንጸልየው ጸሎት ይገለጣል፤ ሁለተኛ በምስክርነታችን ይታያል፤ ሦስተኛ በዕለታዊ ድርጊታችን ይንጸባረቃል። እንደ የእግዚአብሔር ልጆች በምድር የጠቀሱትን ዋናው ምክንያትም ይህ ነው።

በሰ ድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፤ መንገሥተ ሰማያት የስ ነገሱ ናትና፤ 5:10-12

ሲነቅፏችሁና ሲያሳድዱችሁ፤ በእነም ምክንያት ክፈውን ሁሉ በውስት ሲናገሩበትሁ ብፁዓን ናችሁ። ዋጋችሁ በሰማይ ታላቅ ነውና ይስ ይበላችሁ፤ ሐሴትንም አድርጉ፤ ከክናንተ በፊት የነበረ ነገሩን እንዲሁ አሳድዋቸዋል።

በስምንቱ የብፅዕና ትምህርቶች ረጅሙና ሰፊ ማብራሪያ የተሰጠበት ይህኛው የመጨረሻው የብፅዕና ትምህርት ነው። እንደውም በቁጥር ዐሥር እና አስራ አንድ ላይ የተዘረዘሩት አባቦች አጠቃላይ የብፅዕና ተስፋዎችንና በዚህ ምድር ላይ ለጌታ መኖር የሚያስከፍለውን ዋጋ በጉልህ የሚያሳዩ ናቸው።

የዚህ ዓለም ሥርዓት የቆመው የጽድቅ ተቃራኒ በሆነ ነገር ላይ ነው። ስለዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ትክክለኛነት በዚህ ዓለም ሰዎች ዘንድ ብዙ ጊዜ ተቀባይነት የለውም። ይህንን ትክክለኛነት ወይም የጽድቅ ሕይወት ለመኖር መቀረጥ ደግሞ ብዙ መገፋትንና መስደድን ያስከትላል። ይሁን እንጂ ለእውነትና ለእውነት የሆነውን ስደት የሚሰደዱትን ሰዎች ደግሞ ጌታ ብፁዓን ይላቸዋል።

ነገር ግን በሰዎች ላይ፤ ስደት የሚደርሰው ትክክለኛና የጽድቅ ሕይወት ለሰሚናሩ ብቻ ሳይሆን ይችላል። አንዳንድ ጊዜ ከነብረተሰቡ አስተሳሰብና ባሕል የተለየ አስተሳሰብ ያላቸውን ሰዎች ኅብረተሰቡ በተለያየ ምክንያት ሲያሳድዳቸውና ሲያሳቸው ይታያል። ከዚህም ሌላ፤ አንዳንድ ሰዎች፤ በከፋ ፀባዮቸው፤ ባለማስተዋላቸውና በሌላም ምክንያት መገለል ይደርስባቸዋል። ይህም ስደት አብሮ በመኖር ከሚደርስ መድሐኖች መገለል እንስፋ፤ ከቤተሰብ ከመንደር ከእገርና እስከ ማባረር በሚደርስ እርምጃ ሲገለቡ፤ አንዳንድ ጊዜም መተኪያ የሌላትን ክብር ሕይወትን ሊያስከፍል ይችላል። ከዚህም የተነሳ ስደት ማንም በሕይወቱ

የሚመኘውም ሆነ ለወዳጁ የሚያስበው ጉዳይ አይደለም። ከዚህ በተለየ ለሰዎች የተሻለ ኑሮ ፍለጋ በራሳቸው አነሳሽነትና ባለቤት ነባራዊ ሁኔታ ወደ ተለያዩ ሥፍራዎች ሊሰደዱ ይችላሉ። ምንም እንኳን በስደት የሚኖሩ አገርና ሕዝብ እነርሱ እንደሚፈልጉት ምቹና ሰላማዊ ሆኖ ባያገኙት እንኳ ለመከላከል የተሻለ አማራጭ እንዳላቸው አድርገው ስለሚያስቡ ወደ ጎሳ ከመሄድ ወደፊት መቀጠሉን ሲመርጡ ይታያሉ። ይህም የዕለት እንጀራን ከመፈጸም አንስቶ እስከ የናጠጠ ሀብታም የመሆን ተስፋ፣ ከሰው ሰው ሊለያይ ይችላል።

የብዙዓን ሰደት ግን ሰዎች በክርስቶስ በማመናቸውና ይህ ዓለም ደህንነት ለክርስቶስ ትምህርትና እምነት ባለው ጥላቻ ምክንያት የሚገጥም የሰደት ዓይነት ነው። አንዳንዴ ሰዎች ባለማወቅ ያሳድዱናል፤ አንዳንድ ጊዜ ለራሳቸው ሃይማኖት ካላቸው አክራሪ አመለካከት የተነሳ ያሳድዱናል፤ ሌላ ጊዜ በእኛ ከሚገለጹ የክርስቶስ ትምህርት ምክንያት፣ የእነርሱ ንግድ ወይም ትርፍ እንዳይቀንስ በመስጋትና ለጽድቅ ያለንን አመለካከት በመቃወም ሊያሳድዱን ይችላሉ።

ለእነዚህ ከላይ ለተጠቀሱት እውነቶች ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለአብነት አንዳንዶቹን መጥቀስ ይቻላል። በጌታ ኢየሱስ ከማመኑ በፊት ሳውዳ /ዳው የጌታ ደቀ መዝሙርትን አለ ልክ ያሳድዳቸው ነበር፤ እንደውም በእስጢፋኖስ መገደል የተሰማማና ከሴራው አቀናባሪዎች አንዱ እንደ ነበር ይታመናል። ሳው የጌታ ደቀ መዝሙርትን ሁሉ እያሳደደና ወደ ወሃኒ እየጣለ ብዙ መያደርሰባቸው የነበረ ሰው ነው። ይህም አልበቃ ብሎት ለሚያደርገው ነገር የሥልጣን ሊያገኝ ወደ ወደ ደማስቆ ሲጓዝ፣ ድንገት ጌታ በመንገድ ተገለጸ አሳዳጁን ሰው ተሳዳጅ አደረገው። «አስቀድሞ ተሳዳጁና አሳዳጅ አንገላቸው ብሆን፣ ይህን አደረገሰኝ። ነገር ግን ሳሰውቅ በሰማሙን ሰላደረገሁት ምሕረትን አግኝቼ ነበር።» (ዳው 15፡13) ይህም ሰዎች ለሃይማኖታቸው ካላቸው ቀናዒነት የተነሳ በማመናቸው በአማኞች ላይ የሚያደርሱት የሰደት ዓይነት ነው።

ሌሎች ደግሞ በጌታ ኢየሱስ እውነተኛ አገልጋዮች የሚሰጠው ትምህርት በእነርሱ ንግድና ገቢ ላይ የሚያደርሰውን ተጽዕኖ አስልተው የክርስቶስ ትምህርትና እምነት ሲቃወሙ ይታያሉ። ለምሳሌ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 4ይ ያለችው ሴት በጥንቆላ በምታስገኝላቸው ትርፍ ተጠቃሚ እስኪሆኑ ድረስ ጌታዎቿና የከተማዋ ነዋሪዎች በሐዋርያው ጳውሎስ እንዲሁም አብረውት በእሳታላም ሰዎች እምነትም ሆነ ትምህርት ደንታ አልነበራቸውም። በጎሳ ላይ ግን በሰደቱ ያለው መንፈስ ሲመታና የጌቶቿም ትርፍ ሲገደል፣ ኃይለኛ ተቃውሞ በማመናቸው ወደ ወሃኒ እንዳስጣሏቸውና በጭካኔ እንዳሳበሯቸው በግልጽ ማየት ይቻላል።

ደግሞም ጳውሎስ በኤፌሶን በነበረበት ጊዜ የኤፌሶናውያንን አርጦ እምነት፣ በክርስቶስ እምነትና ሥርዓት ቀስ በቀስ በመሰርሰር ከመሠረቱ ለማድረግ በመቻሉና፣ ብዙዎች በኤፌሶንና በአካባቢው የነበሩ አሕዛብ በክርስቶስ በማመናቸው ምክንያት፣ የአርጢምስን ምስልና ቅርጽ በመሸጥ የሚተዳደሩ አንጥረኞች ትርፍ ክፉኛ ስለነዳው፣ በኤፌሶን፣ በነዳውሎስ ላይ ከአንጥረኞች

በነበረው በዲሞትሮስ የተቀነባበረ ኃይለኛ ዐመጽና ስደት ተፈጽሞ ነበር።፡፡ (ዳው 19፡23-41)

የክርስቶስ ደቀ መዝሙር የሚሰደድበት ዋናው ምክንያት እምነቱና ሕይወቱ ለዚህ ዓለም እምነትና ሥርዓት ስለማይስማማ ነው። የአዲስ ኪዳን ትምህርት በጠቅላላው ማለት ይቻላል፤ የጽድቅ ሰው ሕይወት በሰደትና በመከራ የታጀበ እንደሆነ ያስተምረናል። የእምነታችን ራሱና ፈጻሚ የሆነው ጌታ ኢየሱስ ራሱ መራር የሆነ የሰደትን ጽዋ ገና ከሆነንነት ወራቱ ጀምሮ ተቀብሏል። ሐዋርያቱም ሆነ ከዚያ በጎሳ የነበሩት ደቀ መዝሙርት ሁሉ፣ በዚህ የክርስቶስ ትምህርትና የሕይወት ወግ /ክደት/ ተከፋዮች ሆነዋል። እኛም በእርግጥ የእርሱ ተከታዮች ከሆንን ከዚህ የብዕዕና ተስፋና መንገድ የምናመልጥ አይደለንም።

ሰዎች፣ በክርስቲያኖች ላይ ሰደት እንዲያስነሱ ዋነኛውን ሥራ የሚሠራው ሰይጣን እንደሆነ ምንም የሚያጠያይቅ ጉዳይ አይደለም፤ ጌታ፣ ሰይጣን የዚህ ዓለም ገዢ እንደሆነ ተናግሯል፤ እርሱ ሁሉ ጊዜ ክርስቲያኖች እንዳይሠሩ፣ እዳይበዙና እንዳንደችንም ወደ ጎሳ እንዲመለሱ ለማድረግ የማይፈነቅለው ድንጋይ የለም፤ ይሄም ሥራው አንዳንድ ቀን የተሳካለት ቢመስልም፣ ሁልጊዜም አይሳካለትም። ሰይጣን በሰዎች ላይ ውጫዊ የሆነ ሰደት ሊያስነሳ ይችላል። በዚህም አማኞች ሥራቸውን፣ ንግዳቸውን፣ ንብረታቸውንና አለኝ የሚሉትን ሁሉ ነገር ሊያጡ ይችላሉ፤ ዳሩ ግን ከጌታ ከንድ የተገባላቸውና በምንም ነገር ሊመዘንም ሆነ ከምንም ነገር ጋር ሊወዳደር የማይችለውን የዘለዓለም ተስፋቸውን ሊያገኝ ወይም ሊደርስበት አይችልም። ይህ ግን ተግባራዊ የሚሆነው በሰደት ጸንተው ጌታን ያከበሩና ያመለኩ ደቀ መዝሙርት ላይ ብቻ ነው። እዚህ ላይ ጌታ፣ «የዚህ ዓለም ገዢ ወደ አኒ ይመጣል በአኒ ላይ ግን አንዳት ሥልጣን የሰውም።» (ዮሐ 14፡30) በማለት የተናገረውን ቃል ልብ ይላል።

አንዳንድ ጊዜ ደግሞ በራሳቸው ጥፋት ምክንያት ክርስቲያኖች ሰደትን ወደ ሕይወታቸው ሲጋብዙ ይታያሉ፤ ጴጥሮስም፣ «ከእናንተ ማንም ሰው በነፍስ ገዳይነት፣ በሰላምነት፣ በወንጀልነት፣ ወይም በሰው ነገር ጣዕቃ በመገባቱ ምክንያት መከራንና ሰደትን ሊቀበል አይገባውም።» በማለት ይመክራል። ምክንያቱም እንደዚህ ዓይነት ሰደት እግዚአብሔርንም ሆነ እኛን የሚያስከብር አይደለምና፤ ለፍጻሜውም ምንም ዓይነት ተስፋ የለውም። «ነገር ግን በክርስቲያኒታችሁ ምክንያት ይህ ቢደርስባችሁ ይህ የክርስቲያን ወግ ነው፤ በመቶ ደስታ ተቀበሉት፤ እግዚአብሔርንም አመስግኑ።» (1ኛ አጥ 4፡15-16)

ሐዋርያት ይሄ እውነት ስለገባቸው፣ ሕይወታቸው ሁሉ በሰደት የተሞላ ነበር፤ ለዚህ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ የሚወሳውን አሟሟታቸውን እንደ ዋቢ ምጥቀስ ብቻ በቂ ይሆናል፤ ሐዋርያው ያዕቆብ፣ በሰይፍ ተገደለ፤ ጴጥሮስ፣ ሮም

11 ሮማውያን ዲያና ይሏታል፤ በወቅቱ በግሪካውያን፣ በሮማውያንና በአሕዛብ ሁሉ እጅግ ጥናት «ሥላሴ» ነበረች፤ ሌላ ሌሊት ጦጅ የሆነች ምሳሌ፤ ብዙዎች በሰሜን የሚያመኑት ነበረች፤ ለአርጢምስ ምስል የተሠራላት ቤተ መቅደስ በሰላደናቲነት በወቅቱ በትላታትና በሕንጃው ጥራት እስኪፈጸም ድረስ ከገደባት ሥራዎች መካከል ከገ ይልቅ ከሌሎችም ይበልጣል፤ በወቅቱ የአርጢምስ ቤተ መቅደስ እርሣው 127 ሜትር ስፋት 67 ሜትር ቁመት 18 ሜትር የነበረ ሲሆን ሀገራዊ ለማጠናቀቅ ከ120 ዓመት በላይ ፈጅቷል ተብሎ ይገመታል።

ውስጥ በእንጨት ተዘቅዝቆ ተሰቀለ፤ የሐንሰ፤ ከፈላ ዘይት አምላጭ ፍጥነት በምትባል ደሴት በግዞት ለብዙ ጊዜ ታስሯል፤ እውሉስ፤ በርም አንገቱ በላ ተቀልቷል፤ ቶማስ፤ በሐንድ አገር ተገድሏል፤ የአልፍቶስ ልጅ ያዕቆብ፤ በግጥ ማቴዎስ በኢትዮጵያ፤ በርቴሎሚዎስ በአርመን፤ ታዴዎስ በፋርስ፤ በተለያዩ ሀገራት ተገደለዋል። እስጢፋኖስም በኢየሩሳሌም በድንጋይ ተወግሮ ሞቷል። ይህ የቀደመት አባቶች የሰደት ሕይወት የመጨረሻ ዕድል ፋንታ ነው። እኛ ይህንን ሁሉ መከራና ሰደት ሲቀበሉ አንድም ቀን ስለ መብታቸው አልተከራከሩም። ይልቁንም ከጌታው ዘንድ ሽልማት እንደተቀበለ ሎሌ፤ ይላቸው ነበር እንጂ።

ወርቅ በአሳት እንደሚፈተን፤ ክርስቲያኖች ሁሉ በሰደትና በመገንጠል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። (1ኛ አጥ 1፡6-7) ዛሬ በብዙ ቦታዎች ያለ አንፃራዊ «ሰላም» በአርግጥ በክርስቲያኖች መካከል መገለጥ የሚገባው እውነት የክርስቶስ መዓዛ እንዳይገለጥ ምክንያት እንደሆነ አምናለሁ። መቼም «ለምን በሐይማኖታችን» ብለን እግዚአብሔርን እስከማማረር ባንደርስም፤ ሰደት ለክርስቲያን ጥራት፤ ቁልፍ ተግባር እንደሚከውን ግን ጥርጥር የለውም። ለቢባል ሰደት ባለባቸው ቦታዎች ሁሉ ሰዎች በጌታ ለመሆን የሚወሰኑ የሚደርስባቸውን ስቃይና መከራ አስቀድመው አስልተው ስለሚሆን የዚያኑ ሕይወታቸው፤ ማለትም በጌታ መታመናቸውና ቅድስናቸው ከሌላው በየሚታይና የተገለገሉ እንደሚሆን በብዙ ቦታዎች የታየ እውነት ነው።

ለምሳሌ የኢትዮጵያ ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን ባላለፈችበት የመከራ ዘመን (1974-76) ወታደራዊው መንግሥት ይጠቀሳል፤ ከዚህ የተሻለ የሕይወት ጥራትና ለውጥ የጨነከ ምዕመን እንደነበራት ብዙ የቤተ ክርስቲያን አባቶች የሚስማሙበት ነው። ነገር ግን በዚህ በአንፃራዊው «የነፃነት ዘመን» «ያን ያህል የተመሰከሩ ሕይወት ማግኘት እንደ ብርቅ የሚታይበት ሁኔታ ነው ያለው።» ብለው አንዳንዶችም በዚህ ዘመን ያለውን የክርስትና ሕይወት ሲተቹ ይደመጣሉ። የተነሳ ይመስላል የቀድሞ ዘመን የሰደት ሕይወት ከቤተ ክርስቲያን ጥራት አጠቃላይ ነበረው በሚለው ብዙዎች ይስማማሉ።

ብዙ ሰዎች “ክርስቲያን” ተብለው ከመጠራት ውጪ በክርስትና ምክንያት ምንም ዓይነት ሰደት ደርሰባቸው አያውቅም፤ ከዚህ የተነሳ እውነተኛ የክርስቲያን ሕይወት አጣጥመው ያውቁታል ማለት በጣም ይከብዳል። እነዚህ ሰዎች ስለ ያልደረሰባቸው እግዚአብሔር፤ ስለረዳቸው ወይም ስለጠበቃቸው ነው ለማለት የሰቅግረኛል፤ ጌታ ራሱ “በዓለም ሰላትህ መከራና ሰደት አለባችሁ” ተናግሯል። ነገር ግን የተሰዩ የሕይወት ሥርዓት ከሲሰን፤ ከዚህ ዓለም ጋር በሁሉ ተስማማተን የምንኖር ከሆነ በክርስትናችን ምክንያት ምንም ስደትና መከራ ሲገኝ ስደታችሁ። ደግሞም ስለ ጌታ ሲያስቡ ስደትና መከራ ከሆነ ስደትና መከራ ያህል መከራ የሚያዘዛበት ምክንያት ስደትና መከራ ነው። ሰው ስለ ጌታ ኢየሱስ አዳኝ በመናገር ሰዎችን ከጨለማው ገዢ እጅ ሲግርክ ሰይጣን መበላጨቱ አይቀርም እኛም ይህ ብስጭቱ በአማኞች ላይ ኃይለኛ ሰደት እንዲያነሳ ያደርገዋል።

ስለ ጌታ በመመስከር የእግዚአብሔርን መንግሥት በማስፋት ሥራ የተሰማሩ ሰዎች ከሌላው ይልቅ መከራና ሰደት የሚደርስባቸው ምክንያቱም ይኸው ነው። ይህንን ለማድረግ ደግሞ ከራስ ምኞትና ምኞት ቀጠና መውጣት የሚያስፈልግ ቢሆንም ብዙ «ክርስቲያኖች» ግን የራሳቸውን የምኞት ቀጠና ማስነካት አይፈልጉም። ክብራቸውን ስለ ጌታ ኢየሱስ ጥለው፤ ወንጌልን በድፍረት ለሌሎች ለመናገር ፍላጎት የላቸውም። ሰዎች በዚህ ዓለም የጨለማ ሥራ ወጥመድ ስር እንዳሉ ቢያውቁም፤ ገና ለገና የሚደርስባቸውን ሰደትና መከራ በመፍራት ብቻ ስለ ክርስቶስ መናገር አይፈልጉም፤ በዚህ ምክንያት ለረጅም ጊዜ በዚህ ዓለም ሰዎች ዘንድ እንደ «ጥሩ ሰው» እየታዩ ለመኖር ችለዋል። ሐዋርያት ግን፤ ለእውነትና ስለ እውነት፤ ከዚህ ዓለም ሰዎች፤ ማለትም ከሃይማኖተኞች፤ ከፖለቲከኞችና ከተራው ሕዝብ ጋር ደጋግመው በመጋጨታቸው ምክንያት ለአስከሬ ሰደት ተጋልጠዋል። ለጌታ ኢየሱስ ወንጌል በእውነት ራሳችንን ስንሰጥ ምናልባትም የቅርብ ዘመዶቻችንና ቤተሰቦቻችን እንኳ ሳይቀሩ ኃይለኛ ተቃዋሚና አሳዳጅ ሆነው ሊነሱብን ይችላሉ። ይህ ግን የሚያስደንቅ ጉዳይ አይደለም፤ ጌታ ኢየሱስ፤ «ሰው ጠባቶች የገዛ ቤተሰቦች ይሆናሉ» ብሏል። (ማቴ.10፡36)

ይህ ዓለም ትምህርታችንና የሕይወት መርሆዎቻችንን ይወድልናል ብሎ ማለብ የሆነት ብቻ ሳይሆን ሞትንም ነው። ምክንያቱም የክርስትና ትምህርትና እምነት የዚህ ዓለም ሰዎችን ምኞትና ምኞት ስለሚቃረን ነው። ሰው ደግሞ በምኞትና በሞት ባዶ የሚመጣበትን ሁኔታ የሚያዩው ስንደ ጠባቱ ነው። እንደገና ጊዜ፤ «ስነ የራሴን ሕይወት ነው የምንረው» ማለት በማንቅስቃት ሁኔታ፤ በዚህ ስሜንቴችንና ትምህርታችን ምክንያት ከሌሎች ሰዎች ጋር ሲጋገፍ ሁኔታ ስንተላለን፤ ለምሳሌ፤ አንድ የከባድ መኪና ሹፊር አንድ ወቅት ያጋጠመውን ልጥቀስ፤ ይህ ሰው በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከማመኑ በፊት በዚህ ሥራ ላይ ለብዙ ጊዜ ቆይቷል፤ አንድ ቀን፤ የክርስትናን ትምህርትና እምነትን ተቀብሎ ጌታ ኢየሱስን ለመከተል ወሰነ፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮም ለአሠራው በእውነትና በታማኝነት የሠራውን ሁሉ ማስረከብ ጀመረ። ለርሱ የሚያሸከረከረው መኪና ባለቤት ሌሎች ከባድ መኪናችን አሉት። አሠራውም በገቢው ልዩነት የተነሳ ግራ ተጋባ፤ እኛም ምሥጢሩን ጠየቀው። ይህም ሰው፤ ከክርስትና እምነቱ በፊት፤ ከገቢው የተወሰነውን ለራሱ ያስቀር እንደነበርና አሁን ግን ይህንን ጨርሶ እንደተወጣ «በይቅርታ አድርገልኝ» መንፈስ ተናዘዘ። የመኪናው ባለቤት ሁኔታው በጣም ተደሰተ፤ ይሁን እንጂ፤ በዚህ ሰው መልስ ምክንያት በሌሎች መኪናዎች ላይ አሁንም ድረስ ማጭበርበር እየተፈጸመበት መሆኑን አወቀ፤ ከዚህ በኋላ ሌሎች መኪናዎችን በሚያሸከረከሩት ሹፊሮች ላይ እርምጃ መውሰድ እንዳለበትም አመነ። ሌሎች አሸከርካሪዎች፤ በዚህ በጌታ ትምህርት ለተለወጠው ሰው የሚኖራቸው ጥላቻና በሃይማኖቱ ምክንያት ሊያስነሱበት የሚችሉትን ሰደትና መከራ መግመት ቀላል ነው። እርሱ ከሄደበት መንገድ በተቃራኒው የዚያ ሰው ስም መነሳት ይጀምራል። «ወሬኝ፤ ለወደድ ባይ፤ ክፉ፤ ጨካኝ... ወ.ዘ.ተ» ሊባል ይችላል። እርሱ ብቻ ሳይሆን፤ ይህን እንዲያደርግ ግድ ያለው እምነቱም ብዙዎች ይብጣልጣል። በአርግጥም ከጌታው በቀር፤ ማንም የዚህን ሰው ስም ጽድቅ መሰደድ እንደ ሰነ ነገር ሊመለከትለት አይችልም። «ይህች ዓለም

ለእውነተኛ ወይም በጽድቅ ለሚኖሩ ሰዎች ምቹ አይደሉም። ያልፈለጉትን ከእንደነዚህ ዓይነት ልምዶች በመነሳት ነው። ስለዚህም በእውነት ለመታወቅ የሚነሱ ሰዎች የእነርሱ የሆነውን ብዙ ነገር ለማጣት ይገደዳሉ ምናልባት ብዙ ገንዘብ ብዙ ሀብት ጥሩ ሥራ... ወ.ዘ.ተ. ይህ ሁሉ ሆኖ ሚስታቸው ስም ብዙ ጊዜ ከእነርሱነታቸው እጅግ የራቀ ሆኖ ይገኛል።

እንግዲህ ጌታ ብጽዕና ወይም ባርነት የሚለው ይህንን ነው። በጽድቅ በእውነተኛነት መኖር የሚገባን ምክንያት የጌታን ስም በምድር ለማክበር በመልካም ለማስጠራት ነው። ነገር ግን በዚያው ልክ የእኛ ስም ሊጠፋና ሊጎድ ይችላል። ሰው ደግሞ ለጠላው ሰው የተለያየ ስም ማውጣቱ የተለመደ ነው አንዳንድ ጊዜ የሚሰጠን ስም በማገበረሰቡ መካከል ቀና ብለን ለመራመድ እንደሚችል ሊያደርሰን ይችላል። ነገር ግን ይህንን አስቀድሞ የሚያውቅ ጌታ «ሲድባቸው፣ በእነሆ ምክንያት ከፊውን ሁሉ በወሽት ሲናገሩባቸው ብጽዕን ናቸው ብሏልና በዚህ የብጽዕና ሕይወት ውስጥ እየኖርን ከሆነ የበለጠ ደስ ሊለን ይገባል።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አይሁዶች ብዙ ስም አውጥተውለት ነበር። «ከዘመኑ አስተወሰደኝ» (ዮሐ.8:41) ሲሉ በአደባባይ «አንተ» ብለው ዘልፈውታል «ብጌል ዜቡል አለብህም ብለውታል።» ከዚህም በላይ ብዙ ስም ሰጥተውታል ይሁን እንጂ አንድም ቀን ራሱን ለመከላከልና ስሙን ለማንፃን አልሞከረም።

መጽሐፍ «በእውነትም በክርስቶስ ኢየሱስ ሕዝብነቱን እየመሰሰ ሲኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ።» (2ኛ ጢሞ.3:12) ይላል። ለምንድን ነው የሚሰደዱት? እነርሱ ለዓለሙ እንደማይመቹ ሁሉ ግለሰብ ለእነርሱ የተመቸ ስላልሆነ ነው። ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ሰዎች በምድራዊ ነገር ብዙ ነገር ቢጎልባቸው እንኳ ጌታ ማመንግሥተ ሰማያትን ለእነርሱ እንዳዘጋጀ ተስፋ ሰጥቷቸዋል። በዚያ ለዘላለማዊ ያለመሳቀቅ በደስታ ይኖራሉ። የሰደት ዘመናቸውን ለብዙ ጊዜ ሲያለቅ አሳልፈው ቢሆን እንኳ ጌታ ግን እንባዎችን ሁሉ ከዓይኖቻቸው ያብሳል።

በጥንት ጊዜ አንድ ክርስቲያን ጌታ ኢየሱስን በማመኑ ምክንያት ለብዙ ቀና በብዙ ስቃይ በወገኒ እንዲቆይ ተደረገ፤ ታዲያ አንድ ቀን «ሃሬ የመጨረሻ አጻር ነው፤ ነገ ጥዋት ይህን ኢየሱስ የምትለውን ትተህ ለእኛ አምላክ ካልሰገድ በእሳት ተጠብብህ ትምታለህ» በማለት አስፈራርተውት ሄዱ። እስረኛ ክርስቲያንም እነርሱ ከሄዱ በኋላ መብራቱን ከመቅረቡ አውርዶ ወደ እጁ ጣቱ በማስጠጋት ነገ በእሳት ተቃጥሎ ሲሞት የሚሰማውን ስሜት ለማወቅ ፈለገ፤ ነገ ግን እሳቱ ጣቶቹን ከጠበቀው በላይ እጅግ ስለፈጀው ተስፋ ቆርጦ «ጌታ ሆነ አወድሃለሁ፤ ነገር ግን በእሳት ተቃጥሎ ለመሞት እትም የለኝም። ታዲያ አንዴት ነው በዚህ ሞት ሞቼ ላክብርህ የምትለው?» በማለት ጸለየ። ጌታ በመንፈሱ ወደ ሰውየው መጥቶ «ልጄ ሆይ አሁን ያለኸው እኮ እስር ቤት ነው እስከ ሃሬ በእስር ቤት ውስጥ ብዙ መከራ ቢደርስህም እኔን አልካድክም፤ ይህን የሆነው እንተ እትም ስለነበረህ ሳይሆን እኔ በሚያስፈልገህ ጊዜ የሚያስፈልገህ ፀጋ ስለሰጠህ ነው። ስለዚህም ለሃሬ የሚያስፈልገህ በእስር ቤት የምታደርሰት ፀጋ እንጂ በእሳት ተቃጥሎ የምትሞትበት አይደለም። ነገ ግን ወደ እሳት

ባቀረብህ መጠን፤ እኔም ፀጋዬን ወደ እንተ አቀርብሃለሁ፤ ወደ እሳት ሲጥሉህም ለዚያ የሚያስፈልገውን ፀጋ አፈስሃለሁ፤» አለው። ያም ሰው እጅግ ደስ ብሎት በሰላም እንቅልፋን ተኛ። በማንስቱ ወታደሮቹ ለመጨረሻ ጊዜ ያንኑ ጥያቄ ጠየቁት፤ እርሱም የጌታ ኢየሱስን ጌትነት ደግሞ ደጋግሞ አወጀ። የዚያን ቀን ሰውነቱ ስም ተቀብቶ እንደጣፍ እየደደ ለጌታ ኢየሱስ ክብር ስማዕት ሆነ።

አንዳንድ ጊዜ በክርስቲያኖች ላይ ስደትን የሚያስነሱ ሰዎች ከዚህ ቀደም ክርስቲያኖች የነበሩ ወይም አሁንም ድረስ ራሳቸውን እንደ እውነተኛ ክርስቲያን የሚቆጥሩ ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ። እነርሱ ግን ለክርስቶስ መስቀል ጠላቶች ሆነው እንደሚመላለሱ ጳውሎስ ስለእነርሱ መራራ ለቅሶ እያቀሰ ይናገራል፤ ምክንያቱም መጨረሻቸው ጥፋት ነው። እኛም በፍጹም ፍቅርና ርህራሄ የሰማይ አምላክ ፊት ለንግልድላቸውና ልናለቅሳቸው ይገባናል። በተለይም ከእነርሱ ጀርባ ሆኖ ስደትና መከራ የሚያመጣው ማን መሆኑ ከገባንና ከተረዳን ይህንን ለማድረግ ያን ያህል ከባድና አስቸጋሪ ሽክም አይሆንብንም።

በአጭሩ የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዝሙር መሆን ዋጋ ያስከፍላል። በእርግጥ ይህ ዋጋ ሊሰጠን ካለው ዛሬ ላለማዊ ክብር አንፃር አንድ ምንም የሚቆጠር ነው። በዚህም እጅግ ደስ ይለናል።

«ለእኛ ይገባጥ ዘንድ ካለው ክብር ጋር ሲመዛዘን የአሁኑ ዘመን ስቃይ ምንም እንዳይደስ አስባለሁ» /ሮጌ 8:18/

ማጠቃለያ፤

አንተ ብጽዕ እንድትሆን ጌታ ከዓለም መረጠህ። ደሙን እስከማፍሰስ ድረስ ዋጋ የከፈለህ አንዱ ምክንያት አንተ በዚህ ሥርዓት ትሾፍ ዘንድ ነው። በዚህ በጋጢአት በተበላሸ ዓለም የተለየ የሕይወት ሥርዓት ሊኖርህ የገድ ሆኗል። ምናልባት ባለፈው የሕይወት ልምድህ የዚህ ዓለም ሰዎች የኑሮ ሥርዓት ሳታስተውለው በኑሮህ ሰርጎ ገባቅ ቢሆን እንኳ አሁኑኑ ከዚያ ለመውጣት መወሰን አለብህ። ምክንያቱም ብጽዕናን ከፈለገህ ውሳኔህን ጌታ ይፈልገዋልና ነው።

አስተውል! እነዚህ የብጽዕን ድርጊቶች ከማንም ጋር ራሱን በማገጸር ወይም ከሌላው ሰው አንዳች በመጠበቅ የምትፈጽማቸው አይደሉም፤ ከአንተ የሚጠበቀው ምንጊዜም ቅድሚያውን አንተው ራስህ እንድትወስድ ነው።

ተመልከት! ያንተ ደስታ የተመዘረተው ብዙዎች «ደስ እንሰጃለሁ» ብለው በሚያስቡት ነገር አይደሉም። ይሄ ብቻውን በራሱ አንተን የተለየ ያደርገሃል። ያም ሆኖ የዚህ ትምህርት ዓላማ ብጽዕ ሆነህ ስመገኘት ከሃሬ ጸምር ጥረት ስንደታደርግ ሰማሳሰብ ስደዳለሁ። ስንዲያ ስደርገህ የምትሰብ ከሆነ መቼም ቢሆን የብጽዕናን ሕይወት ስትሰማሙደም። በእርግጥ ብጽዕና የምታደንቀውና

የምትመኘው ሕይወት ብቻ ሳይሆን የምትኖረው እውነት ነው። ስለዚህ ማድረግ ያለብህ ያወቅኸውን ነገር መሆን ወደሚያስችልህ የእግዚአብሔር ፀጋ ዘንበል ማለት ነው።

ይህ ሕይወት እኮ ክርስቶስ ኢየሱስ ሲበራረሩ ወይም ሲገለጹ ወይም በእውነት ሲገቡ ያለችግር የምትሆነው ድንቅ የሕይወት ሥርዓትህ ነው። ከዚህ በኋላ ያለ የጫውና የብርሃን ማንነትህ የዚህ የብፅዕና ሕይወትህ አንዱ መገለጫ አድርጎ ለትቆጥረው ትችላለህ።

የጥዋቱና ጊዜ ጥያቄዎች

1. ብፅዕና ምን ማለት ነው?
2. ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ ያስተዋወቃቸው ስምንቱ ብፅዕናዎች በቃላት ይዘሃቸዋል? ካልያዝክቸው ደጋግመህ አጥናቸው።
3. ከብፅዕናዎች ሁሉ ያስገረመህ የትኛው የብፅዕና ዓይነት ነው ለምን?
4. ከብፅዕናዎች መካከል ለመሆን የከበደህ ወይም ለማድረግ የሚችግርህ አለ? ለምን ይመስልሃል?
5. ጌታ ብፅዕ መሆንህን ለምን የፈለገ ይመስልሃል?

ክፍል ፫፤ የደቀ መዛሙር ተሰልፎዎች፤

ጠውና ብርሃን መሆን፤ ከ5:13 - 5:16

እንደ ሰባኪ፣ ይህንን ክፍል “የመሆን ሰዓት” የሚል ርዕስ ሰጥቶት ሲሰብክ ስምቻለህ። በእርግጥም ይህ አስደናቂ የሆነ አባባል ነው። ጫውና ብርሃን መሆን ለአንድ የጌታ ደቀ መዛሙር ወይም ክርስቲያን አማራጭ የሌለው እውነት ነው። ስለዚህ ነገሮች ወደፊት ስንደምንሆናቸው በተስፋ መልክ የተነገሩ ሳይሆን፣ በጌታ በኢየሱስ በማመናችን ብቻ የሆነናቸው ናቸው። ከብፅዕና ትምህርቶች ቀጥሎ ጌታ ኢየሱስ ስለእነዚህ አስደናቂ የክርስቲያን “የመሆን ዕዳዎች” ማስተማሩ፣ በብፅዕና ትምህርቶች እና በጫውና ብርሃን መሆን መካከል ጥብቅ የሆነ ቁርኝት እንዳለ ያሳያሉ። የጌታ የብፅዕና ትምህርቶችም ሆኑ ስለ ጫውና ብርሃን መሆን የተሰጡት ገለግዎች፣ አጠቃላይ የክርስቶስን ትምህርት ባሕርይ ያሳያሉ የሚል ጽኑ እምነት አለኝ። ትምህርቶች ምን ማድረግ ስንደሚገባን ከመናገራቸው በፊት፣ ምን መሆን ስንደሚገባን ስጽግላትን ሰጥተው ይናገራሉ፤ ይህም ማለት ስለቀድሞን ስንሆናለን፣ ቀጥሎን ስናደርጋለን፣ ማለት ነው፤ እንደሚታወቀው ማንም የሆነውን ለማድረግ አስቸጋሪና ከባድ ሊሆንበት ሊሆንበት አይታይም።

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጌታ ኢየሱስ ሕይወትና ትምህርት የሚተርክ እውነተኛ መጽሐፍ ነው። በክርስቶስ ያመነ ሰው፣ የእርሱ ደቀ መዛሙር ይባላል። ደቀ መዛሙር ደግሞ የጌታ ትምህርት እና የጌታ ሕይወት በአስተሳሰቡና በኑሮው ላይ ተጽዕኖ የፈጠረበት ሰው ማለት ነው። ማንኛውም ሰው ደግሞ ተጽዕኖ ከፈጠረበት ነገር በታች ራሱን ሙሉ ለሙሉ ማስገዛቱ የግድ ነው።